ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

Από τη λίστα Βαρουφάκη στη λίστα Τσίπρα
Με την ευγενική χορηγία της Μέρκελ
ΣΕΛΙΔΑ 9

Πρώτη φάπα η αύξηση στο χαράτσι του ΦΠΑ
ΣΕΛΙΔΑ 8

Να αποκατασταθεί με νόμο το πετσόκομμα των κλαδικών συμβάσεων
ΣΕΛΙΔΑ 7

Φέουδα και βαρονίες τα Γραφεία των υπουργών
ΣΕΛΙΔΑ 11

Στις ελληνικές καλένδες οι γερμανικές επανορθώσεις και το κατοχικό δάνειο
ΣΕΛΙΔΑ 9

Προς ΣΥΡΙΖΑ και συγκυβέρνηση
Σταματήστε τα παιχνίδια με τον Μελισσανίδη
ΣΕΛΙΔΑ 13

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | αρ. φύλλου 817 - 28 Μάρτη 2015 | www.eksegersi.gr

Σε ρόλο βασανιστή ο Ν. Παρασκευόπουλος

Ζητείται διεκδίκηση και αντίσταση σε παλιά και νέα μέτρα κινεζοποίησης

Scripta...Verba...

Ο Τσίπρας θα επισκεφτεί τη Μέρκελ στο Βερολίνο με δόξες και τιμές, και όχι σαν τον Ζαχαριάδη που οι Γερμανοί τον έστειλαν δεμένο χειροπόδαρα στο Νταχάου.

Ι.Κ. Πρετεντέρης

Αλλο Τουπαμάρος και άλλο το... μπιπ... της Μάρως.

Είχα δεσμευτεί από την πρώτη στιγμή που ανέλαβα τα καθήκοντά μου, ότι ο «Αστυνομικός της Γειτονιάς» αποτελεί βασική προτεραιότητα του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη. Από τη Δευτέρα ξεκινάμε. Εγκαινιάζουμε μία νέα εποχή για τη συμφιλίωση της Αστυνομίας με τους πολίτες. Είμαι σίγουρος ότι οι κάτοικοι στις γειτονιές θα αγκαλιάσουν και πάλι τον Αστυνομικό της Γειτονιάς, που αυτή τη φορά έρχεται για να μείνει.

Γιάννης Πανούσης

Ναι, ναι, θα πίνουμε και καφεδάκι με το μπάτσο της γειτονιάς μας.

Μου αρέσει αυτή η αισθητική; Οχι. Και οι δυο μας το μετανιώνουμε. Πληρώσαμε το αντίτιμο της άσχημης αισθητικής των φωτογραφιών.

Ιωάννης Βαρουφάκης

Οσο μιλάς τόσο επιβαρύνεις τη θέση σου κι απορούμε πώς δεν το καταλαβαίνεις. Κρυφά τις τράβηξαν τις φωτογραφίες; Εσύ με τη μαντάμ δεν ποζάρατε σα γύφτικα σκεπάρνια;

Ο Γιάνης έχει πολλή πλάκα. Είναι σαν σταρ. Συμπεριφέρεται σαν σταρ. Κλέβει την παράσταση. Το θέμα όμως είναι ποιος θα πληρώσει τελικά το εισιτήριο, ή, αν θέλετε, ποιος πληρώνει τον... βαρκάρη.

Γιάννης Μπουτάρης

Ψιλό γαζί από μεγαλοαστό σε μεγαλοαστό ή ιδέα μας είναι;

Ελπίζουμε ο πρωθυπουργός σήμερα το βράδυ στο Βερολίνο να μπορέσει να απομακρύνει τα σύννεφα, που οι ακραίοι στην Ελλάδα και την Γερμανία έχουν δημιουργήσει.

Το Ποτάμι

Πάντα στην πρωτοπορία οι υπάλληλοι των μεγαλοεκδοτών. Ζουν με το όνειρο να κληθούν να στελεχώσουν μια κυβέρνηση.

Από την άλλη πλευρά, σήμερα, αποκαλύφθηκε το θέατρο της "υπερήφανης" διαπραγμάτευσης. Να ενημερώνεις τους ξένους ηγέτες ότι η κατάσταση της χώρας είναι απελπιστική, την ώρα που διαβεβαίωνες τον ελληνικό λαό ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Ούτε με τη ρευστότητα, ούτε με τα δάνεια, ούτε με τις συντάξεις.

Αντώνης Σαμαράς

Εγώ τους προσκυνούσα δημόσια και όχι μέσω απόρρητων επιστολών. Η ξενοδουλεία πρέπει να έχει και... διαπαιδαγωγητικό χαρακτήρα.

ΡΙΠΕΣ

◆ Αφού με την Μέρκελ επί πέντε ώρες στο δείπνο συζητούσαν περί ανέμων και υδάτων (ούτε ερωτευμένο ζευγαράκι δεν κάνει δείπνο τόσων ωρών), ο Χουλιαράκης τι γύρευε στη συνοδεία του Τσίπρα; ◆ Δεν περιμένουμε απάντηση, αλλά να μην μας περνάνε και για ηλίθιους ◆ Αλήθεια, γιατί ο Τσίπρας δεν κατέθεσε στεφάνι στο μνημείο των Λίμπκνεχτ-Λούξεμπουργκ; ◆ Η στήλη συμπάσχει ◆ Με τον Μπαρουφάκη που ακούει αυτόν τον άσχετο τον Δραγασάκη να λέει πως οι πανεπιστημιακοί έχουν κάποια δυσκολία προσαρμογής όταν γίνονται πολιτικοί ◆ Η στήλη καταγγέλλει ◆ Τα καθάρματα τους συριζαίους που δε βγήκε ούτε ένας να καταγγείλει ως πλαστό το βίντεο με το κωλοδάχτυλο ◆ Τίγκα στους πράκτορες του Σόιμπλε είναι η Κουμουνδούρου ◆ Η στήλη συμπάσχει και με την πρόεδρο Ζωή ◆ Που δε βρέθηκε ούτε ένα συριζαίικο κοινοβουλευτικό κάθαρμα να την υπερασπιστεί από τις επιθέσεις της αντιπολίτευσης ◆ Τι έκανε η κοπέλα; ◆ Πήρε πάνω της την απόφαση για ονομαστική ψηφοφορία, αφού ο εισαγγελέας δεν έδωσε άδεια στον Μιχαλολιάκο, τον Παππά, τον Λαγό και τον Κασιδιάρη να βρεθούν στη Βουλή ◆ Συνεργάτες του Τρύφωνα Σαμαρά ενημέρωσαν τη στήλη ότι διαπίστωσαν μια επικίνδυνη αραίωση του τριχωτού της κεφαλής του προέδρου Αλέξη και πως δεν μπορούσαν να εντοπίσουν την αιτία ◆ Με Μπαρουφάκη και Ζωή, δικές του (καταδικές του) επιλογές, λογικό είναι ν' αρχίσουν να του πέφτουν τα μαλλιά ◆ Γιατί κάτι τέτοιους εύκολα τους διορίζεις, αλλά δύσκολα τους ξεφορτώνεσαι ◆ Ας πρόσεχε ◆ Ασε που φυλαγόταν από τον Μητρόπουλο και του ήρθε από τον Κατρούγκαλο ◆ Βέβαια, ο πρόεδρος Αλέξης έχει κι άλλες έγνοιες ◆ Πρέπει να παραδώσει ιδίοις χερσί (πώς το δουλεύω το αρχαίο!) τη λίστα με τις «μεταρρυθμίσεις» ◆ Και κοστολογημένη μάλιστα ◆ Κι έχει και τον Δραγασάκη να του κάνει πείσματα, επειδή τον άδειασε για την υπογραφή που έβαλε στις 11 Φλεβάρη ◆ Ομως ο Γιάννης είναι μεγαλόψυχος ◆ Μόλις ο Αλέξης βάλει εντελώς στη μπάντα τον Γιάνη, θα σπεύσει να φτιάξει αυτός τη λίστα ◆ Οπως καταλάβατε, το Kramer VS Kramer δεν είναι παρά ένα b-movie ◆ Η υπερπαραγωγή γυρίζεται τώρα και έχει τίτλο «Γιάννης Εναντίον Γιάνη» ◆ Κι αν πάνω που ετοιμαστεί η λίστα κι είναι έτοιμα να εισρεύσουν τα δανεικά μπικικίνια, βγει η πρόεδρος Ζωή και πει «στοπ, πού πάτε, το χρέος είναι επαχθές και δεν πρέπει να το πληρώσουμε», τι γίνεται; ◆ Ούτε ψύλλος στον κόρφο του προέδρου Αλέξη δε θα 'θελα να είμαι ◆ Μηλιός: καλά, εσύ την έκανες νωρίς ◆ Το ότι «τις μεταρρυθμίσεις θα τις καθορίζουμε εμείς» ονομάζεται υιοθεσία του προγράμματος ◆ Αυτό δεν ήταν θεμελιώδης μνημονιακή θέση; ◆ Κον Ιωάννη Βαρουφάκη, πλατεία Συντάγματος ◆ Ηταν ανάγκη να πάτε στο ΔΝΤ για να πάρετε αντίγραφα των δανειακών συμβάσεων; ◆ Δεν τα ζητούσατε από εμάς; ◆ Πέρα από τα ηλεκτρονικά αρχεία, έχουμε κι ένα φάκελο ναααα (μετά συγχωρήσεως) ◆ Γιατί έχουμε και συντάκτες παραδοσιακούς που θέλουν το χαρτί ◆ Ο κ. Τόλιος, θεματοφύλακας του... σοσιαλιστικού προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί εξαφανίστηκε από την πολιτική πιάτσα; ◆ Διότι έγινε γενικός γραμματέας του ΥΠΑΠΕΝ (παρά τω Λαφαζάνη) ◆ Δεν βάζετε και τον Λαπαβίτσα στην κυβέρνηση, να ησυχάσετε κι απ' αυτόν; ◆ «Για ποιον εκβιασμό μιλάμε;» εξανέστη ο Ντράγκι αναφερόμενος στην Ελλάδα ◆

επί του πιεστηρίου

Σύμφωνα με non paper που εξέδωσε το Μαξίμου την περασμένη Κυριακή για την υπόθεση Κατρούγκαλου, *«το κρίσιμο ζήτημα της αντιμετώπισης της διαπλοκής και της διαφθοράς είναι* ***κοινός τόπος*** *μεταξύ της γερμανικής και της σημερινής ελληνικής κυβέρνησης»*. Καλά, τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ δεν είχαν βγει στα κάγκελα πριν μερικές μέρες (για να μην πούμε τι έλεγαν προεκλογικά) και κατήγγειλαν ότι σ' όλα τα σκάνδαλα είναι ανακατωμένες γερμανικές επιχειρήσεις, ενώ η γερμανική κυβέρνηση τους κάνει πλάτες; Τόσο γλείψιμο στη Γερμανία πια...

Κάρφαρος Πανούση για Κατρούγκαλο στο πρωινάδικο του Mega την Κυριακή: «Οταν μπαίνεις σε δημόσιες θέσεις πρέπει να προφυλαχθείς και να προφυλάξεις και τους άλλους». Εννοείται πως αρνήθηκε να πάρει θέση για την ουσία και να ακολουθήσει τη γραμμή Μαξίμου για κάλυψη του Κατρούγκαλου.

Τα πήρε στο κρανίο το ΠΑΣΟΚ με τον στρατηγό Κωσταράκο. Ακούς εκεί, εμείς τον κάναμε αρχιστράτηγο κι αυτός κάνει προπαγάνδα στο twitter υπέρ του Καμμένου και της Δούρου! Βροχή ήταν τα «τιτιβίσματα» από το ΠΑΣΟΚ: «Να σταματήσει να γλείφει τη νέα πολιτική του ηγεσία και να σεβαστεί το γεγονός ότι είναι στην ίδια θέση από το 2011». «Με ποια μορφή παρέλασης συμφωνεί, του 2012, του 2013, του 2014 ή του 2015; Λίγη σοβαρότητα απαιτείται». Ξυδάκι, μίστερ Μπένι. Ο Κωσταράκος είναι καραβανάς καριέρας και χορεύει ανάλογα με το χαβά που του παίζουν. Οταν ήσασταν εσείς στα πράγματα, έγλειφε εσάς. Τώρα γλείφει τους Τσιπροκαμμένους που τον κράτησαν στο πόστο.

Λύθηκε και το μυστήριο με τον Ούβε Κορσέπιους, που ήταν το όγδοο πρόσωπο στην άτυπη σύνοδο των Βρυξελλών. Είναι γραμματέας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Πριν σταλεί στις Βρυξέλλες ήταν διευθυντής ευρωπαϊκών θεμάτων στις υπηρεσίες της Μέρκελ. Τον Ιούνη θα φύγει από τις Βρυξέλλες και θα επιστρέψει στο Βερολίνο, όπου θα αναλάβει ξανά πόστο στο επιτελείο της Μέρκελ.

Το διαβάσαμε στα «Νέα»: *«Για πρώτη φορά στα χρονικά το υπουργείο Παιδείας άνοιξε την πύλη του στους νεαρούς διαδηλωτές ύστερα από απόφαση του Αριστείδη Μπαλτά»*. Λάθος κύριοι. Ο Τρίτσης όχι μόνο έβαζε διαδηλωτές στο υπουργείο (ήταν στη Μητροπόλεως τότε), αλλά τους ζητούσε και τα πανό για σουβενίρ. Θεωρούσε ότι μπορούσε να τους μανιπουλάρει. Το ίδιο που νομίζει κι ο Μπαλτάς, δηλαδή.

«Αναλαμβάνει ο Κατρούγκαλος, πριν εκλεγεί, υποθέσεις απολυμένων; Είναι "σκάνδαλο". Οταν το κάνει ο Βορίδης για Μηλιώνη-Φλώρο, είναι... Κυριακή», έγραψε στο twitter ο Παπαδημούλης. Αυτό τώρα είναι καλό για τον Κατρούγκαλο;

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δεν υπάρχει αποδεκτός, έντιμος, προωθητικός συμβιβασμός - βάλτε όποιον προσδιορισμό θέλετε - από την ελληνική κυβέρνηση, από τη στιγμή που περιλαμβάνει έστω κι ένα μνημονιακό μέτρο. Να είμαστε απόλυτα καθαροί. Κρατήστε την ημερομηνία και την ώρα που σας το λέω.

Πάνος Σκουρλέτης

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

28/3: Ημέρα θεάτρου σκιών 28/3/1985: Ο Χρήστος Σαρτζετάκης εκλέγεται Πρόεδρος της Δημοκρατίας 29/3: Βιετνάμ: Ημέρα βετεράνων (1973) 29/3/1906: Απεργία 500.000 εργατών σε Πενσιλβανία, Ιλινόις, Ιντιάνα και Αϊόβα 29/3/1968: Ο Γεώργιος Παπαδόπουλος λανσάρει το σύνθημα «Ελλάς-Ελλήνων-Χριστιανών» (Θεσσαλονίκη) 30/3: Ημέρα αντισύλληψης 30/3/1896: Θάνατος Χαρίλαου Τρικούπη **30/3/1952: Εκτέλεση Μπελογιάννη, Μπάτση, Καλούμενου και Αργυριάδη 30/3/1970: Βόμβα «Κινήματος 20 Οκτώβρη» καταστρέφει στρατιωτικό όχημα (σχολή Ευελπίδων), άλλοι δυο μηχανισμοί δεν εξερράγησαν** 30/3/1977: Βόμβες σε δεκατέσσερα αυτοκίνητα βορειοαμερικάνων, άλλες έξι απόπειρες απέτυχαν (ΕΛΑ) 30/3/1992: Δύο βόμβες στο Δικαστικό Μέγαρο Θεσσαλονίκης (ΕΛΑ-1η Μάη) 30/3/2012: Συμπλοκές ακροδεξιών και φοιτητών (πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου), τρεις τραυματίες 31/3: Ημέρα αποθήκευσης αρχείων, Μάλτα: Ημέρα δημοκρατίας (1974) 31/3/1921: Κατάσταση έκτακτης ανάγκης στη Μεγάλη Βρετανία λόγω χιλιάδων απεργών ανθρακωρύχων **31/3/1946: Επίθεση ανταρτών στον αστυνομικό σταθμό Λιτοχώρου, δώδεκα νεκροί, αρχή εμφύλιου** 31/3/1957: Θάνατος Στέφανου Σαράφη 31/3/1991: Ρουκέτα στο ξενοδοχείο «Πεντελικόν» (17Ν) 31/3/1991: Τρεις βόμβες σε δυο υποκαταστήματα τράπεζας «Citibank» (ΕΛΑ-1η Μάη) 31/3/1992: Δεύτερη φορά στόχος του ΕΛΑ το κέντρο Καν-Καν 31/3/1999: Ρουκέτα κατά γραφείων ΠΑΣΟΚ Χαριλάου Τρικούπη (17Ν) 1/4: Ημέρα γαστρονομικού βιβλίου, ημέρα αυτισμού 1/4/1954: Ιδρυση ΕΟΚΑ 1/4/1985: Εκτέλεση εισαγγελέα Θεοφανόπουλου (Αντικρατική Πάλη) 1/4/1991: Βόμβα στο κτίριο ΟΗΕ (ΕΛΑ-1η Μάη) 1/4/1991: Εκτέλεση διοικητή επιτροπής ιδιωτικοποιήσεων Ανατολικής Γερμανίας Ντέτλεφ Ρόβεντερ (RAF) 2/4: Ημέρα παιδικού βιβλίου 2/4/1968: Ανατίναξη σούπερ μάρκετ «Κάουφχαουζ Σνάιντερ» (RAF) 3/4/1903: Φοιτητικές εξεγέρσεις στην Ισπανία (Σαραγόσα, Μαδρίτη, Σαλαμάνκα) 3/4/1984: Απόπειρα κατά Αμερικανού σμηνία Ρόμπερτ Τσαντ (17Ν) 3/4/1990: Βόμβες σε κτίριο ΓΣΕΕ, υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, γραφεία ΣΕΒ και Σύνδεσμο Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος (ΕΛΑ-1η Μάη) 3/4/1991: Πέντε βόμβες σε αυτοκίνητα (ΕΛΑ-1η Μάη).

Υπόθεση Κατρούγκαλου

Η κορυφή του παγόβουνου

Υπάρχει μια λεπτομέρεια στην υπόθεση Κατρούγκαλου. Και η λεπτομέρεια δεν αφορά τόσο τον Κατρούγκαλο, που επιδίδεται σ' έναν απεγνωσμένο αγώνα να εξασφαλίσει το πολιτικό του μέλλον από το «σύνδρομο Βουλγαράκη», όσο το μέγαρο Μαξίμου, που σ' ένα από τα μακροσκελέστατα non paper που εξέδωσε για τη συγκεκριμένη υπόθεση υιοθέτησε πλήρως την επιχειρηματολογία Κατρούγκαλου, γράφοντας: *«Οι απολυμένοι ή σε διαθεσιμότητα δημόσιοι υπάλληλοι δεν θα έδιναν ούτε 1 ευρώ στο δικηγορικό γραφείο αν η επιστροφή τους γινόταν μέσω νόμου. Δηλαδή μόνο αν κέρδιζαν δικαστικά την υπόθεση θα έδιναν αμοιβή στο δικηγορικό γραφείο!»*.

Τα συγκεκριμένα συμφωνητικά, που υπογράφηκαν με την πρώτη εταιρία που συμμετείχε ο Κατρούγκαλος (Παπακωνσταντίνου - Κατρούγκαλος - Χλέπας και Συνεργάτες), δεν έχουν δοθεί στη δημοσιότητα, μάλλον επειδή η εταιρία δεν αποδέσμευσε σχετικά τον Δικηγορικό Σύλλογο Αθήνας να το πράξει. Αλλα συμφωνητικά, όμως (δεν αφορούν υποθέσεις επαναπρόσληψης απολυμένων ή διαθέσιμων, αλλά εργατικές διαφορές εργαζόμενων με το δημόσιο τομέα), που συνήψε η νέα εταιρία που έφτιαξε ο Κατρούγκαλος μόλις εκλέχτηκε ευρωβουλευτής (Κατρούγκαλος και Συνεργάτες), συμφωνητικά που δόθηκαν στη δημοσιότητα από τον ΔΣΑ, αναφέρουν: *«Η αμοιβή του δικηγόρου θα είναι δώδεκα (12%) από τα ακαθάριστα ποσά που θα εισπραχθούν σύμφωνα με τα παραπάνω. Η αμοιβή αυτή* ***οφείλεται ακέραιη και σε περίπτωση συμβιβασμού, νομοθετικής ή κάθε άλλης εξώδικης ρύθμισης*** *σε οποιοδήποτε στάδιο της αντιδικίας...»*.

Αναρωτιόμαστε: αυτή η ρήτρα δεν προβλεπόταν στα παλιά συμφωνητικά που υπέγραφε ο Κατρούγκαλος με τους απολυμένους σχολικούς φύλακες ή άλλους απολυμένους και διαθέσιμους; Απάντηση μπορεί να δοθεί όχι βάσει όσων λέει ο Κατρούγκαλος, αλλά μόνο με τη δημοσίευση ενός έστω από αυτά τα συμφωνητικά. Αν αναφέρουν ότι ο δικηγόρος θα εισπράξει την αμοιβή ακόμη και σε περίπτωση νομοθετικής ρύθμισης, τότε ο Τσίπρας θα πρέπει να πετάξει πυξ-λαξ τον Κατρούγκαλο από την κυβέρνηση και να τον «τελειώσει» πολιτικά, διότι είπε ψέματα και παρέσυρε το μέγαρο Μαξίμου να επαναλάβει τα ίδια ψέματα προκειμένου να τον υπερασπιστεί. Αν πράγματι αυτά τα παλιά πιστοποιητικά προβλέπουν ότι μόνο σε περίπτωση δικαστικής νίκης θα καταβληθεί το 12%, ενώ σε περίπτωση νομοθετικής λύσης ο δικηγόρος δε θα πάρει μία, τότε ως προς αυτό το σημείο δεν υπάρχει θέμα. Για να υπάρξει πειστική απάντηση, όμως, επαναλαμβάνουμε ότι **πρέπει να δοθούν στη δημοσιότητα αυτά τα συμφωνητικά απολυμένων με την παλιά εταιρία του Κατρούγκαλου**.

Αυτό **έπρεπε ήδη να το έχει κάνει το μέγαρο Μαξίμου**. Γιατί δεν το κάνει, αλλά επιλέγει να πετάξει τη μπάλα στην κερκίδα, μιλώντας για συνωμοσίες σκοτεινών κέντρων και άλλα τέτοια; Ο αρχικός σχεδιασμός από τη φυλλάδα του Ψυχάρη και το «γνωστό και μη εξαιρετέο» δημοσιογράφο του Συγκροτήματος είχε πολλά κενά, καθώς δεν είχε συμφωνητικά με απολυμένους, αλλά για άλλες περιπτώσεις, αλλά κατηγορούσε τον Κατρούγκαλο για τα συμφωνητικά με τους απολυμένους. Ετσι, Κατρούγκαλος και Μαξίμου γραπώθηκαν απ' αυτό και άρχισαν τις κατηγορίες για προβοκάτσια, κιτρινισμό, υπονόμευση της κυβέρνησης ενόψει του ταξιδιού Τσίπρα στη Γερμανία κτλ. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το Συγκρότημα έκανε κιτρινισμό (παλιά του τέχνη κόσκινο) και ότι επέλεξε τον Κατρούγκαλο ως εύκολο στόχο. Ομως, πέρα από τον κιτρινισμό του Συγκροτήματος, υπάρχει η πραγματικότητα, η οποία δεν αλλάζει.

Ο Κατρούγκαλος, ένας άσημος μέχρι πριν από λίγα χρόνια πανεπιστημιακός της επαρχίας, «εκτινάχτηκε» κατά τα μνημονιακά χρόνια, επενδύοντας κι αυτός στις αντιμνημονιακές κορόνες (ίδια περίπτωση μ' αυτή του Μπαρουφάκη). Και βέβαια, δεν άφησε ανεκμετάλλευτη την ευκαιρία να στήσει και τη δικηγορική του μπίζνα. Κάποιος που είναι συνέχεια στα κανάλια και που παρουσιάζεται ως «άνθρωπος της νέας εξουσίας που πλησιάζει» είναι λογικό να μαζέψει πελατεία από απελπισμένους εργαζόμενους, που έχουν χάσει κάθε εμπιστοσύνη στον αγώνα και αναζητούν λύσεις από τα δικαστήρια. Αν ήθελε στοιχειωδώς να αυτοπροστατευθεί, αλλά να προστατεύσει και τον Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ, θα ζητούσε να τοποθετηθεί σε κάποιο άλλο υπουργείο, όπου δε θα ήταν ευάλωτος σε κατηγορίες σαν αυτές που αντιμετωπίζει τώρα. Ομως, η αλαζονεία της εξουσίας δεν επιτρέπει τέτοιες... πολυτέλειες. Πήρε το υπουργείο που του πρότεινε ο Τσίπρας, χωρίς δεύτερη σκέψη. Αλλωστε, κάποιοι που αρνούνται να τον υπερασπιστούν, όπως ο Αλ. Μητρόπουλος, έκαναν για χρόνια την ίδια δουλειά και απλώς σκάνε από το κακό τους βλέποντας τη γρήγορη πολιτική ανέλιξη του Κατρούγκαλου, ενώ οι ίδιοι έμειναν εκτός νυμφώνος.

Η περίπτωση Κατρούγκαλου δεν είναι παρά η κορυφή του παγόβουνου. Πολιτική και μπίζνες πάνε χέρι-χέρι, είτε φανερά είτε στη ζούλα. Ο Σπ. Σαγιάς, που «από το πουθενά» ορίστηκε στην πανίσχυρη θέση του γενικού γραμματέα της κυβέρνησης, υπήρξε άνθρωπος όλων των ξένων μονοπωλίων και των ντόπιων μεγαλοεπιχειρήσεων που συνάπτουν συμβάσεις με το δημόσιο ή «χτυπάνε» φιλέτα στις ιδιωτικοποιήσεις. Κανείς δεν μίλησε για το τεράστιο πολιτικό (και όχι νομικό) σκάνδαλο που συνιστούσε ή τοποθέτησή του σ' αυτό το κρίσιμο κυβερνητικό πόστο κι ας αποτελούσε τον ορισμό της διαπλοκής. Βλέπετε, ο Σαγιάς κάνει μπίζνες με τεράστιους καπιταλιστικούς ομίλους, ενώ ο Κατρούγκαλος κάνει μπίζνες με απολυμένους και αδικημένους εργαζόμενους, οπότε δεν υπάρχει λόγος προστασίας του.

Στην αστική πολιτική οι «καθαρές» περιπτώσεις είναι λίγες. Για τη μεγάλη πλειοψηφία ισχύει πως όποιος μπορεί και όπως μπορεί προωθεί και τις μπίζνες του, δημιουργεί τις διασυνδέσεις του, βολεύει τους ανθρώπους του, έχει αφανείς συνεργάτες από τους οποίους περνάνε οι «δουλειές» κτλ. Η αστική πολιτική είναι εξ ορισμού ένα σκάνδαλο. Αυτό δεν σημαίνει πως δε θα αποκαλύπτουμε κάθε ξεχωριστή περίπτωση που ανακαλύπτουμε.

Η παράταση του Μνημόνιου και ο ανούσιος δικομματικός καυγάς

Οχολωμένος για τη μη υπουργοποίησή του Αλέξης Μητρόπουλος έβαλε για μια ακόμη φορά σε μπελάδες την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ και το μέγαρο Μαξίμου. «Η συμφωνία στο Eurogroup είναι ανυπόγραφη και δεν κυρώθηκε από τη Βουλή», είπε σε τηλεοπτική εκπομπή, προκαλώντας την άμεση αντίδραση της Μπακογιάννη, που συμμετείχε στο πάνελ. «Καταλαβαίνετε τι λέτε αυτή τη στιγμή; τινάζετε τη συμφωνία στον αέρα. Υπάρχει κρυφό κείμενο στη διαπραγμάτευση με άλλα μέτρα και δεν το παρουσιάζει η κυβέρνηση;» έσπευσε να πει η παμπόνηρη κόρη του Μητσοτάκη, η οποία άδραξε την ευκαιρία για να καταθέσει ερώτηση προς τον πρωθυπουργό, ζητώντας να μάθει γιατί δεν έχει κατατεθεί στη Βουλή η συμφωνία, ώστε να ενημερωθούν οι βουλευτές για το σύνολο των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει η κυβέρνηση απέναντι στους εταίρους.

Φυσικά, όλοι ξέρουν ότι δεν υπάρχει καμιά μυστική συμφωνία. Υπάρχει η απόφαση-ανακοινωθέν του Eurogroup στις 20 του Φλεβάρη, την οποία έχει υπογράψει ο έλληνας υπουργός Οικονομικών (ομόφωνη είναι η απόφαση) και υπάρχει η υπογραφή του Βαρουφάκη (και του Στουρνάρα και της Σακελλαρίδου, τότε προέδρου του ΤΑΙΠΕΔ) στην τετράμηνη παράταση της δανειακής σύμβασης (και του Μνημονίου, φυσικά). Ο Μητρόπουλος λέει εν γνώσει του ψέματα, ότι δήθεν δεν έχει υπογραφεί η «συμφωνία», ενώ στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ λένε πως αυτά τα λέει επειδή ο ίδιος διαφωνεί, αφήνοντας να εννοηθεί πως είναι προσωπικά χολωμένος για τη μη υπουργοποίησή του. Και η Μπακογιάννη παριστάνει την έκπληκτη και εκμεταλλεύεται το «δώρο» που της πρόσφερε ο Μητρόπουλος για να κάνει αντιπολίτευση, εκθέτοντας τον Σαμαρά για την απραξία του.

Μετά απ' αυτά, το Μαξίμου ανακοίνωσε για μια ακόμη φορά ότι η παράταση της δανειακής σύμβασης θα πάει για συζήτηση στη Βουλή. Χρονοδιάγραμμα, όμως, δεν έδωσαν. Σκοπός τους είναι να τελειώσει το παζάρι με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, να πάρουν τα πρώτα δανεικά από την εκκρεμούσα δόση (αφού πρώτα περάσουν τα πρώτα μέτρα) και μετά να κάνουν μια άρπα-κόλλα συζήτηση στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 142 Α του Κανονισμού, που προβλέπει μόνο σύντομες ομιλίες και ακόμη πιο σύντομες δευτερολογίες του πρωθυπουργού και των αρχηγών των κομμάτων.

Η απόφαση που έχει υπογράψει ο Βαρουφάκης δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στο ΦΕΚ (αντίθετα, έχει δημοσιευτεί η απόφασή του για επιστροφή των 10,9 δισ. από το ΤΧΣ στον EFSF). Γιατί; Γιατί η απόφαση αυτή, όπως από την πρώτη στιγμή σημειώσαμε, στηρίζεται στη δικτατορικού τύπου διάταξη που πέρασε ο Παπακωνσταντίνου στο νόμο για το πρώτο Μνημόνιο, η οποία δίνει στον υπουργό Οικονομικών το απεριόριστο δικαίωμα να υπογράφει δανειακές συμβάσεις, τροποποιήσεις και παρατάσεις τους, οι οποίες απλώς ανακοινώνονται στη Βουλή (με τη διαδικασία του 142Α του Κανονισμού). Αυτή είναι η αλήθεια και όλα τα υπόλοιπα είναι πολιτικάντικη φλυαρία και ανούσιος δικομματικός καυγάς.

Αισχροί πολιτικάντηδες

Γ. Βαρεμένος: Ακούστε να δείτε, θα σας απαντήσω ειλικρινά. Μνημόνιο. Αν ειπώθηκε κατάργηση με μια διάταξη, τότε ήταν λάθος. Αν ειπώθηκε. Κύριοι, Μνημόνιο είναι οι εφαρμοστικοί νόμοι. Οσοι δεν το 'χετε καταλάβει, θα το καταλάβετε. Αν ασχοληθείτε συγκεκριμένα, γιατί εγώ το έκανα...

Δημοσιογράφος (σχεδόν ψιθυριστά): Γιώργο, κάποιοι το έχουνε πει.

Γ. Βαρεμένος: Ναι, ήταν λάθος. Αν ειπώθηκε. Πάμε παρακάτω τώρα. Να το καταλάβετε όλοι, γιατί εγώ έχω ασχοληθεί. Μνημόνιο είναι οι εφαρμοστικοί νόμοι. Δεν μπορούν όλοι οι εφαρμοστικοί νόμοι να καταργηθούνε διαμιάς. Να σας πω γιατί; Γιατί αν γίνει αυτό, πάμε στο 2009. Κι αυτό κανείς δεν μπορεί να τ' αποφασίσει ή να το προτείνει, υποθέτω. Ούτε καν η ηγεσία του ΚΚΕ. Αρα λοιπόν, συγκεκριμένα, θα καταργούμε με νέους νόμους αυτούς που υπήρχαν παλιότερα.

Δημοσιογράφος: Στη συμφωνία της 20ής Φεβρουαρίου –για να τα λέμε τα πράγματα ως έχουν- άκουσα τον κ. Βαρουφάκη να λέει ότι όσους έχουν δημοσιονομικό κόστος – δηλαδή η κατάργηση πολλών ερμηνευτικών νόμων του Μνημονίου έχει δημοσιονομικό κόστος, αυτούς θα τους καταργήσετε; Ναι ή όχι; Αν είναι να καταργήσουμε μόνο τους άλλους, χαίρω πολύ. Σχεδόν όλοι έχουν δημοσιονομικό κόστος.

Γ. Βαρεμένος: Λοιπόν. Το Μνημόνιο στην Ελλάδα είχε καταλήξει να σημαίνει κόψιμο μισθών, κόψιμο συντάξεων, απολύσεις και απορρύθμιση της αγοράς εργασίας.

Δημοσιογράφος: Αυτό ισχύει ακόμη.

Γ. Βαρεμένος: Ε, όχι, κύριε συνάδελφε. Μέχρι στιγμής είδες πουθενά μείωση μισθών προαποφασισμένη;

Δημοσιογράφος: Είδα. Πάμε στην αγορά, ρε Γιώργο, πάμε στην αγορά να δεις τι γίνεται.

Γ. Βαρεμένος: Είδες νέα μέτρα στην απορρύθμιση της αγοράς εργασίας; Μέχρι στιγμής λέω, ρε παιδιά.

Δημοσιογράφος: Νέο μέτρο δεν υπάρχει, αλλά υπάρχουν όλα τα παλιά.

Ο διάλογος έγινε στο πρωινάδικο του ΑΝΤ1 τη Δευτέρα 16 Μάρτη, είχε ως πρωταγωνιστή το βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Γ. Βαρεμένο και αποτυπώνει όλο το θράσος αυτών των πολιτικάντηδων, που θεωρούν πως ο ελληνικός λαός έχει πάθει ομαδική αμνησία. Γιατί είναι αναγκασμένοι να λένε τόσο χοντρά ψέματα; Γιατί ξέρουν ότι θα συνεχίσουν τη μνημονιακή πολιτική και ο καθένας από δαύτους ψάχνει τρόπους να το δικαιολογήσει.

Πάκης αδειάζει Κατρούγκαλο

Στην προσπάθειά του «να μείνει στο παιχνίδι» (γιατί κατάλαβε ότι τον σπρώχνουν στον... αεροδιάδρομο), ο Κατρούγκαλος ανακάτεψε και τον πρόεδρο Πάκη, που διετέλεσε στο παρελθόν υπουργός Εσωτερικών: «Ο νυν πρόεδρος της Δημοκρατίας, ήταν καθηγητής δημοσίου δικαίου, ήταν δικηγόρος με δικηγορική δραστηριότητα και ανέλαβε ακριβώς το δικό μου το υπουργείο. Σας ρωτώ, υπάρχει κάποιο θέμα με αυτόν;».

Πέραν της παραβίασης του γενικού αστικού κανόνα που διατάζει ότι «με τους θεσμούς δεν παίζουμε», του ξέφυγε και μια άλλη λεπτομέρεια που ως συνταγματολόγος έπρεπε να γνωρίζει. Οταν, όμως, βρίσκεσαι σε ταραχή και αυτοσχεδιάζεις σε μια συνέντευξη Τύπου, ξεχνάς και αυτά που ξέρεις. Τη λεπτομέρεια του θύμισαν «κύκλοι» της προεδρίας, που του έκαναν ένα μεγαλοπρεπέστατο «άδειασμα», με αποτέλεσμα να εκτεθεί ακόμη περισσότερο. Οι «κύκλοι» του Πάκη θύμισαν ότι «ο πρόεδρος της Δημοκρατίας Προκόπης Παυλόπουλος, ως υπουργός Εσωτερικών από 2004 έως 2009, τελούσε σε αναστολή άσκησης του δικηγορικού του λειτουργήματος, λόγω ασυμβιβάστου μετά την αναθεώρηση του Συντάγματος το 2001. Ουδέποτε στο παρελθόν, και μάλιστα ως την ανάληψη των καθηκόντων του ως προέδρου της Δημοκρατίας, μετείχε σε οποιαδήποτε δικηγορική εταιρία».

Ο Πάκης ήταν νόμιμος! Βέβαια, οι συνεργάτες του εξακολουθούσαν να είναι ενεργοί και να παίρνουν δουλειές. Αλλά ποιος μπορεί να κατηγορήσει τον Πάκη για τις δουλειές που έπαιρναν οι συνεργάτες του; Ο Κατρούγκαλος δεν πρόσεξε ούτε αυτό το τυπικό και τώρα τρέχει και δεν προλαβαίνει.

Βασιλικότεροι του βασιλέως

«Για πρώτη φορά οι συνομιλίες φαίνεται να εντάσσονται και σε πολιτικά πλαίσια, ξεφεύγοντας από τα στενά χρηματοοικονομικά, όπως μας είχαν συνηθίσει προηγούμενοι διαπραγματευτές». Αυτό ήταν το συμπέρασμα των Οικολόγων Πρασίνων από την επίσκεψη Τσίπρα στο Βερολίνο. Λένε πως αν δεν παινέψεις το σπίτι σου θα πέσει να σε πλακώσει. Από την πολιτική αφάνεια, τη διάσπαση και τη γκρίνια, οι Οικολόγοι Πράσινοι βρέθηκαν με έναν βουλευτή, έναν υπουργό, κάμποσους διορισμένους σε διάφορα πόστα και με άλλον αέρα ως προς την ανάληψη προγραμμάτων από τις ΜΚΟ που κατέχουν.

Ουκρανία

Casus belli ο νόμος για το ειδικό καθεστώς

Ανεβαίνει ξανά επικίνδυνα το θερμόμετρο στην Ουκρανία μετά την ψήφιση στις 17 Μάρτη από την ουκρανική βουλή του νόμου για το ειδικό πολιτικό και οικονομικό καθεστώς στις ελεγχόμενες από τους αυτονομιστές περιοχές του Ντόνμπας.

Αυτό που προκαλεί τη νέα όξυνση της έντασης και τις έντονες αντιδράσεις της Μόσχας και της ηγεσίας των αποκαλούμενων Λαϊκών Δημοκρατιών του Ντονέτσκ και του Λουχάνσκ είναι ότι ο νόμος θέτει ως προϋπόθεση για την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος στις περιοχές αυτές της ανατολικής Ουκρανίας τη διεξαγωγή τοπικών εκλογών σύμφωνα με τους νόμους της Ουκρανίας και με την επίβλεψη διεθνών παρατηρητών, χωρίς να προσδιορίζεται ο χρόνος των εκλογών (ο Ποροσένκο ανέφερε κάποια στιγμή ότι μπορεί να γίνουν μέχρι το τέλος του χρόνου). Με άλλα λόγια, η εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος αναβάλλεται επ' αόριστο. Οι εκλογές που πραγματοποιήθηκαν σε Ντονέτσκ και Λουχάνσκ τον περασμένο Νοέμβριο θωρούνται άκυρες και δεν νομιμοποιούνται ως εκπρόσωποί τους οι ηγέτες που αναδείχτηκαν απ' αυτές.

Συν τοις άλλοις, η ουκρανική βουλή αποφάσισε να χαρακτηρίσει «προσωρινά κατεχόμενες» τις ελεγχόμενες από τους αυτονομιστές περιοχές μέχρι να γίνουν τοπικές εκλογές σύμφωνα με τους νόμους της Ουκρανίας, ενώ ο ουκρανός πρόεδρος Πέτρο Ποροσένκο δήλωσε ότι η κυβέρνηση του Κιέβου θα διαπραγματευτεί αποκλειστικά και μόνο με εκπροσώπους του Ντονέτσκ και του Λουχάνσκ που θα εκλεγούν σύμφωνα με τους ουκρανικούς νόμους.

Οπως ήταν επόμενο, η απόφαση της ουκρανικής βουλής προκάλεσε σφοδρές αντιδράσεις από την πλευρά της Μόσχας και των αυτονομιστών ηγετών, που τη χαρακτήρισαν κατάφωρη παραβίαση των συμφωνιών του Μινσκ, γιατί έθεσε μονομερώς προϋποθέσεις που δεν είχαν συζητηθεί ποτέ πριν, παρόλο που το σημείο 12 του πακέτου μέτρων της συμφωνίας του Μινσκ στις 12 Φλεβάρη προβλέπει τον συντονισμό με τους ηγέτες των Ντονέτσκ και Λουχάνσκ για την υλοποίηση των μέτρων.

Ο ρώσος υπουργός Εξωτερικών Σεργκέι Λαβρόφ επισήμανε ότι «ο νόμος για το ειδικό καθεστώς είναι μια προσπάθεια να επανερμηνευτεί το καθεστώς αυτό, θέτοντας ως προϋπόθεση τις εκλογές στις νοτιοανατολικές περιοχές, οι οποίες θα γίνουν χωρίς τη συμμετοχή της σημερινής ηγεσίας των αυτοαποκαλούμενων Λαϊκών Δημοκρατιών των Ντονέτσκ και Λουχάνσκ. Αυτό είναι μια προφανής απομάκρυνση από τις συμφωνίες του Μινσκ και όλο το σχέδιο που καθορίστηκε στο Μινσκ στις 12 Φλεβάρη, το οποίο απαιτεί συντονισμό για όλα τα μέτρα με τους ηγέτες των νοτιανατολικών περιοχών της Ουκρανίας».

Επίσης, στις 18 Μάρτη, μια μέρα μετά την ψήφιση του νόμου, σε κοινή ανακοίνωσή τους, οι ηγέτες των Ντονέτσκ και Λουχάνσκ δήλωσαν ότι «αρνούμενο το ειδικό καθεστώς στο Ντόνμπας, το Κίεβο έχει καταπατήσει την εύθραυστη συμφωνία εκεχειρίας του Μινσκ και οδήγησε την κατάσταση σε αδιέξοδο. Οι Λαϊκές Δημοκρατίες του Ντονέτσκ και του Λουχάνσκ δηλώνουν ότι δεν είναι δυνατός κανένας συμβιβασμός με το Κίεβο μέχρι να ακυρωθούν οι επαίσχυντες αποφάσεις του Ποροσένκο και της Verkhovna Rada». Και πρόσθεσαν ότι πιστεύουν πως «το Κίεβο δεν θέλει ειρήνη, αλλά αντίθετα επιδιώκει να καταστρέψει το Ντόνμπας με την βία και τον οικονομικό αποκλεισμό» και ότι θεωρούν το αίτημα της ουκρανικής βουλής προς το Συμβούλιο Ασφάλειας του ΟΗΕ και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενωσης για την ανάπτυξη ειρηνευτικών δυνάμεων στην ανατολική Ουκρανία ως μια ακόμη προσπάθεια υπαναχώρησης από τις συμφωνίες του Μινσκ, οι οποίες προβλέπουν την ανάπτυξη τοποτηρητών του ΟΑΣΕ για την εφαρμογή των μέτρων της εκεχειρίας.

Είναι φανερό ότι η μονομερής απόφαση της κυβέρνησης του Κιέβου να συνδέσει την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος στο Ντόνμπας με τη διεξαγωγή τοπικών εκλογών και μάλιστα σε απροσδιόριστο χρόνο, που σημαίνει αναβολή επ' αόριστο της εφαρμογής του ειδικού καθεστώτος, συνιστά αναμφισβήτητα σαφή παραβίαση των συμφωνιών του Μινσκ, συντηρεί το κλίμα αβεβαιότητας, δυσπιστίας και καχυποψίας και δημιουργεί τις συνθήκες για μια νέα κλιμάκωση του πολέμου. Κλιμάκωση που πρέπει να θεωρείται αναπόφευκτη. Οχι μόνο λόγω της υπονόμευσης των συμφωνιών του Μινσκ με το νόμο για το ειδικό καθεστώς και τις επανειλημμένες παραβιάσεις της εκεχειρίας και από τις δύο πλευρές, αλλά κυρίως γιατί το τοπίο δεν έχει ξεκαθαρίσει.

Η μεν κυβέρνηση του Κιέβου, υπό την καθοδήγηση και την υποστήριξη του Λευκού Οίκου, έχει στόχο να ανακτήσει τον έλεγχο των «προσωρινά κατεχόμενων» περιοχών της νοτιανατολικής Ουκρανίας. Στόχος που μπορεί να υλοποιηθεί μόνο στρατιωτικά, γιατί δεν ανακτώνται στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων εδάφη που κερδήθηκαν από τον αντίπαλο με τα όπλα. Από την άλλη, οι αυτονομιστές, με την πολιτική και στρατιωτική υποστήριξη της Ρωσίας, έχουν στόχο να θέσουν υπό τον έλεγχό τους και τις περιοχές του Ντόνμπας που βρίσκονται ακόμη υπό τον έλεγχο του ουκρανικού στρατού. Με πρώτο στόχο, όπως φαίνεται, τη στρατηγικής σημασίας πόλη της Μαριούπολης, στα περίχωρα της οποίας η εκεχειρία ουσιαστικά δεν εφαρμόστηκε και η ανταλλαγή πυρών είναι καθημερινό φαινόμενο.

Συνεπώς, όπως είναι επόμενο, οι αντίπαλοι εκμεταλλεύονται την εκεχειρία για να ενισχύσουν και να ανασυγκροτήσουν τις δυνάμεις τους εν αναμονή του επόμενου γύρου. Ρεπορτάζ του «Reuters» (25/3/15), με τίτλο «Υπερεθνικιστικό ουκρανικό τάγμα ετοιμάζεται για περισσότερο πόλεμο», μεταξύ άλλων, αναφέρει ότι το «ακροδεξιό τάγμα Αζόφ, το σύμβολο του οποίου μοιάζει με μαύρη σβάστικα σε κίτρινο φόντο, ετοιμάζεται να υπερασπίσει το λιμάνι της Μαριούπολης στη νοτιανατολική Ουκρανία εναντίον μιας ευρέως αναμενόμενης επίθεσης από φιλορώσους αυτονομιστές. Η υπερεθνικιστική πολιτοφυλακή 1000 μαχητών, που έχει φήμη ως άγρια φιλοκυβερνητική μαχητική δύναμη στη σχεδόν ενός χρόνου σύγκρουση με τους υποστηριζόμενους από τη Ρωσία αντάρτες στην ανατολική Ουκρανία, περιφρονεί τις προσπάθειες κατάπαυσης του πυρός». Σε δηλώσεις του στο «Reuters» καθώς παρακολουθούσε ασκήσεις πυροβολικού, ο διοικητής του τάγματος Αζόφ, μεταξύ άλλων, είπε: «Δεν μας αρέσει καθόλου η εκεχειρία. Οπως με τις προηγούμενες, θα οδηγήσει μόνο σε μια ακόμη επίθεση από τον εχθρό. Ο κατευνασμός του επιδρομέα, θα οδηγήσει μόνο σε περισσότερες επιδρομές. Αυτός ο πόλεμος αναπόφευκτα θα συνεχιστεί, είτε μέχρι την πλήρη ήττα μας είτε μέχρι την πλήρη νίκη μας και την επιστροφή στη γη μας σε όλη την ανατολική Ουκρανία και την Κριμαία».

Σημειωτέον ότι το τάγμα Αζόφ είναι ενταγμένο στην Εθνική Φρουρά, η οποία λειτουργεί παράλληλα με τον ουκρανικό στρατό.

Το μέγιστο κέρδος σκοτώνει την ασφάλεια

Η συντριβή του αεροσκάφους της Germanwings, θυγατρικής της Lufthansa, την περασμένη Τρίτη στις γαλλικές Αλπεις με συνέπεια το θάνατο 150 ατόμων, προκάλεσε ευρωπαϊκό σοκ. Ηταν μία πτήση ρουτίνας (Βαρκελώνη-Ντίσελντορφ), από έναν έμπειρο πιλότο (με δέκα χρόνια προϋπηρεσίας και 6.000 ώρες πτήσης), από μία γερμανική εταιρία που –αν και χαμηλού κόστους– δεν είχε ποτέ στα 13 χρόνια της λειτουργίας της θανατηφόρο ατύχημα.

Σύμφωνα με την ανακοίνωση της AIRBUS (http://www.airbus.com/crisis/), το συγκεκριμένο αεροσκάφος τύπου A320 (είναι ένας από τους πιο διαδεδομένους τύπους αεροσκαφών με 6.200 τέτοια αεροσκάφη να πετούν παγκόσμια) είχε κατασκευαστεί για τη Lufthansa το 1991. Το 2003 το αεροσκάφος πέρασε στην νεοσύστατη τότε Germanwings, αλλά ξαναγύρισε στη Lufthansa το 2004. Με την έναρξη της διαδικασίας για το πέρασμα όλων των απευθείας πτήσεων της Lufthansa στην Germanwings, που ξεκίνησε πέρσι, το αεροσκάφος ξαναπέρασε στην τελευταία. Το αεροσκάφος που συνετρίβη είχε στο ενεργητικό του περίπου 58.300 ώρες σε περίπου 46.700 πτήσεις, ήταν δηλαδή ένα σχετικά παλιό αεροσκάφος. Σύμφωνα με τα ισχύοντα πριν από το 2008, το αεροσκάφος αυτό θα ήταν έτοιμο για απόσυρση, αφού ο σχεδιασμός τους ήταν για μέχρι 60.000 ώρες πτήσεων ή 48.000 πτήσεις. Οπως μας πληροφορεί η ίδια η κατασκευάστρια εταιρία, από το 2008 η Airbus ξεκίνησε την εφαρμογή ενός προγράμματος συντήρησης, το οποίο επιτρέπει την αύξηση του ορίου ζωής των αεροσκαφών μέχρι τις 120.000 ώρες πτήσεων ή 60.000 πτήσεις (http://www.airbus.com/newsevents/news-events-single/detail/new-service-package-will-extend-a320039s-life/). Η Germanwings έχει 20 τέτοια αεροσκάφη με μέσο όρο ηλικίας τα 23.7 χρόνια, δηλαδή όσο και αυτό που έπεσε.

Το αεροσκάφος είχε όμως ελεγχθεί μία μέρα πριν από τη μοιραία πτήση από τους τεχνικούς της Lufthansa και σχεδόν δύο χρόνια πριν (το καλοκαίρι του 2013) είχε περάσει από την προγραμματισμένη γενική συντήρηση που απαιτείται για τα αεροσκάφη με τόσα χρόνια λειτουργίας. Ο καιρός ήταν καλός, το αεροσκάφος είχε ελεγχθεί και ο πιλότος δεν έστειλε σήμα κινδύνου. Ολα λοιπόν φαίνεται να έγιναν όπως πρέπει. Τότε τι έφταιξε;

Ισως θα χρειαστεί αρκετό χρονικό διάστημα για να εξακριβωθούν τα αίτια του δυστυχήματος, ίσως και να μην αποκαλυφθούν ποτέ όλα τα αποτελέσματα των ερευνών, για να ελαχιστοποιηθεί το πλήγμα που ήδη έχει επέλθει στο κύρος μιας γερμανικής εταιρίας τέτοιου μεγέθους, όπως η Lufthansa, η θυγατρική της οποίας στιγματίστηκε ανεπανόρθωτα, με τους πιλότους και τα πληρώματα να αρνούνται να μπουν στα αεροσκάφη όταν έμαθαν ότι το μοιραίο σκάφος είχε τεχνικά προβλήματα μία μέρα πριν από το δυστύχημα. Προβλήματα που αφορούσαν, σύμφωνα με τον εκπρόσωπο της εταιρίας, ένα θόρυβο στην πόρτα του συστήματος προσγείωσης του αεροσκάφους, που ουδεμία σχέση θα μπορούσε να έχει με το δυστύχημα. Ποιος όμως μπορεί να πιστέψει τον εκπρόσωπο της εταιρίας; Υπήρχε περίπτωση να παραδεχτεί οτιδήποτε θα επιβάρυνε τη θέση της; Δεν είναι λογικό τα πληρώματα να ξέρουν «κάτι παραπάνω»;

Δεν λέμε, φυσικά, ότι έριξαν το αεροσκάφος οι ίδιοι, ούτε ότι δεν τους ενδιαφέρει να αποφεύγουν δυστυχήματα, αφού αυτά έχουν συνέπειες στα κέρδη τους. Ομως, όταν υπεισέρχεται ο παράγοντας του μέγιστου κέρδους, τα πράγματα αλλάζουν. Μικροβλάβες σε μία πτήση ρουτίνας, σχετικά σύντομη (λιγότερο από δύο ώρες) μπορεί κάλλιστα να υποεκτιμηθούν για να μην ακυρωθεί η πτήση, πράγμα που θα συνεπαγόταν μείωση του κέρδους. Οι μικροβλάβες αυτές σε «ηλικιωμένα» αεροσκάφη μπορεί όμως να αποβούν μοιραίες. Από την άλλη, πόσο έχουν εξεταστεί οι επιπτώσεις της χειροτέρευσης των εργασιακών συνθηκών των πληρωμάτων και των πιλότων στην ασφάλεια των πτήσεων; Στα τόσα δημοσιεύματα που περιγράφουν με πάσα λεπτομέρεια το περιστατικό, δεν βρήκαμε ούτε ένα που να θέτει αυτό το ζήτημα.

Η χειροτέρευση των συνθηκών πιλότων και πληρωμάτων δεν είναι εικασία. Είναι πραγματικότητα, που φάνηκε μάλιστα στη συγκεκριμένη εταιρία χαμηλού κόστους, με απεργίες του προσωπικού της Germanwings από τον Αύγουστο μέχρι και τα μέσα του Φλεβάρη ενάντια στην αύξηση του ορίου ηλικίας για πρόωρη συνταξιοδότηση στα 61 χρόνια, αντί των 55 που είναι σήμερα (με διατήρηση του 60% του μισθού μέχρι τα 65 χρόνια), μέτρο που η μεγαλύτερη γερμανική αεροπορική εταιρία προσπαθεί να επιβάλει. Οι απεργίες αντιμετωπίστηκαν με επιστράτευση απεργοσπαστών από άλλες εταιρίες.

Το συγκεκριμένο αεροσκάφος είχε φτάσει από το Ντίσελντορφ στη Βαρκελώνη στις 9 το πρωί, για να ξανασηκωθεί μία ώρα μετά για το μοιραίο ταξίδι επιστροφής στο Ντίσελντορφ, διάρκειας μιάμιση ώρας. Πράγμα που σημαίνει ότι το αεροσκάφος «ξεπατωνόταν» για να βγάλει όσο περισσότερες πτήσεις μπορούσε και να εξυπηρετήσει το «μπίζνες πλαν» της εταιρίας. Το μέγιστο κέρδος σκοτώνει την ασφάλεια. Αυτή η αλήθεια ισχύει ακόμα και για τις πιο αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες.

ΥΓ. Επί του πιεστηρίου μάς βρήκε η είδηση ότι γαλλική εισαγγελία και γερμανοί εμπειρογνώμονες, σε χρόνο ρεκόρ ενός διήμερου, κατέληξαν στα αίτια του δυστυχήματος: το αεροπλάνο το έριξε ο ένας πιλότος! Για να προστατευτούν τα συμφέροντα της Lufthansa τα φορτώνουμε όλα σ' ένα νεκρό...

Γαλλία

Από τη Σκύλλα στη Χάρυβδη

Η –για τέταρτη φορά μέσα σε τρία χρόνια– μείωση των ποσοστών των υποψηφίων του κυβερνώντος Σοσιαλιστικού Κόμματος, που μαζί με τους συμμάχους του ήρθε στην τρίτη θέση με 22%, ήταν αναμενόμενη από τη στιγμή που η «σοσιαλιστική» διαχείριση της κρίσης στη Γαλλία δεν απέδωσε τους καρπούς που από πολλούς αναμένονταν. Το χρέος έχει εκτιναχθεί πάνω από το 92% του ΑΕΠ και η ανεργία παραμένει σταθερά πάνω από το 10%, ενώ η κυβέρνηση μόλις πριν από ένα μήνα επέβαλε με διάταγμα έναν αντεργατικό νόμο. Τι άλλο θα μπορούσαν να περιμένουν ακόμη και οι πιο ενθουσιώδεις οπαδοί του PSF;

Η αποτυχία της σοσιαλδημοκρατικής πολιτικής παρέδωσε τα σκήπτρα ξανά στη δεξιά. Ο Σαρκοζί έχει κάθε λόγο να είναι ικανοποιημένος από το αποτέλεσμα, αφού το κόμμα του, μαζί με τους «κεντρώους» συμμάχους του, κέρδισε το 36% των ψήφων και εμφανίζεται σαν το απαραίτητο ανάχωμα στην άνοδο του φασιστικού Εθνικού Μετώπου (FN) της κόρης του Λεπέν.

Η τελευταία, δυστυχώς, σημείωσε μεγάλη άνοδο, παρά το γεγονός ότι δεν πήρε τις ψήφους που περίμενε σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις. Οι υποψήφιοι του FN απέσπασαν κοντά στις 430 χιλιάδες ψήφους παραπάνω σε σχέση με τις ευρωεκλογές του περασμένου καλοκαιριού, και το Εθνικό Μέτωπο κέρδισε την πρωτιά σε 43 από τις 98 περιφέρειες, δηλαδή στο 44% περίπου των περιφερειών, αποσπώντας το 25.2% των έγκυρων ψηφοδελτίων (βλ. http://elections.interieur.gouv.fr/departementales-2015/FE.html).

Η αποχή έχει σταθεροποιηθεί σε πολύ υψηλά ποσοστά, αγγίζοντας το 50%. Πράγμα που σημαίνει ότι ένα μεγάλο ποσοστό ψηφοφόρων έχει ήδη γυρίσει την πλάτη στις εκλογικές διαδικασίες της αστικής δημοκρατίας (σε όλες τις μορφές της, ακόμα και την ακροδεξιά της Λεπέν). Οταν όμως αυτό δεν συνοδεύεται από την οικοδόμηση ενός κινήματος που θα αμφισβητεί στην πράξη αυτή τη «δημοκρατία», τότε δεν αποτελεί το παραμικρό πρόβλημα για την εύρυθμη λειτουργία της.

Αξιοπρέπεια σημαίνει ταξική αντίσταση και όχι εκλογικές αυταπάτες

Εκατοντάδες χιλιάδες λαού πορεύτηκαν στη διαδήλωση «για την αξιοπρέπεια», που έγινε το περασμένο Σάββατο στη Μαδρίτη. Οπως μας πληροφορεί το Ρόιτερς (22/3), οι διαδηλωτές κατέβηκαν στη Μαδρίτη κατά εκατοντάδες χιλιάδες, απαιτώντας τον τερματισμό της λιτότητας και της φτώχειας και ζητώντας δουλειά, λεφτά για την Υγεία και την Παιδεία και σπίτι για τον καθένα. Η διαδήλωση ήταν κυρίως ειρηνική, αλλά δεν αποφεύχθηκαν τα βίαια επεισόδια στο τέλος, με ορισμένους διαδηλωτές να πετούν πέτρες και μπουκάλια στην αστυνομία που απάντησε με πλαστικές σφαίρες τραυματίζοντας δεκάδες διαδηλωτές. Από την οργή των μαχητικών διαδηλωτών δεν γλίτωσαν και αρκετοί μπάτσοι (πάνω από 50 σύμφωνα με τις Αρχές). Τα επεισόδια αυτά ήταν, όμως, μειοψηφικά σε σχέση με τον όγκο της τεράστιας αυτής διαδήλωσης.

Η δυσαρέσκεια κατά του κυβερνώντος κόμματος εκφράστηκε και στις κάλπες. Στην Ανδαλουσία, μία από τις πιο φτωχές περιοχές της Ισπανίας, οι εκλογές για το τοπικό κοινοβούλιο έδωσαν ξανά την πλειοψηφία στους «Σοσιαλιστές» (PSOE), αν και με το μικρότερο ποσοστό στην ιστορία τους (35%). Κατόρθωσαν έτσι να κρατήσουν τις 47 από τις 109 έδρες, τηρώντας την παράδοση που θέλει την Ανδαλουσία να αποτελεί το παραδοσιακό τους προπύργιο για πάνω από 30 χρόνια, με εξαίρεση τις εθνικές εκλογές του 2011 και τις τοπικές του 2012, όταν το δεξιό «Λαϊκό Κόμμα» (PP) κέρδισε τρεις έδρες παραπάνω από το PSOE.

Το κυβερνών «Λαϊκό Κόμμα» καταποντίστηκε χάνοντας 17 από τις 50 έδρες που είχε πάρει το 2012, καθώς το ποσοστό του έπεσε από το 41% στο 27%. Αντίθετα, το Podemos, το αδελφό κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ, κέρδισε ένα 15%, χωρίς να μπορέσει να σπάσει το δίπολο που ως τώρα επικρατεί (PSOE-PP).

Με την ανεργία να διατηρείται σε επίπεδα της τάξης του 24% και τα τρία τέταρτα των νέων θέσεων εργασίας να αφορούν προσωρινές και μικρής χρονικής διάρκειας συμβάσεις, ήταν επόμενο να εκδηλωθεί η δυσαρέσκεια στην πολιτική της λιτότητας. Ομως η δυσαρέσκεια και οι πορείες που εντάσσονται σε μια λογική εκλογικής τιμωρίας του κυβερνώντος κόμματος απέχουν παρασάγγας από την «αξιοπρέπεια» που διατυμπανίζουν. Γιατί αξιοπρέπεια χωρίς ταξική πάλη είναι κενό γράμμα. Και η ταξική πάλη δεν οργανώνεται από κόμματα που πίνουν νερό στο όνομα του καπιταλισμού πλασάροντας έναν καπιταλισμό «με ανθρώπινο πρόσωπο».

Σε πλήρη στρατιωτική ετοιμότητα η Χαμάς

Οι Ταξιαρχίες Ιζεντίν Αλ Κασάμ, ένοπλο σκέλος της Χαμάς, ανακοίνωσαν την ολοκλήρωση της κατασκευής νέων στρατιωτικών βάσεων κοντά στα σύνορα της Γάζας με το Ισραήλ και της ανανέωσης του οπλοστασίου τους, δηλώνοντας ότι είναι σε πλήρη ετοιμότητα για το ενδεχόμενο μιας νέας αναμέτρησης με τους σιωνιστές.

Σύμφωνα με την ανακοίνωση, μαχητές των Ταξιαρχιών ολοκλήρωσαν την ανοικοδόμηση των στρατοπέδων εκπαίδευσης στο βόρειο, νότιο και ανατολικό τμήμα της Γάζας μόλις έξι μήνες μετά τη λήξη της σιωνιστικής εισβολής στη Λωρίδα, διαψεύδοντας τους ισχυρισμούς του Ισραήλ ότι οι εναέριοι βομβαρδισμοί και η χερσαία εισβολή προκάλεσαν τεράστιο πλήγμα στην επιχειρησιακή ικανότητα της Χαμάς, στόχος που προβλήθηκε ως η βασική δικαιολογία για την έναρξη της τελευταίας ισραηλινής επίθεσης στη Γάζα. Το μεγαλύτερο τμήμα των υποδομών στρατιωτικής εκπαίδευσης της Χαμάς βρίσκεται πλέον στη μαρτυρική συνοικία Αλ Σουτζάγια της πόλης της Γάζας, στην οποία είχαν βρει το θάνατο από τις βόμβες των σιωνιστών εκατοντάδες Παλαιστίνιοι.

Να θυμίσουμε ότι από τα πυρά της Παλαιστινιακής Αντίστασης στη διάρκεια της ισραηλινής επίθεσης το καλοκαίρι του 2014 σκοτώθηκαν 70 ισραηλινοί στρατιώτες, γεγονός που σφράγισε αυτή την ισραηλινή εισβολή ως την πιο πολύνεκρη στρατιωτική επιχείρηση για τους σιωνιστές μετά την εισβολή στο Λίβανο το καλοκαίρι του 2006 με στόχο τη λιβανέζικη Χεσμπολά, που είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο 121 ισραηλινών στρατιωτών.

Κολομβία

Εγκλημα κατά των ανθρώπων και του περιβάλλοντος

Πρόσφατη έκθεση της Διεθνούς Υπηρεσίας Ερευνας του Καρκίνου, η οποία αποτελεί βραχίονα του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας, χαρακτηρίζει το ζιζανιοκτόνο Roundup της κακόφημης Μονσάντο ένοχο για την πρόκληση καρκίνου των λεμφοκυττάρων. Αυτό που έχει όμως ιδιαίτερη σημασία σ' αυτή την είδηση είναι ο επί δεκαετίες ψεκασμός με Roundup των φυτειών κόκας μέσα στην κολομβιανή ζούγκλα, θεμέλιο λίθο της αμερικάνικης «αντιναρκωτικής» εκστρατείας, η οποία έχει ως βασικό στόχο την εξόντωση του αριστερού αντάρτικου των FARC, που μάχεται το κολομβιανό κράτος-μαριονέτα των Αμερικανών. Το πρόγραμμα καταστροφής των φυτειών κόκας χρηματοδοτείται αποκλειστικά από τις ΗΠΑ, ενώ ένα μεγάλο τμήμα του υλοποιείται από αμερικάνικες ιδιωτικές εταιρίες.

Παρά τη δημοσίευση της έκθεσης, το αυτί της αμερικάνικης κυβέρνησης δεν ιδρώνει και δηλώνει με θράσος ότι θα συνεχίσει τους ψεκασμούς, διότι τα οφέλη από την καταστροφή των φυτειών υπερσκελίζουν τη ζημιά που προκαλείται στο περιβάλλον και στον πληθυσμό. Τη θέση των Αμερικανών υιοθετεί και η κολομβιανή κυβέρνηση του Χουάν Καλδερόν, διαδόχου του «ανταρτοφάγου» και σκληρού νεοφιλελεύθερου Αλβάρο Ουρίμπε.

Η Μονσάντο και άλλες αμερικάνικες εταιρίες που παράγουν παρόμοιας σύστασης ζιζανιοκτόνα απέρριψαν τα ευρήματα της έρευνας του ΠΟΥ, αντιπαρατάσσοντας γνωμάτευση της αμερικάνικης Υπηρεσίας Προστασίας του Περιβάλλοντος το 2012, που υποστηρίζει ότι το Roundup είναι απόλυτα ασφαλές για το περιβάλλον και τους ανθρώπους!

Ο ψεκασμός από αέρα είχε φτάσει να καλύπτει 1.720.000 στρέμματα το 2006 κατά τη θητεία της τότε κυβέρνησης του Ουρίμπε. Συνολικά η έκταση που έχει ψεκαστεί με το καρκινογόνο ζιζανιοκτόνο φτάνει τα 16.188 τετραγωνικά χιλιόμετρα, έκταση ίση με το διπλάσιο της Κρήτης. Το μέγεθος της έκτασης μας δίνει μια σαφή εικόνα για το μέγεθος του εγκλήματος των Αμερικανών και του κολομβιανού κράτους.

Με πρόσχημα την παραγωγή ναρκωτικών στην Κολομβία, οι Αμερικανοί έχουν εξαπολύσει πόλεμο ενάντια στο αριστερό αντάρτικο των FARC από τη στιγμή της δημιουργίας του το 1964, καθώς και ενάντια στις άλλες αντάρτικες οργανώσεις που δεν ήταν και λίγες. Βασικός στόχος των αεροψεκασμών δεν είναι οι φυτείες κόκας αλλά η αποψίλωση της πυκνής ζούγκλας που τις φιλοξενεί, η οποία αποτελεί ασφαλές καταφύγιο για τους αντάρτες. Δενδρύλλια κόκας καλλιεργούνται σε όλες τις χώρες που συνορεύουν με την Κολομβία, αφού η κατανάλωση των φύλλων της αποτελεί παμπάλαια συνήθεια των ινδιάνικων πληθυσμών που ζουν στην περιοχή (χρησιμοποιείται ως υποκατάστατο της τροφής). Παρολαυτά, οι Αμερικανοί δεν επενέβησαν σε άλλες χώρες με πρόφαση τον «πόλεμο ενάντια στα ναρκωτικά», όπως κάνουν στην Κολομβία.

στο ψαχνό

Ζητείται αντίσταση

Δυο μήνες θητείας της «για πρώτη φορά αριστερά» συγκυβέρνησης του Τσίπρα (σε συμμαχία με την... αντιμνημονιακή ακροδεξιά του Καμμένου) ήταν αρκετοί για να βγουν μερικά χρήσιμα συμπεράσματα.

Οι ιμπεριαλιστές δανειστές, κυνικοί, αδίστακτοι, επιθετικοί στο έπακρο, αδιάφοροι για την ίδια τη λειτουργία της αστικής δημοκρατίας σε μια υποτελή χώρα όπως η Ελλάδα και βέβαια αδιάφοροι για τη θέληση ενός λαού που νόμισε πως θα βρει αποκούμπι σε μια νέα κυβέρνηση, ξεκαθάρισαν πως δε θα ανεχτούν την παραμικρή υποχώρηση από τα «συμφωνηθέντα», δηλαδή από το πρόγραμμα εφιαλτικής δημοσιονομικής λιτότητας και κινεζοποίησης που έχουν επιβάλει.

Η νέα συγκυβέρνηση προσπάθησε μέσα από ένα θέατρο «σκληρής διαπραγμάτευσης» να κερδίσει κάποιο χρόνο ανοχής, ώστε στη διάρκειά του να γεφυρώσει σχετικά ομαλά το πέρασμά της από την αντιμνημονιακή ρητορεία της αντιπολιτευτικής περιόδου στη μνημονιακή προσαρμογή της κυβερνητικής πράξης.

Ανοχή δεν υπήρξε, υπάρχει όμως μια κατανόηση για τις πολιτικές ανάγκες της νέας συγκυβέρνησης, από την οποία πλέον ζητείται να βρει μόνη της τα «ισοδύναμα μέτρα» με τα οποία θα συνεχιστεί η πολιτική των Μνημονίων και θα προετοιμαστεί η υπογραφή, στις αρχές του καλοκαιριού, μιας νέας δανειακής σύμβασης και ενός νέου Μνημόνιου.

Κατά τη δική μας άποψη, αυτή ήταν μια προδιαγεγραμμένη πορεία, υπαγορευμένη από τη διεθνή θέση του εξαρτημένου ελληνικού καπιταλισμού και τις ανάγκες του στη σημερινή φάση. Οταν μια κυβέρνηση θέλει να διαχειριστεί το καπιταλιστικό σύστημα (και όχι να το χτυπήσει), αναγκαστικά θα κινηθεί στο πλαίσιο που η φύση αυτού του καπιταλιστικού συστήματος καθορίζει. Μέσος δρόμος δεν υπάρχει, μαγικές συνταγές υπάρχουν μόνο στα παραμύθια.

Ακόμη, όμως, και εκείνοι που δε συμφωνούν με τη δική μας ανάλυση (ενδεχομένως γιατί ακόμη δεν έχουν απαλλαγεί από τις κοινοβουλευτικές αυταπάτες), όμως θέλουν ειλικρινά να απαλλαγούν, αν όχι από τον καπιταλισμό, τουλάχιστον από το άχθος της μνημονιακής πολιτικής (που δεν είναι παρά η πολιτική διαχείρισης της κρίσης προς όφελος του ξένου και ντόπιου κεφάλαιου), βρίσκονται μπροστά στην ίδια με εμάς πραγματικότητα, μπροστά στα ίδια προβλήματα: η μνημονιακή πολιτική, η πολιτική της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού, συνεχίζεται.

Τι να κάνουμε, λοιπόν; Ιδού το κρίσιμο ερώτημα, που για μια ακόμη φορά προβάλλει μπροστά στους εργάτες, τους εργαζόμενους, τους άνεργους, τους νέους.

Δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να κάνουμε αυτό που (πρέπει να) κάνουμε πάντοτε: να διατυπώσουμε αιτήματα και διεκδικήσεις και να βρούμε τρόπους για να διεκδικήσουμε την υλοποίησή τους.

Απαγορεύεται αυστηρά να μείνουμε στη θέση των παρατηρητών και αναλυτών της πραγματικότητας. Το να διαπιστώσουμε τη μνημονιακή προσαρμογή του ΣΥΡΙΖΑ (και των ακροδεξιών συμμάχων του) είναι χρήσιμο και απαραίτητο, αν όμως μείνουμε σ' αυτό θα προσφέρουμε τη μέγιστη υπηρεσία στους ιμπεριαλιστές δανειστές, το ντόπιο κεφάλαιο και το πολιτικό τους προσωπικό.

Πρέπει το ταχύτερο δυνατό να συνειδητοποιηθεί πλατιά πως αλλαγές προς όφελος του εργάτη, του εργαζόμενου, του άνεργου, του νέου μπορεί να υπάρξουν μόνο όταν όλοι αυτοί αποφασίσουν να διεκδικήσουν και να αγωνιστούν για να κερδίσουν.

Ποια επταμερής και οκταμερής; Διμερής ήταν η σύναξη των Βρυξελλών. Από τη μια ο γερμανογαλλικός άξονας και από την άλλη η ελληνική συγκυβέρνηση. Οι υπόλοιποι ήταν υπάλληλοι του γερμανογαλλικού άξονα. Το αποδεικνύει και η γεωγραφία του στρογγυλού τραπεζιού, που έγινε με ιμπεριαλιστική σοφία. Μέρκελ και Ολάντ δίπλα-δίπλα και απέναντι ο Τσίπρας, σαν τον Ιησού εν μέσω δύο ληστών (φέρνουμε το βιβλικό παράδειγμα γιατί τελευταία του αρέσουν αυτές οι αναφορές). Γιούνκερ και Τουσκ στους ρόλους των δύο ληστών, Ντράγκι και Ντεϊσελμπλούμ σε ρόλους Ηρακλέων του γερμανογαλλικού άξονα κι εκείνος ο (άγνωστος στο ευρύ κοινό) Κορσέπιους σε ρόλο γραμματικού, για να κρατάει τα πρακτικά. Στο στιγμιότυπο ο Τσίπρας γελάει μόνος του (κανένας δεν τον κοιτάζει). Μετά που έφυγαν οι φωτογράφοι άρχισε το «μία πάνω - μία κάτω» και το κλάμα.

ΚΟΝΤΡΕΣ

Αξιοπιστία!

Στο φύλλο των «Νέων» στις 19 Μάρτη, εμφανίστηκε η εξής δήλωση του Γ. Πανούση σχετικά με το σχέδιο νόμου που έδωσε στη δημοσιότητα ο υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλος: *«Εχουμε μέσα έναν άνθρωπο με 92% - 95% αναπηρία. Τι να τον κάνεις; Το σωφρονιστικό σύστημα, αν έχει ένα σκοπό, είναι είτε η επανένταξη είτε η φύλαξη των επικίνδυνων».*

Στο φύλλο της ίδιας εφημερίδας στις 21 Μάρτη, ο Γ. Παπαχρήστος γράφει ότι συνομίλησε με τον Γ. Πανούση και του είπε *«ότι διαφωνεί με τη διάταξη και ότι θα το πει στον συνάδελφό του, διότι δεν είναι δυνατό να δίνεται η δυνατότητα αποφυλάκισης σε έναν κατά συρροήν δολοφόνο έστω και με τον μανδύα της επαναστατικής ένοπλης βίας».*

Η πρώτη δήλωση είναι συνεπής με τα όσα ο Γ. Πανούσης δίδασκε και έγραφε ως καθηγητής Εγκληματολογίας και ειδικός στο Σωφρονιστικό Δίκαιο. Η δεύτερη δήλωση είναι συνεπής με το χαρακτήρα ενός ακόρεστα φιλόδοξου αστού πολιτικού, ο οποίος δε θέλει να στρέψει εναντίον του τους Μητσοτάκηδες και τον υπόλοιπο υπερσυντηρητικό και ακροδεξιό εσμό (της αμερικάνικης πρεσβείας συμπεριλαμβανόμενης).

Εκπαιδεύοντας τη Ζωή

Απίθανες λεπτομέρειες δημοσιεύτηκαν στον αστικό Τύπου για τη σύσκεψη που έγινε στο γραφείο του Τσίπρα στη Βουλή, για να υποχρεωθεί η Κωνσταντοπούλου να πάρει πίσω την υιοθέτηση της πρότασης των νεοναζί για ονομαστική ψηφοφορία στο νομοσχέδιο για την «αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης». Μάθαμε τα πάντα. Ποιοι ήταν παρόντες στο ιεροεξεταστήριο (Τσίπρας, Παππάς, Φλαμπουράρης, Φίλης, Μαντάς), τι είπε ο Τσίπρας («να το πάρεις πίσω τώρα, δε θα γίνει καμιά ονομαστική». «Και κοίταξε, μην επιμείνεις να προχωρήσεις»), τι είπαν οι άλλοι (Φίλης: «Ολοι σου οι χειρισμοί ήταν ένα λάθος. Δεν μπορείς να δημιουργείς εντυπώσεις για μια εγκληματική οργάνωση. Δεν μπορείς να απαξιώνεις μια κοινοβουλευτική διαδικασία την ώρα που προσπαθούμε να περάσουμε κάποια νομοσχέδια με μεγάλη πλειοψηφία»), πώς αντέδρασε η Κωνσταντοπούλου (δε μίλησε, καθόταν όρθια με σταυρωμένα χέρια και κουνώντας με εμφανή εκνευρισμό το ταλαιπωρημένο από τις ψηλές γόβες δεξί πόδι της).

Ποιος έδωσε όλες αυτές τις λεπτομέρειες; Οχι, βέβαια, η Κωνσταντοπούλου. Οι Τσιπραίοι το έκαναν, σε μια προσπάθεια αποδόμησής της. Δότι η επιχείρηση «Εκπαιδεύοντας τη Ζωή» (κατά το «Εκπαιδεύοντας τη Ρίτα» του Γουΐλι Ράσελ) εστέφθη από παταγώδη αποτυχία. Η Κωνσταντοπούλου επανήλθε στην έδρα της, ακύρωσε μεν την ονομαστική ψηφοφορία, όμως αμέσως μπαχάλεψε τη διαδικασία, σπρώχνοντας συνειδητά την αντιπολίτευση στο να μην ψηφίσει το νομοσχέδιο, για να στερήσει από τον Τσίπρα το επιχείρημα ότι το νομοσχέδιο για την «αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης» δεν αποτελεί μονομερή ενέργεια της συγκυβέρνησης, αφού το ψήφισαν και οι σούπερ μνημονιακές δυνάμεις της αντιπολίτευσης. Παραλίγο, δε, να τα καταφέρει!

Νέα τζάκια

Οταν ο παλιός ενιαίος Συνασπισμός πέρασε τη μεγάλη κρίση (το 1991) και οι λεγόμενοι «ανανεωτικοί» του Περισσού δεν κατάφεραν να πάρουν το κόμμα, με αποτέλεσμα να πάρουν δρόμο από τον Περισσό, επικράτησε μια περίοδος απογοήτευσης, η οποία εντάθηκε από την αποτυχία του ΣΥΝ να μπει στη Βουλή το 1993. Τότε, κάποια πολιτικά στελέχη αποφάσισαν να το ρίξουν στις μπίζνες. Εστησαν επιχειρήσεις και ορισμένοι αναδείχτηκαν σε εξπέρ στην άντληση κοινοτικών κονδυλίων. Αλλά και στη συνεργασία με ρωσικά καπιταλιστικά συμφέροντα που άρχισαν να επενδύουν στην Ελλάδα, κυρίως στον τουριστικό τομέα.

Ενας απ' αυτούς ήταν και ο Στέργιος Πιτσιόρλας, προερχόμενος από το παλιό «εσωτερικό» που άρχισε τις μπίζνες μαζί με τον Δημήτρη Καραγκουλέ, προερχόμενο από τον Περισσό. Ο Πιτσιόρλας, που

Κωλοτούμπες

Χρειάστηκε να διαρρεύσει η γερμανική κυβέρνηση τη δραματική επιστολή Τσίπρα προς Μέρκελ με ημερομηνία 15 Μάρτη για να την πληροφορηθεί ο ελληνικός λαός. Γιατί το μέγαρο Μαξίμου δεν εξέδωσε ούτε ανακοίνωση ότι ο Τσίπρας έστειλε επιστολή στην Μέρκελ με την οποία της ζητά να παρέμβει για να λύσει το χρηματοδοτικό πρόβλημα της ελληνικής κυβέρνησης.

Από το περιεχόμενο αυτής της επιστολής διαπιστώνουμε ότι ο Τσίπρας «τα χώνει» στον Ντράγκι και εμμέσως ζητά από την Μέρκελ να παρέμβει για ν' ανοίξει η στρόφιγγα της ΕΡΤ. Εχουμε, δηλαδή, μια ακόμη κωλοτούμπα, έναν ακόμη σαλταδορισμό. Διότι προεκλογικά ο ΣΥΡΙΖΑ (και ο ίδιος ο Τσίπρας) έψαλλε ύμνους στον Ντράγκι και τον εμφάνιζε σαν πολέμιο της πολιτικής της σκληρής λιτότητας, την οποία απέδιδε αποκλειστικά στην Μέρκελ. Κάθε φορά που γινόταν η γνωστή ερώτηση («με ποιους θα συμμαχήσετε στην ΕΕ για ν' αλλάξετε την κατάσταση;»), ο Τσίπρας πρόφερε αβίαστα το όνομα του Ντράγκι.

Ο Ντράγκι, βέβαια, δεν είναι παρά ένας μεγαλο-υπάλληλος των ιμπεριαλιστικών χωρών. Ως διοικητής της ΕΚΤ εφαρμόζει τις αποφάσεις τους, όπως αυτές διαμορφώνονται στις συνόδους κορυφής και τα συμβούλια. Δε χαράζει αυτόνομη πολιτική. Και προσωπικά να τον δει κανείς, δεν είναι παρά ένας υπερσυντηρητικός τραπεζίτης. Γι' αυτό, άλλωστε, τον τοποθέτησαν επικεφαλής της ΕΚΤ.

τελευταία κάνει ξενοδοχειακές μπίζνες με Ρώσους στη Χαλκιδική, τοποθετήθηκε ήδη πρόεδρος του ΤΑΙΠΕΔ. Ο Καραγκουλές, κολλητός από τα παλιά του Δραγασάκη, δραστηριοποιούμενος στα αιολικά πάρκα και με «στενές επαφές» με τη ΔΕΗ, επίσης έχει επανεμφανιστεί στα του ΣΥΡΙΖΑ από το 2012. Κάπως έτσι χτίστηκαν και τα «νέα τζάκια» του ΠΑΣΟΚ τη δεκαετία του '80.

Δήλωση μετανοίας

«Το Υπουργείο Οικονομικών πληροφορήθηκε ότι οι τεχνικές ομάδες εμπειρογνωμόνων ετοιμάζουν λεπτομερή κατάλογο με τις πληροφορίες που χρειάζονται σχετικά με τις σχεδιαζόμενες μεταρρυθμίσεις καθώς και την εξέλιξη των οικονομικών δεδομένων. Πρόκειται για εξέλιξη την οποία το Υπουργείο Οικονομικών κρίνει θετική καθώς θα βοηθήσει τις συζητήσεις που διεξάγονται σε επίπεδο Brussels Group σύμφωνα με το πνεύμα της απόφασης του Eurogroup της 20ης Φεβρουαρίου. Αναμένουμε τον κατάλογο στον οποίο θα ανταποκριθούμε άμεσα και εποικοδομητικά».

Δελτίο Τύπου του υπουργείου Οικονομικών σε δυο γλώσσες (ελληνικά και αγγλικά), που εκδόθηκε αμέσως μετά τη συμφωνία Τσίπρα στην επταμερή των Βρυξελλών. Να απαιτήθηκε, άραγε, από τον Μπαρουφάκη ή το εξέδωσε μόνος του για να φωνάξει κι αυτός «παρών»; Μάλλον τον υποχρέωσαν, αν κρίνουμε από άλλο Δελτίο Τύπου, που εξέδωσε λίγη ώρα αργότερα:

«Σχετικά με δημοσιεύματα και αναφορές ότι "υπάρχει στροφή 180 μοιρών από το οικονομικό επιτελείο στην πλήρη αναγνώριση της συμφωνίας στο Eurogroup της 20ης Φεβρουαρίου" επισημαίνεται ότι: Η κυβέρνηση και το Υπουργείο Οικονομικών ήταν εκείνοι που πέτυχαν τη συμφωνία στο Eurogroup της 20ής Φεβρουαρίου και που απαιτούν την πιστή εφαρμογή της, ενάντια στα σχέδια κάποιων να την ανατρέψουν, σέρνοντας τη χώρα πίσω στην προ της 25ης Ιανουαρίου εποχή. Οι ισχυρισμοί ότι ο κατάλογος με τις πληροφορίες που θα ζητήσουν οι τεχνικές ομάδες των εμπειρογνωμόνων στην Αθήνα συνδέεται με οποιονδήποτε τρόπο με τη λεγόμενη "πέμπτη αξιολόγηση της τρόικας" είναι τουλάχιστον εκτός πραγματικότητας».

Ο ψεύτης, του ψεύτη, ω ψευταρά

Για την αξιοπιστία της κυβέρνησης και των στελεχών της ο λόγος. Η Παναρίτη είπε σε ομιλία της ότι κάποιος από τους τροϊκανούς πρότεινε στα στελέχη του υπουργείου Οικονομικών να μην πληρώσουν για έναν-δυο μήνες μισθούς και συντάξεις για ν' αντιμετωπίσουν το πρόβλημα ρευστότητας. Αλλα στελέχη του υπουργείου Οικονομικών επιβεβαίωσαν την Παναρίτη, προσθέτοντας πως μόλις άκουσε ο Βαρουφάκης την πρόταση είπε στον τροϊκανό: «δεν ντρέπεστε;». Λίγες ώρες μετά, το Γραφείο Τύπου του ΥΠΟΙΚ διένειμε διορθωτική δήλωση της Παναρίτη, σύμφωνα με την οποία το περιστατικό αυτό έγινε στο παρελθόν, επί προηγούμενων κυβερνήσεων, όχι τώρα. Μερικές μέρες μετά, βγαίνει ο Μπαρουφάκης και επιβεβαιώνει την αρχική δήλωση της Παναρίτη!

Ψιλό γαζί

Με έντονες διαμαρτυρίες υποδέχτηκαν οι συριζαίοι βουλευτές τον Στ. Θεοδωράκη, όταν άρχισε να περιγράφει με μελανά χρώματα την «Ελλάδα της δραχμής»: «*...σε είκοσι λεπτά θα είχαν στεγνώσει όλα τα ΑΤΜ – οι ουρές στις τράπεζες θα ήταν ατελείωτες και μετά από μια ώρα οι τράπεζες θα κατέβαζαν τα ρολά, – η οικονομία θα κατέρρεε, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θα απέσυρε την υποστήριξη και οι τράπεζες θα ξανάνοιγαν τις πόρτες τους μετά από μήνες ή χρόνια, η χώρα θα είχε βυθιστεί στο απόλυτο σκότος, η φτώχεια θα εισέβαλε στο 80% των νοικοκυριών, το ρολόι θα γύρναγε πίσω πολλές δεκαετίες*». Κι εκεί που οι φωνές διαμαρτυρίας κορυφώνονταν, ο πονηρός Θεοδωράκης τους άφησε σύξυλους: *«Μην φωνάζετε. Δεν είναι δικό μου κείμενο. Κείμενο του Βαρουφάκη από το 2011 στο Protagon είναι. Να διαβάζετε τους υπουργούς σας για να μην εκτίθεστε»*! Κάγκελο οι συριζαίοι, χειροκροτήματα οι ποταμικοί.

Αποφορά καμαρίλας

Χαράς ευαγγέλια για τη μικρή Φιλιππιάδα του νομού Πρέβεζας, που βλέπει δυο εκλεκτά τέκνα της να διαπρέπουν στην πολιτική. Μετά τον Κωνσταντίνο Μπάρκα που επανεκλέχτηκε βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, ο αδελφός του Ιωάννης Μπάρκας διορίστηκε μετακλητός υπάλληλος στο Γραφείο της αναπληρώτριας υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης Ουρανίας (Ράνιας για τους φίλους) Αντωνοπούλου.

Γιατί, όμως, μετακλητός υπάλληλος του κλάδου ΔΕ (δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης;). Ο μικρότερος των αδελφών Μπάρκα ήταν φοιτητής στο Πολυτεχνείο. Φαίνεται πως δεν έχει πάρει ακόμη πτυχίο. Τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις τις έχει εκπληρώσει ή έχει απαλλαγεί νομίμως απ' αυτές; Αν δεν τις έχει εκπληρώσει ακόμη, πέρα από το ηθικό-πολιτικό ζήτημα που εγείρεται υπάρχει και νομικό ζήτημα. Και χοντρό μάλιστα. Το άρθρο 5 του νόμου 3528 (Κώδικας περί Δημοσίων Υπαλλήλων) αναφέρει ότι «δεν διορίζονται υπάλληλοι: α) όσοι δεν έχουν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις ή δεν έχουν απαλλαγεί νόμιμα».

Να αποκατασταθεί με νόμο το πετσόκομμα των κλαδικών συμβάσεων

Η κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου δύο φορές, με διατάξεις στους νόμους 3899/17.12.2010 (άρθρο 13) και 4024/17.10.2011 (άρθρο 37), προσπάθησε να υπονομεύσει τις ισχύουσες Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, δίνοντας στις Ειδικές Επιχειρησιακές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας **υπέρτερη ισχύ**, με πρόσχημα τη διατήρηση των θέσεων εργασίας και την αύξηση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων.

Το άρθρο 13 του νόμου 3899/2010 της Λ. Κατσέλη, μνημονιακής υπουργού Εργασίας τότε και προέδρου της Εθνικής Τράπεζας τώρα, επί συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου, προβλέπει:

«Ειδική Επιχειρησιακή Συλλογική Σύμβαση Εργασίας

Στο άρθρο 3 του ν. 1876 προστίθεται παράγραφος 5 Α ως εξής:

"5Α. 1α) Με επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας οι αποδοχές και οι συνθήκες εργασίας είναι δυνατόν να αποκλίνουν από αυτές της αντίστοιχης κλαδικής σύμβασης εργασίας και όχι πάντως κατώτερα από το επίπεδο της εθνικής γενικής συλλογικής σύμβασης εργασίας... ***Οι ειδικές επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις εργασίας υπερισχύουν από τις αντίστοιχες κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας χωρίς περιορισμούς****»*.

Σύμφωνα με τη ρύθμιση Κατσέλη, οι Ειδικές Επιχειρησιακές Συλλογικές Εργασίας υπερισχύουν των Κλαδικών Συμβάσεων Εργασίας. Προκειμένου η υπουργός του Γιωργάκη να δικαιολογήσει την εισαγωγή αυτής της καταστροφικής αντεργατικής διάταξης, έβαλε και το «τυράκι»: *«Οι ειδικές επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις εργασίας λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη προσαρμογής των επιχειρήσεων στις συνθήκες της αγοράς,* ***με στόχο τη δημιουργία ή τη διατήρηση των θέσεων εργασίας****»*. Ακόμη, προκειμένου να διευκολύνει τους καπιταλιστές που απασχολούν λιγότερους από 50 εργαζόμενους, η Κατσέλη εισήγαγε διάταξη, σύμφωνα με την οποία μπορούν να υπογράφουν ειδικές επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις εργασίας με τα εργοστασιακά σωματεία.

Η ιστορία αυτή δεν «περπάτησε» την περίοδο από το Δεκέμβρη του 2010 μέχρι το φθινόπωρο του 2011. Δεν υπογράφηκαν ειδικές επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις που να αντιστρατεύονται τις κλαδικές συμβάσεις εργασίας. Ετσι, η κυβέρνηση Παπανδρέου εισήγαγε νέα διάταξη, με το άρθρο 37 του νόμου 4024. Κατήργησε την παράγραφο 5Α του άρθρου 3 και εισήγαγε νέα διάταξη, σύμφωνα με την οποία μπορούν ακόμη και ενώσεις προσώπων να υπογράφουν ειδικές επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Οι Ενώσεις Προσώπων όπου στήθηκαν έπαιξαν ρόλο καθαρά εργοδοτικό και γι' αυτό μπήκαν μπροστά προκειμένου να συνάπτουν ειδικές επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις προς όφελος των καπιταλιστών εργοδοτών.

Ακόμη με το ίδιο άρθρο εισήχθη διάταξη με την οποία οι ειδικές επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις εργασίας θα υπερισχύουν των κλαδικών συμβάσεων εργασίας κατά την περίοδο ισχύος του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής (ΜΠΔΣ), δηλαδή την περίοδο 2015-2018. Υπουργός εργασίας ήταν ο Γ. Κουτρουμάνης, γιατί είχε απομακρυνθεί η Λ. Κατσέλη.

Ιδού οι σχετικές διατάξεις:

«Οι επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις συνάπτονται, κατά σειρά προτεραιότητας, από συνδικαλιστικές οργανώσεις της επιχείρησης που καλύπτουν τους εργαζόμενους ή σε περίπτωση που δεν υπάρχει συνδικαλιστική οργάνωση στην επιχείρηση, από ένωση προσώπων».

«Οσο διαρκεί η εφαρμογή του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής (ΜΠΔΣ), η επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας υπερισχύει σε περίπτωση συρροής με κλαδική συλλογική σύμβαση εργασίας και πάντως δεν επιτρέπεται να περιέχει όρους εργασίας δυσμενέστερους από τους όρους εργασίας εθνικών συλλογικών συμβάσεων».

Ούτε η ρύθμιση με τις Ενώσεις Προσώπων «περπάτησε». Οπως διαπιστώσαμε, δεν υπογράφηκε καμία ειδική συλλογική σύμβαση εργασίας ανάμεσα σε καπιταλιστές και Ενωση Προσώπων. Υπογράφηκαν μόνο τρεις επιχειρησιακές συμβάσεις εργασίας, από τις οποίες μόνο η μία υπερίσχυσε της κλαδικής συλλογικής σύμβασης εργασίας, με τη μείωση κατά 12% των μεικτών αποδοχών που προβλέπονταν από την κλαδική σύμβαση.

Οπως είδαμε προβλεπόταν ότι στις ειδικές επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις εργασίας δεν πρέπει να περιέχονται όροι εργασίας δυσμενέστεροι απ' αυτούς που προβλέπονται στην εθνική γενική συλλογική σύμβαση εργασίας. Επειδή, όμως, δεν υπογράφηκαν ειδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας που να υπερισχύουν των κλαδικών συμβάσεων εργασίας, η πρόβλεψη για υποδεέστερους όρους εργασίας υπονομεύτηκε με την 6η Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου. Σύμφωνα μ' αυτή, ο κατώτερος μισθός της ΕΓΣΣΕ των 751 ευρώ μειώθηκε κατά 22% και έγινε 586 ευρώ, ενώ για τους εργαζόμενους που είναι κάτω από 25 η μείωση ήταν 32% και ο κατώτερος μισθός έγινε 511 ευρώ.

Με την απόφαση αυτή η κυβέρνηση του Λουκά Παπαδήμου δεν περιορίστηκε μόνο στη συρρίκνωση του κατώτατου μισθού της ΕΓΣΣΕ. Προχώρησε και στο πάγωμα των κλαδικών συμβάσεων και στη δραστική μείωση των επιδομάτων που προβλέπονταν από τις ισχύουσες κλαδικές συμβάσεις εργασίας. Συγκεκριμένα, με την 6η Πράξη του Υπουργικού πάγωσε ο βασικός μισθός των κλαδικών συμβάσεων εργασίας στα επίπεδα του Φλεβάρη του 2012 και περιορίστηκαν τα επιδόματα σε τέσσερα: επίδομα τέκνων, επιστημονικό επίδομα, βαρύ και ανθυγιεινό επίδομα και επίδομα τριετιών.

Επειδή, όμως, και μετά την 6η Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου δεν υπογράφηκαν ειδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας που να υπερισχύουν των κλαδικών συμβάσεων εργασίας, η γενική γραμματέας του υπουργείου Εργασίας Α. Στρατινάκη εξέδωσε στις 12 Μάρτη του 2012 μία εγκύκλιο ερμηνείας της 6ης Πράξης του Υπουργικού Συμβουλίου, με την οποία άναψε το πράσινο φως για το ψαλίδισμα των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας μέσω των ατομικών συμβάσεων εργασίας. Στη συνέχεια, ακολούθησαν και άλλες εγκύκλιοι υπηρεσιακών παραγόντων του υπουργείου Εργασίας που υπεραμύνονταν της εγκυκλίου Στρατινάκη.

Ο νέος υπουργός Εργασίας Π. Σκουρλέτης «παραίτησε» μεν τη Στρατινάκη (λογικό για κάθε υπουργό μιας νέας κυβέρνησης), αλλά δεν κατήργησε και τις εγκυκλίους της, στις οποίες στηρίχτηκαν οι καπιταλιστές-εργοδότες για να πετσοκόψουν τις κλαδικές συμβάσεις εργασίας με τις νέες ατομικές συμβάσεις εργασίας που επέβαλαν στους εργαζόμενους με την απειλή της απόλυσης.

Είναι μαχητές οι ατομικές συμβάσεις εργασίας; Θεωρητικά μιλώντας, είναι μεν μαχητή η ατομική σύμβαση εργασίας και υπάρχει η δυνατότητα να κερδίσουν μια τέτοια υπόθεση οι εργαζόμενοι στα δικαστήρια, όταν η ατομική σύμβαση υπολείπεται αυτών που προβλέπονται στις ισχύουσες κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Απαιτείται, όμως, να μην έχουν υπογράψει οι εργαζόμενοι την ατομική σύμβαση εργασίας, γιατί τα δικαστήρια, στις περιπτώσεις που οι εργαζόμενοι έχουν υπογράψει τις ατομικές συμβάσεις (παραβλέποντας ότι αυτό έγινε με την απειλή της απόλυσης) συνήθως απορρίπτουν την αγωγή και θεωρούν τις ατομικές συμβάσεις νόμιμες. Εχουμε πολλά τέτοια παραδείγματα υποθέσεων που οι δικαστές καλούσαν τους εργαζόμενους να αποδείξουν ότι εκβιάστηκαν από την εργοδοσία και να εξηγήσουν γιατί η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων υπέγραψε τις ατομικές συμβάσεις.

Ομως, όσοι εργαζόμενοι τόλμησαν και αρνήθηκαν να υπογράψουν τις ατομικές συμβάσεις απολύθηκαν εν ψυχρώ από τους καπιταλιστές. Αυτό συνέβη ακόμη και σε συγκροτήματα των ΜΜΕ, από τα οποία απολύθηκαν ακόμη και δημοσιογράφοι. Μπορεί κανείς να φανταστεί τι συνέβη σε επιχειρήσεις που δε συγκεντρώνουν πάνω τους τα φώτα της δημοσιότητας.

Προκειμένου να αποκατασταθεί η νομιμότητα, η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου οφείλει εδώ και τώρα να καταργήσει:

Πρώτον, με νόμο τις διατάξεις του άρθρου13 του νόμου 3899/2010 και του άρθρου 37 του νόμου 4024/2011, με τις οποίες οι ειδικές επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις εργασίας υπερισχύουν των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

Δεύτερον, με νόμο το καθεστώς των ατομικών συμβάσεων εργασίας, με τις οποίες κατακρεουργήθηκαν οι κλαδικές συμβάσεις εργασίας .

Τρίτον, με υπουργική απόφαση την εγκύκλιο της Στρατινάκη και των άλλων υπηρεσιακών παραγόντων του υπουργείου Εργασίας.

ΥΓ1. Ο υπουργός Εργασίας Π. Σκουρλέτης επαναλαμβάνει συνεχώς ότι θα επαναφέρει τις ελεύθερες συλλογικές συμβάσεις εργασίας, καταργώντας όλες τις μνημονιακές τροποποιήσεις του νόμου 1876/1990. Προς το παρόν έχουμε να πούμε, ότι μέσω αυτής της ρύθμισης αποσκοπεί να νομιμοποιήσει τις παράνομες ατομικές συμβάσεις εργασίας που υποχρεώθηκαν να υπογράψουν οι εργαζόμενοι.

ΥΓ2. Η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου με το νόμο 4093/2012 αύξησε το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης στην κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ από τα 65 στα 67 και με 15 χρόνια πλήρους ασφάλισης (4.500 ένσημα). Ο αναπληρωτής υπουργός Δ. Στρατούλης, ως υπεύθυνος της εργατικής πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ όταν ήταν στην αντιπολίτευση, είχε ενημερωθεί από εμάς και περιορίστηκε στην υποβολή μιας γραπτής ερώτησης, για την οποία μάλιστα δεν αισθάνθηκε την ανάγκη να ενημερώσει τα μέλη και τους οπαδούς του ΣΥΡΙΖΑ, μέσω μιας απλής ανάρτησης στην κομματική ιστοσελίδα, μολονότι η ερώτηση είχε υπογραφεί από 20 βουλευτές. Την ίδια τύχη είχε και η γραπτή απάντηση του υπουργού Εργασίας. Πάνω σ' αυτό έχουμε πολλά να πούμε. Θα επανέλθουμε και θα προσπαθήσουμε να αναπτυχθεί κίνημα για την επαναφορά του ορίου ηλικίας από τα 67 στα 65.

«Πακέτο Γιούνκερ»

Γλείφουν εκεί που έφτυναν

Πριν από μια εβδομάδα, στο περιθώριο της συνόδου κορυφής των Βρυξελλών, όπου συντελέστηκε ο «επανατροχιασμός» της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου στις μνημονιακές ράγες, ο Τσίπρας με τον «καλό του φίλο» Γιούνκερ έστησαν και ένα σόου με 2 δισ. ευρώ, τα οποία ο Γιούνκερ υποτίθεται ότι θα δώσει για την «αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης» στην Ελλάδα. «Είναι γεγονός ότι φεύγουμε με ένα πρόγραμμα 2 δισ. ευρώ για την ανεργία και την αντιμετώπιση της κοινωνικής κρίσης μέσα στο 2015» είπε ο Τσίπρας στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε μετά τη λήξη της συνόδου κορυφής.

Δεν πρόκειται, βέβαια, για κάτι καινούργιο. Τα ίδια είχαν ανακοινωθεί και από την προηγούμενη συγκυβέρνηση, γι' αυτό και ο Σαμαράς ενοχλήθηκε και έβαλε τον Καραγκούνη να δηλώσει πως προσπαθεί να οικειοποιηθεί τα επιτεύγματα της προηγούμενης κυβέρνησης, δηλώνοντας ότι το «πακέτο Γιούνκερ» είναι «το γνωστό αποτέλεσμα της διαπραγμάτευσης που πέτυχε ο κ. Σαμαράς» και επισημαίνοντας ότι ήδη πολλά από αυτά τα κονδύλια έχουν δεσμευτεί και καλύπτουν κοινωνικές ανάγκες. Ακολούθησε ο γνωστός δικομματικός σκυλοκαβγάς, με τον Σακελλαρίδη να απαντά ότι η ΝΔ «συνεχίζει να βρίσκεται σε σύγχυση» κτλ. Ετσι, ο καβγάς έγινε για το «ποιος κέρδισε τα 2 δισ.» και όχι για το τι αντιπροσωπεύει αυτή η κοροϊδία.

Κοροϊδία; Ετσι χαρακτήριζε το «πακέτο Γιούνκερ» ο ΣΥΡΙΖΑ, όχι σε κάποιο μακρινό παρελθόν, αλλά στα τέλη Νοέμβρη του 2014. Η σχετική ανάρτηση υπάρχει ακόμη στην ιστοσελίδα www.syriza.gr (στις 27.11.2014), αναφέρεται σε παρέμβαση του Δ. Παπαδημούλη στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τις ανακοινώσεις Γιούνκερ σχετικά με την Απασχόληση, την Ανάπτυξη και το Επενδυτικό Πακέτο και έχει τον εύγλωττο τίτλο: «Κύριε Γιούνκερ, το περίφημο πακέτο των 300 δισ. ευρώ που μας υποσχεθήκατε, είναι άδειο». Είπε ο ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ απευθυνόμενος στον Γιούνκερ:

«Κύριε Γιούνκερ, δυστυχώς το περίφημο πακέτο των 300 δισεκατομμυρίων ευρώ που μας υποσχεθήκατε στις 15 Ιουλίου, είναι άδειο… είναι σταγόνα στον ωκεανό. Τι μας παρουσιάσατε; 16 δισ. από τον κοινοτικό προϋπολογισμό, και 5 δισ. από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Ούτε ένα ευρώ φρέσκο χρήμα! Και μας υπόσχεστε ότι θα πετύχετε μόχλευση 15 φορές, ένα προς 15! Δεν υπάρχει ούτε ένας οικονομολόγος στον κόσμο, που να πιστεύει ότι, σε συνθήκες στασιμότητας της οικονομίας, με τον κίνδυνο μιας νέας ύφεσης στην Ευρωζώνη και με τον κίνδυνο του αποπληθωρισμού, είναι δυνατόν κεφάλαια να μοχλευτούν 15 φορές (…) Κύριε Γιούνκερ, κάποια στιγμή προτείνατε να αξιοποιηθεί και ένα μέρος από τα λιμνάζοντα 500 δισ. ευρώ του ESM. Μόλις όμως ο κ. Σόιμπλε είπε "όχι" και έθεσε γερμανικό βέτο, το ξεχάσατε. Θα μας πείτε κάτι γι' αυτήν την πρόταση; Και επειδή αναφερθήκατε στα παιδιά από τη Θεσσαλονίκη, την πατρίδα μου… Είναι η δική σας πολιτική, με την Τρόικα, που έχει προκαλέσει ύφεση 25%, ανεργία 30% -στους νέους ο δείκτης φτάνει το 60%- και ανθρωπιστική κρίση. Το περίφημο πακέτο σας είναι business as usual, σε μια λογική γερμανοκρατούμενης Ευρώπης και σκληρής, μονόπλευρης λιτότητας».

Γι' αυτό το «πακέτο», που ως αντιπολίτευση ο ΣΥΡΙΖΑ κατήγγειλε ότι είναι «business as usual, σε μια λογική γερμανοκρατούμενης Ευρώπης και σκληρής, μονόπλευρης λιτότητας», τώρα στήνουν φιέστες στις Βρυξέλλες, κοροϊδεύοντας αισχρά τον ελληνικό λαό.

Κοινοτικές πηγές στις Βρυξέλλες έλεγαν πως το «πακέτο» των 2 δισ. δεν αφορά πρόσθετους πόρους, αλλά κονδύλια που παραμένουν αναξιοποίητα από τα προγράμματα «κοινωνικής συνοχής». Τόνιζαν δε πως η εκταμίευση έχει ως προϋπόθεση την «τήρηση των συμφωνηθέντων», δηλαδή την εφαρμογή της συμφωνίας της 20ής του Φλεβάρη και την ολοκλήρωση της αξιολόγησης από την τρόικα. Θα συνεχίσουν και θα βαθύνουν την πολιτική των μνημονίων, την πολιτική της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού και σε αντάλλαγμα θα πάρουν κάποια ψίχουλα απ' αυτά που η ΕΕ διαθέτει για την άμβλυνση κάποιων από τις ακραίες συνέπειες της πολιτικής προς όφελος του κεφαλαίου, που εφαρμόζει.

Τι είναι αυτά τα προγράμματα; Είτε πρόκειται για επιδότηση συσσιτίων (τα οποία διαχειρίζονται η Εκκλησία, ΜΚΟ και τοπική διοίκηση), είτε πρόκειται για επιδότηση προγραμμάτων «κοινωφελούς εργασίας» ή προγραμμάτων «διά βίου μάθησης». Προγραμμάτων, δηλαδή, που νομιμοποιούν το σύγχρονο καπιταλιστικό δουλεμπόριο με θύματα νέους και ανέργους, οι οποίοι αναγκάζονται να δουλέψουν στα γνωστά πεντάμηνα της ντροπής. Μ' αυτά τα προγράμματα γίνεται προσπάθεια να εμπεδωθεί σε όλη την εργαζόμενη κοινωνία μια συνείδηση ραγιαδισμού με απεμπόληση των στοιχειωδέστερων εργατικών δικαιωμάτων.

Πρώτη φάπα η αύξηση στο χαράτσι του ΦΠΑ

Πρωινάδικο Alpha, 15 Μάρτη. Ο Μπαρουφάκης σκίζει τα ρούχα του (συμβολικά, γιατί τέτοια πανάκριβα ρούχα δεν τα σκίζει ούτε ένας Μπαρουφάκης): Δεν πρόκειται να υπάρξει καμία αύξηση ΦΠΑ σε νησιά, φάρμακα, τρόφιμα. (Τα ίδια έλεγε την προηγουμένη στον ΑΝΤ1 η Βαλαβάνη, τονίζοντας ότι ο ΦΠΑ είναι δική της αρμοδιότητα και επομένως δεν ισχύουν όσα είχε υπαινιχθεί ο Μπαρουφάκης σε άλλη τηλεοπτική του συνέντευξη για αύξηση του ΦΠΑ σε κάποια ακριβά νησιά).

Πρωινάδικο ΑΝΤ1, 24 Μάρτη. Η Βαλαβάνη αποκαλύπτει ότι «μελετούν» αύξηση του ΦΠΑ σε ορισμένα νησιά. Λέει επί λέξει: «Υπάρχουν σκέψεις για τα νησιά. Δεν έχουμε καταλήξει. Ομως αν παραδείγματος χάρη Μύκονος και Σαντορίνη πάνε στο ίδιο καθεστώς με την Κρήτη, δεν θα πάθουν κάτι. Αυτό που πρέπει να προστατευθεί είναι η άγονη γραμμή».

Κι ενώ ξεσπά σάλος τρανός (διότι οι πάντες θυμούνται τις διαβεβαιώσεις όχι μόνο του Μπαρουφάκη, αλλά πλειάδας κυβερνητικών στελεχών, ότι ο ΦΠΑ στα νησιά δεν πρόκειται να αυξηθεί), στο Δελτίο που στέλνει το Γραφείο Τύπου του υπουργείου Οικονομικών νωρίς το απόγευμα της ίδιας μέρας, για να μας ενημερώσει τι είπε η αναπληρώτρια υπουργός στο πρωινάδικο του Παπαδάκη, η συγκεκριμένη αναφορά, η μόνη που προκάλεσε δημοσιογραφικό θόρυβο, απουσιάζει! Γαργάρα με ταβανόπροκες ή, αλλιώς, τακτική στρουθοκαμήλου. Γιατί αυτά δεν κρύβονται, όσο κι αν τα κρύψεις από ένα Δελτίο Τύπου.

Τι είχε συμβεί; Το μέγαρο Μαξίμου, με off the record δηλώσεις του υπερυπουργού Παππά (ο οποίος δεν έχει καμιά αρμοδιότητα για θέματα οικονομικής πολιτικής, τα οποία συντονίζονται από τον αντιπρόεδρο Δραγασάκη), είχε αδειάσει μεγαλοπρεπέστατα τη Βαλαβάνη, δηλώνοντας πως αυτές είναι προσωπικές της απόψεις και όχι κυβερνητικές αποφάσεις.

Αλαλούμ; Ασφαλώς ναι. Ομως, ακόμη και αυτό το αλαλούμ με τις αυτοδιαψεύσεις, τις υπαναχωρήσεις και τις αλληλοσυγκρουόμενες απόψεις και διαρροές γίνεται πάνω στο έδαφος μιας κατεύθυνσης: **τα συνολικά έσοδα από τον ΦΠΑ πρέπει να αυξηθούν**, ο ελληνικός λαός πρέπει να συνηθίσει σ' αυτή την ιδέα και εμείς (η κυβέρνηση) πρέπει να βρούμε τον τρόπο με τον οποίο θα αυξήσουμε το χαράτσι και θα υποστούμε το μικρότερο δυνατό κόστος (το «καθόλου κόστος» δεν παίζει πια).

Να θυμίσουμε, όμως, τι προβλέπει η «λίστα Βαρουφάκη» για το συγκεκριμένο θέμα:

«Στις φορολογικές πολιτικές – Η Ελλάδα δεσμεύεται να μεταρρυθμίσει το καθεστώς του ΦΠΑ, ως προς τη διοίκηση και την επιβολή του φόρου. Θα καταβληθούν στιβαρές προσπάθειες για τη βελτίωση της συλλογής και της καταπολέμησης της φοροδιαφυγής κάνοντας πλήρη χρήση των ηλεκτρονικών μέσων και άλλων τεχνολογικών καινοτομιών. ***Η πολιτική για τον ΦΠΑ θα πρέπει να εξορθολογιστεί και οι συντελεστές θα πρέπει να εκσυγχρονιστούν με τρόπο που μεγιστοποιεί τα πραγματικά έσοδα****, χωρίς αρνητικές επιπτώσεις στην κοινωνική δικαιοσύνη, και* ***με σκοπό τον περιορισμό των απαλλαγών και την εξάλειψη παράλογων εκπτώσεων***».

Το ειδικό καθεστώς ΦΠΑ των νησιών «φωτογραφίζεται» στη «λίστα Βαρουφάκη» με την αναφορά σε «εξάλειψη παράλογων εκπτώσεων». Οταν, όμως, γίνεται λόγος για «εξορθολογισμό των συντελεστών» και «περιορισμό των απαλλαγών» «με τρόπο που μεγιστοποιεί τα πραγματικά έσοδα», δεν έχουμε περιορισμό μόνο στα νησιά, αλλά σχέδιο για κατάργηση της σημερινής διάρθρωσης των συντελεστών (6,5%, 13% και 23%) και διαμόρφωση ενός ενιαίου συντελεστή (19-20% τον ήθελε παλιότερα η τρόικα, για 15-16% έχει κάνει λόγο ο Μπαρουφάκης), που θα επιτρέψει να συγκεντρώνονται περισσότερα έσοδα ΦΠΑ στο πλαίσιο της σημερινής μειωμένης κατανάλωσης.

Ο στόχος είναι η μεγιστοποίηση των εσόδων από το ΦΠΑ. Η αύξηση του ΦΠΑ σε δύο μόνο νησιά (Μύκονο και Σαντορίνη, τα πιο τουριστικά), για την οποία γίνεται λόγος στα ΜΜΕ, κατόπιν κυβερνητικών διαρροών, και την οποία ανέφερε η Βαλαβάνη, δε θα τους προσφέρει τη λύση της είσπραξης περισσότερου ΦΠΑ. Αντίθετα, θα γίνει πηγή κερδοσκοπίας από κάποιους που θα αγοράζουν προϊόντα από γειτονικά νησιά και θα τα πουλάνε «μαύρα», αλλά σε φουσκωμένες τιμές, σε Μύκονο και Σαντορίνη, επικαλούμενοι τον ΦΠΑ. Λογικά, θα πρέπει να επεκτείνουν το μέτρο σε όλα τα νησιά, αφήνοντας απέξω μόνο τα νησάκια της άγονης γραμμής, όπως υπαινίχτηκε η Βαλαβάνη. Η Μύκονος και η Σαντορίνη, λόγω του ειδικού χαρακτήρα τους, είναι απλώς το προπαγανδιστικό «τυράκι».

Αυτό το πρόβλημα φαίνεται πως καθιστά διστακτικό το Μαξίμου (και τον Δραγασάκη, μάλλον, που είναι ο αφανής και επί της ουσίας προϊστάμενος των σχεδιαζόμενων μέτρων) ως προς το συγκεκριμένο μέτρο. Ισως θέλουν ένα διαφορετικό μείγμα, επικεντρωμένο αποκλειστικά στην καθιέρωση ενιαίου συντελεστή (ίσως και ενός ακόμη, ελάχιστα χαμηλότερου, για τρόφιμα και φάρμακα). Σε κάθε περίπτωση, αυτό που έχει σημασία είναι πως ο ΦΠΑ, ο πιο βαρύς έμμεσος φόρος, το χαράτσι που περιλαμβάνει σχεδόν όλη την ταξικότητα του φορολογικού συστήματος, θα πρέπει να αποδώσει περισσότερα έσοδα.

Τι σημαίνει η αύξηση του έμμεσου φόρου ΦΠΑ; Σημαίνει, καταρχάς, ομολογία ότι τα περί καταπολέμησης της φοροδιαφυγής (είτε αυτή αφορά την άμεση φορολογία των καπιταλιστών είτε αφορά τη μη απόδοση του ΦΠΑ που εισπράττεται) είναι σκέτη φλυαρία. Ετσι, και η νέα συγκυβέρνηση προσανατολίζεται στη σίγουρη πηγή εσόδων, στην αύξηση ενός φόρου που πλήττει ευθέως τα εργαζόμενα στρώματα. Γιατί ο ΦΠΑ υπάρχει μέσα στα πιο στοιχειώδη αγαθά και υπηρεσίες που αγοράζει ένα λαϊκό νοικοκυριό για να συντηρηθεί. Πρόκειται, δηλαδή, για τον πιο ταξικό φόρο, ο οποίος έρχεται να δώσει πιο αποκρουστικά χαρακτηριστικά στη γενική φορολογική πολιτική. Διότι οι εργαζόμενοι και οι οικογένειές τους αποτελούν την μεγάλη καταναλωτική μάζα και αυτοί πληρώνουν το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος του ΦΠΑ. Οταν αυξάνεται ο ΦΠΑ, όποιο μηχανισμό κι αν μηχανευτούν για την αύξηση, τότε αυξάνεται το συνολικό μερίδιο των φόρων που πληρώνουν η εργατική τάξη και τα άλλα εργαζόμενα στρώματα, σε σχέση με το μερίδιο των φόρων που πληρώνουν οι καπιταλιστές.

Κατά τα άλλα, οι συριζαίοι εξακολουθούν να ισχυρίζονται ότι δεν πρόκειται να πάρουν μνημονιακά μέτρα, αν και τελευταία κάνουν λόγο για «υφεσιακά μέτρα». Ο όρος «υφεσιακά μέτρα» είναι τόσο ασαφής που χωράει τα πάντα. Θα πάρουν φορομπηχτικά μέτρα στον τομέα της έμμεσης φορολογίας (όπως η νέα αύξηση του ΦΠΑ) και θα λένε ότι είναι… αναπτυξιακά.

Από ψέμα σε ψέμα

Εδώ ήμασταν και τους ακούγαμε. Τον Τσίπρα, τον Μπαρουφάκη, τον Δραγασάκη, τον Σταθάκη, να διακηρύσσουν ότι «δε θέλουν λεφτά», ότι δεν έχουν ανάγκη τη δόση των 7,2 δισ. ευρώ. Στο Βερολίνο, στην κοινή συνέντευξη Τύπου με την Μέρκελ, απαντώντας σε «ζόρικες» ερωτήσεις δημοσιογράφων που προφανώς επεδίωκαν να τον εκθέσουν, ο Τσίπρας αναγκάστηκε να πει για πρώτη φορά δημόσια και με απόλυτη σαφήνεια ότι περιμένει την εκταμίευση της δόσης για να μπορέσει να κινηθεί το ελληνικό δημόσιο. Είχε προηγηθεί, άλλωστε, η απόρρητη επιστολή προς Μέρκελ, Ολάντ και Γιούνκερ (φρόντισαν να τη διαρρεύσουν οι Γερμανοί στους Financial Times μια μέρα πριν ο Τσίπρας επισκεφτεί το Βερολίνο), στην οποία τους έλεγε ότι τον σπρώχνουν στο δίλημμα να μην πληρώσει μισθούς και συντάξεις ή να μην πληρώσει οφειλές προς τους δανειστές.

Αν υπάρχει ένα ερώτημα που πρέπει να τεθεί είναι: για ποιο λόγο δυο μήνες τώρα έλεγαν πως δεν έχουν ανάγκη από λεφτά, δε θέλουν νέα δανεικά; Θα πρέπει να είναι πολύ αφελής κάποιος για να υποστηρίξει ότι μπλοφάριζαν έναντι των δανειστών. Αυτή τη μπλόφα δεν την τρώει ούτε πρωτάρης χαρτοπαίκτης που κάθεται απέναντι από πρωταθλητές στην πόκα. Οι ιμπεριαλιστές δανειστές και την πραγματική κατάσταση της ελληνικής οικονομίας γνωρίζουν και τις ανάγκες της. Αλλωστε, όλος ο καβγάς γινόταν για τα προαπαιτούμενα προκειμένου να αποδεσμευτεί προς εκταμίευση η τελευταία δόση, ενώ η ελληνική κυβέρνηση έθεσε το ζήτημα μιας νέας δανειακής συμφωνίας από το καλοκαίρι και μετά. Η κυβέρνηση προσπάθησε μπας και της δώσουν έτσι κάποιο κομμάτι της τελευταίας δόσης ή έστω άδεια να διευρύνει κατά 5-10 δισ. ευρώ τον βραχυχρόνιο δανεισμό με έντοκα γραμμάτια, ώστε να περάσει λίγο καιρό και να μην αναγκαστεί να πάρει άμεσα μνημονιακά μέτρα. Οι δανειστές ήξεραν τα ζόρια της, δεν της έδωσαν κομμάτι της δόσης, ούτε το δικαίωμα να διευρύνει το βραχυχρόνιο δανεισμό, έκλεισαν και τις στρόφιγγες της ΕΚΤ ακόμη και προς τον ELA της ΤτΕ και πέτυχαν γρήγορα το στόχο τους.

Δεν υπήρχε, λοιπόν, ζήτημα μπλόφας της συγκυβέρνησης με στόχο τους δανειστές. Ακόμη και οι μαθητευόμενοι μάγοι του Μαξίμου και της πλατείας Συντάγματος γνώριζαν ότι τέτοια μπλόφα δεν μπορεί να υπάρξει. Η «μπλόφα» είχε ως αποδέκτη τον ελληνικό λαό. Ηταν κανονικό παραμύθιασμα. Με κοντά ποδάρια, όπως ισχύει για κάθε ψέμα.

Και βέβαια, δεν πρόκειται για κάποιο αθώο ψέμα. Είναι ένα ψέμα που αποσκοπούσε στο κέρδισμα χρόνου για τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, στη διάρκεια του οποίου θα προσέδιδε δραματικές διαστάσεις στο παζάρι με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, ώστε να φανεί ως αναπόφευκτη η σύναψη του νέου Μνημονίου.

Από τη λίστα Βαρουφάκη στη λίστα Τσίπρα

Με την ευγενική χορηγία της Μέρκελ

Στην πρώτη επίσκεψή του στο Βερολίνο, απαντώντας σε ερώτηση γερμανού δημοσιογράφου για το «αντιμνημονιακό» του παρελθόν, ο Α. Σαμαράς είπε το περιβόητο «ουδείς αναμάρτητος». Το είπε, ξαλάφρωσε και… τα υπόλοιπα τα γνωρίζουμε.

Επειδή αυτές οι ερωτήσεις είναι στημένες, οι προκαθορισμένοι να ρωτήσουν γερμανοί δημοσιογράφοι πήραν εντολή να μην υποβάλουν την ίδια ερώτηση στον Τσίπρα, που έκανε τη δική του πρώτη επίσκεψη στη Γερμανία, αλλά να τον πάνε πιο «μαλακά». Ετσι, αυτός έκανε την αυτοκριτική του με… συριζαίικο τρόπο. Μίλησε για τα «στερεότυπα» που πρέπει να φύγουν από τη μέση (το μεγαλύτερο «στερεότυπο» είναι να θεωρούμε τη Γερμανία ιμπεριαλιστική δύναμη που λυμαίνεται τη χώρα μας), αναφέρθηκε στις «ενδογενείς αιτίες» που προκάλεσαν τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο ελληνικός λαός (οι ιμπεριαλιστές δανειστές πήραν συγχωροχάρτι) και για να περάσει τις επικοινωνιακές εξετάσεις ενώπιον της σιδηράς καγκελαρίου προχώρησε σε αποδοκιμασία του εξώφυλλου του Spiegel που παρουσίαζε τη Μέρκελ παρέα με ναζί αξιωματικούς στον Παρθενώνα, θυμίζοντας παράλληλα πως «έβαλε τις φωνές» στους δικούς του για ένα σκίτσο της «Αυγής» που παρουσίαζε τον Σόιμπλε ως ναζί. Η αλήθεια είναι πως δεν «έβαλε τις φωνές» (όλοι θυμόμαστε το πολύ ήπιο ύφος της ομιλίας του στην ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ), όμως στη Γερμανία επέλεξε να το πει έτσι, για να δείξει πόσο… φιλογερμανός είναι.

Υπήρξε, όμως, και ένα -μεγάλης σημασίας- κοινό σημείο στις παρθενικές επισκέψεις Σαμαρά και Τσίπρα στο Βερολίνο. Και ο Τσίπρας, όπως και ο προκάτοχός του, μίλησε για την ανάγκη να υπάρξει ένα διαφορετικό «μείγμα» στην ασκούμενη πολιτική. Η λέξη χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά στο συριζικό λεξιλόγιο κι αυτό λέει πολλά. *«Τούτην την ώρα, πρέπει,* ***όχι να γκρεμίσουμε ό,τι θετικό έγινε τα προηγούμενα χρόνια*** *αλλά* ***να αλλάξουμε το μείγμα*** *της πολιτικής προκειμένου να αντιμετωπίσουμε αυτές τις παθογένειες»*, είπε ο Τσίπρας στην εισαγωγική του ομιλία στη συνέντευξη Τύπου. Νομίζουμε πως αυτή η φράση είναι τόσο σαφής που δεν χρειάζεται ανάλυση για να εξηγηθεί. Η νέα συγκυβέρνηση θέλει απλώς να βελτιώσει τη μνημονιακή πολιτική, για να πετύχει τους ίδιους στόχους.

Περιττεύει, βέβαια, να θυμίσουμε ότι τα ίδια έλεγε και η τριπλέτα Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη το 2012, όπως περιττεύει να πούμε πως δεν υπάρχουν μαγικές συνταγές με τις οποίες αυτή η πολιτική θα γίνει ξαφνικά φιλολαϊκή. Πρέπει κάποιος να είναι πολύ αφελής για να πιστέψει κάτι τέτοιο. Η Μέρκελ από την πλευρά της δεν παρέλειψε να θυμίσει ότι υπάρχουν εκκρεμότητες από τον περασμένο Δεκέμβρη και πως κάθε αλλαγή στα μέτρα θα πρέπει να συνοδεύεται από ισοδύναμα. Συμφώνησαν πλήρως, δηλαδή, μπροστά στις κάμερες, ότι οι στόχοι του Μνημονίου πρέπει να επιτευχθούν, όποιο «μείγμα πολιτικής» κι αν εφαρμοστεί. Και βέβαια, η Μέρκελ δεν παρέλειψε να επαναλάβει κάποιες φορές, ότι το «μείγμα πολιτικής» θα πρέπει πρώτα να κατατεθεί στην τρόικα και μετά από δική της συμφωνία να πάει στο Eurogroup.

Μετά τις επικοινωνιακές εξετάσεις, ακολούθησαν οι οικονομικές εξετάσεις, στη διάρκεια ενός δείπνου που ήταν προγραμματισμένο για δύο ώρες και κράτησε πέντε! Δεν χρειάζεται ν' αναρωτιόμαστε ποιο ήταν το αντικείμενο του δείπνου. Δεν συζητούσαν «διμερή θέματα» επί πέντε ώρες. Απαντώντας σε σχετική ερώτηση τη μεθεπόμενη μέρα, η Μέρκελ είπε πως από την ελληνική κυβέρνηση ζητήθηκε να τηρηθεί εχεμύθεια ως προς το περιεχόμενο των συνομιλιών! Η παρουσία του Γ. Χουλιαράκη στο πλευρό του Τσίπρα αποτελεί την καλύτερη επιβεβαίωση για το ότι στη διάρκεια της… αρμένικης βίζιτας συζητήθηκε το «πρόγραμμα των μεταρρυθμίσεων», τις οποίες η ελληνική κυβέρνηση θα υποβάλει για έγκριση στους «θεσμούς» (τρόικα) και στη συνέχεια στο Eurogroup. Η Μέρκελ είχε δίπλα της τον οικονομικό της σύμβουλο Λαρς Χέντρικ-Ρέλερ και τον πολύπειρο σύμβουλο για ευρωπαϊκά θέματα Νίκολας Μάγερ-Λάντρουτ, στελέχη της καγκελαρίας που προφανώς είχαν συνεργαστεί με τα στελέχη του γερμανικού υπουργείου Οικονομικών, ώστε να έχουν πλήρη ενημέρωση και να βοηθήσουν την καγκελάριο στις παρατηρήσεις που θα κάνει στο «πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων» που θα της παρουσίαζε ο Τσίπρας.

Αν κρίνουμε από την απόλυτη εχεμύθεια που τηρήθηκε (ακόμη και μέχρι τώρα) και από τη σχετική δυστοκία που επικράτησε στην Αθήνα, με το οικονομικό επιτελείο να σβήνει και να γράφει συνεχώς και τα στελέχη του να συγκρούονται δημόσια για τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν στη φορολογική πολιτική και ιδιαίτερα στον ΦΠΑ, μπορούμε να βγάλουμε το συμπέρασμα ότι τα «νάιν» που άκουσε ο Τσίπρας από την Μέρκελ ήταν περισσότερα από τα «γιαβόλ». Αυτό που της παρουσίασε σίγουρα δεν ικανοποίησε τη γερμανική κυβέρνηση, ο Τσίπρας κρίθηκε μετεξεταστέος και η μητερούλα Ανγκελα τον έστειλε «να κάνει τα μαθήματά του», σύμφωνα με μια παροιμιώδη έκφραση που χρησιμοποιούν συχνά οι γερμανόφωνοι.

Τελικό στάδιο

Σύμφωνα με τον Γιούνκερ, όλα πάνε καλά και η ελληνική κυβέρνηση θα καταθέσει τη «λίστα Τσίπρα» (ο Μπαρουφάκης μας έχει τελειώσει) στο τέλος αυτής της βδομάδας ή στις αρχές της επόμενης. Από το Μαξίμου διαρρέουν για Δευτέρα. Η διαδικασία είναι γνωστή: η «λίστα Τσίπρα» θα σταλεί στην τρόικα (με την οποία ο Χουλιαράκης συνεχίζει το καθημερινό παζάρι, ενώ ο Θεοχαράκης, ο άνθρωπος του Μπαρουφάκη, παραγκωνίστηκε), αυτή θα κάνει τις τελευταίες παρατηρήσεις της, η «λίστα» θα επιστρέψει στο Μαξίμου για διορθώσεις και αφού δώσει την τελική έγκρισή της η τρόικα, θα προωθηθεί στο Eurogroup για ν' αποφασίσει. Αν η «λίστα Τσίπρα» κλείνει την αξιολόγηση από την τρόικα, θ' αρχίσουν οι εκταμιεύσεις από την τελευταία δόση, ανάλογα με τη θέσπιση των μέτρων. Αν δεν είναι πλήρης (που φαίνεται ως το πιθανότερο), θα δοθεί πιο αργός ρυθμός στις εκταμιεύσεις, ενώ παράλληλα θα συνεχίζεται το παζάρι για τη συμπλήρωση της λίστας και την ολοκλήρωση της αξιολόγησης, η οποία -σύμφωνα με την απόφαση της 20ής του Φλεβάρη- θα πρέπει να τελειώσει μέχρι τις 30 Απρίλη (για ν' αρχίσει μετά το παζάρι για το νέο δάνειο και το νέο Μνημόνιο).

Για να υπάρχει η απόλυτη εξασφάλιση ότι δε θα επαναληφθεί η «δημιουργική ασάφεια» που κράτησε από τις 21 Φλεβάρη μέχρι τις 20 Μάρτη, όλες οι στρόφιγγες εξακολουθούν να παραμένουν κλειστές. Αρνήθηκαν να διορθώσουν ακόμη και το λάθος με τα 1,2 δισ. ευρώ που επιστράφηκαν στον EFSF χωρίς να είναι δικά του. *«Υπήρξε συμφωνία ότι νομικά δεν υπήρξε καμιά υπερπληρωμή από το ΤΧΣ στον EFSF»*, δήλωσε εκπρόσωπος του EFSF. *«Το EwG (EuroWorkingGroup) θα εξετάσει πώς θα κινηθεί από τώρα και στο εξής σε σχέση μ' αυτό το ζήτημα* ***εν ευθέτω χρόνω****»* ανακοίνωσε «πηγή» του EwG. *«Ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας συμφώνησε με το EwG ότι οι προβληματισμοί της ελληνικής πλευράς για τα 1,2 δισ. ευρώ ήταν δικαιολογημένοι»* ανέφεραν «πηγές» του Μαξίμου, κοροϊδεύοντας τον ελληνικό λαό. Ο Ντράγκι απαγόρευσε διά ροπάλου στις ελληνικές τράπεζες να αυξήσουν έστω και κατά ένα ευρώ τη συμμετοχή τους σε εκδόσεις εντόκων γραμματίων του ελληνικού δημοσίου, ενώ τους πρόσφερε ανάσα ρευστότητας με αύξηση του ELA της ΤτΕ κατά 1,2 δισ. για ν' αντιμετωπίσουν το πρόβλημα από την τεράστια εκροή καταθέσεων (η καπιταλιστική αγορά έχει στεγνώσει εντελώς).

Ολα, λοιπόν, είναι έτοιμα για ν' ακούσουμε τα πρώτα **συγκεκριμένα** μνημονιακά μέτρα της νέας πολιτικής περιόδου.

Στις ελληνικές καλένδες οι γερμανικές επανορθώσεις και το κατοχικό δάνειο

«Κυρίες και Κύριοι Βουλευτές, κυρία Πρόεδρε,

Κλείνοντας αυτή τη σύντομη παρέμβασή μου, θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι η ελληνική κυβέρνηση θα εργαστεί ώστε να τηρηθούν όλες οι ***ανεκπλήρωτες υποχρεώσεις*** *προς την Ελλάδα και τον Ελληνικό λαό. Και όπως εμείς δεσμευόμαστε να τηρήσουμε τις υποχρεώσεις μας έτσι οφείλουν να πράξουν και όλες οι πλευρές (…) Η νέα ελληνική κυβέρνηση θα στηρίξει πραγματικά και με όλες της τις δυνάμεις, την πρωτοβουλία για την ανασύσταση, ανασυγκρότηση και αναβάθμιση της Επιτροπής για την Διεκδίκηση των Γερμανικών* ***οφειλών*** *προς την Ελλάδα. Θα την στηρίξουμε αληθινά και ουσιαστικά και όχι για επικοινωνιακούς λόγους. Είμαστε έτοιμοι να προσφέρουμε κάθε πολιτική και νομική συνδρομή, ώστε οι προσπάθειες της Επιτροπής αυτής να αποδώσουν. Και στα πλαίσια της θητείας της να φέρουν ουσιαστικό αποτέλεσμα. Να φέρουν λύση. Να δικαιώσουν αυτό το ανεκπλήρωτο ηθικό αλλά* ***και υλικό*** *ιστορικό χρέος, όχι απέναντι στον Ελληνικό λαό, αλλά απέναντι σε όλους τους λαούς της Ευρώπης που πολέμησαν, μάτωσαν και νίκησαν το ναζισμό».*

Αυτά έλεγε στις 10 Μάρτη στη Βουλή ο Α. Τσίπρας, παρεμβαίνοντας στη συζήτηση-φιέστα για τις γερμανικές επανορθώσεις. Μιλούσε για λεφτά που η Γερμανία πρέπει να πληρώσει στην Ελλάδα, για το κατοχικό δάνειο και για *«αποζημίωση εξαιτίας εγκλημάτων πολέμου, εξαιτίας της σχεδόν ολικής καταστροφής των υποδομών της χώρας αλλά και της διάλυσης της οικονομίας της κατά τη διάρκεια του πολέμου και της κατοχής»*. Αλλωστε, και στην ιστοσελίδα του πρωθυπουργού (www.primeminister.gov.gr), η σχετική ανάρτηση κάνει λόγο για «γερμανικές **αποζημιώσεις**». Ο δε Τσίπρας, στην ίδια ομιλία του, κατηγορούσε τη Γερμανία ότι χρησιμοποιεί «νομικά τεχνάσματα».

Δεκατρείς μέρες αργότερα, στεκόμενος δίπλα στην Μέρκελ, στην αίθουσα Τύπου της γερμανικής καγκελαρίας, ο Τσίπρας έκανε μια θεαματική κωλοτούμπα και διακήρυξε από την εισαγωγική κιόλας ομιλία του: *«Το θέμα του κατοχικού δανείου και των γερμανικών επανορθώσεων δεν είναι για μας ένα ζήτημα που αφορά πρωτίστως, μια υλική διεκδίκηση. Είναι ένα* ***ηθικό*** *πρωτίστως θέμα και πιστεύω ότι πρέπει να εργαστούμε οι δύο χώρες προκειμένου να αντιμετωπίσουμε αυτό το* ***ηθικό*** *θέμα, που δεν αφορά μόνο την Ελλάδα, αφορά και τον ελληνικό και το γερμανικό λαό».*

Στη συνέχεια, άδειασε μεγαλοπρεπέστατα όσα είχε πει στην ίδια συνεδρίαση-φιέστα της Βουλής ο υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλος: *«Δεν υπάρχει κανένα μέλος της ελληνικής κυβέρνησης που να εξέφρασε την πρόθεση να καταλάβει το ελληνικό δημόσιο κτίρια του γερμανικού δημοσίου»*. Ποιος δε θυμάται ότι ο Παρασκευόπουλος δήλωσε έτοιμος να υπογράψει την απόφαση για κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων του γερμανικού δημοσίου, σε εκτέλεση δικαστικής απόφασης για αποζημίωση των θυμάτων του Διστόμου;

Για να γίνει πιο σαφής η κωλοτούμπα (τη σχετική ερώτηση υπέβαλε δημοσιογράφος του Γερμανικού Πρακτορείου Ειδήσεων), ο Τσίπρας παράτησε τις περικοκλάδες που ψιλοάφηναν ανοιχτό το ζήτημα και ξεκαθάρισε: *«Θέλω να επαναλάβω ότι αυτή η πρωτοβουλία για την ανάδειξη εκ νέου του αιτήματος για πολεμικές επανορθώσεις και του θέματος του αναγκαστικού δανείου δεν είναι κάτι καινούριο, έγινε και από την προηγούμενη κυβέρνηση και* ***δεν αφορά κάποια υλική διεκδίκηση*** *(…) Είναι ένα διμερές ζήτημα ξεχωριστό που για εμάς έχει πρωτίστως ηθική και όχι υλική αξία. Οι παρανοήσεις όμως πολλές φορές δημιουργούν στερεότυπα που πρέπει να σπάσουμε».*

Στο σημείο αυτό της συνέντευξης, η Μέρκελ υπήρξε σαφέστατη και λακωνικότατη, επαναλαμβάνοντας την πάγια γερμανική θέση: «Εχουμε ήδη πει και αυτό επαναλαμβάνω, ότι η Γερμανία θεωρεί πως το θέμα των επανορθώσεων από πολιτικής και νομικής πλευράς έχει ολοκληρωθεί». Για να διευκολύνει δε το συνομιλητή της στην κωλοτούμπα, επανέλαβε κάποιες θέσεις που εδώ και χρόνια επαναλαμβάνει η γερμανική πλευρά κάθε φορά που τίθεται θέμα πολεμικών επανορθώσεων (όχι μόνο από την Ελλάδα): «Για αυτό το λόγο ακριβώς ιδρύθηκε το Ταμείο για το Μέλλον. Είναι ένα θέμα που θα συζητήσουμε. Σήμερα δεν καταλήξαμε σε κάποιο συμπέρασμα, αλλά η Γερμανία έχοντας πλήρη επίγνωση αυτού του προβλήματος, της στάσης κατά την διάρκεια της κατοχής, δεν το αγνοεί σαν θέμα. Θα το συζητήσουμε με την Ελλάδα και θα έχουμε σχετικές συζητήσεις στο μέλλον».

Ολ' αυτά δεν μας εξέπληξαν. Είναι δεδομένο εδώ και καιρό ότι το ζήτημα των πολεμικών επανορθώσεων και του κατοχικού δανείου χρησιμοποιούνται μόνο για εσωτερική κατανάλωση. Επίσημο αίτημα προς τη Γερμανία και πολύ περισσότερο νομική διεκδίκηση δεν υφίσταται. Μια κυβέρνηση που εκλιπαρεί τη Γερμανία να τη διευκολύνει για νέο δανεισμό (προκειμένου να πληρωθούν τα προηγούμενα δάνεια) δε θα μπορούσε ταυτόχρονα να της ζητά να πληρώσει τις επανορθώσεις και το κατοχικό δάνειο, που η γερμανική πολιτική εδώ και δεκαετίες θεωρεί «τελειωμένη υπόθεση». Από καιρό σε καιρό, βέβαια, οι Γερμανοί λένε διάφορα και θεωρούν ότι συμπεριφέρονται και με μεγαλοψυχία και πνεύμα γενναιοδωρίας, με διάφορες φιλανθρωπικού τύπου ενέργειες (οι οποίες ταυτόχρονα διευκολύνουν γερμανικές επιχειρήσεις και διευρύνουν τη γερμανική επιρροή). Το έχουν κάνει με την Πολωνία και την Τσεχία, άρχισαν να το κάνουν και με την Ελλάδα.

Τσάι και συμπάθεια

Τόπος τσαγιού και συμπάθειας έχει γίνει το υπουργείο Παιδείας (ΥΠΟΠΑΙΘ) τον τελευταίο καιρό. Καθημερινά σχεδόν και μια συνδικαλιστική ομάδα εκπαιδευτικών επισκέπτεται το υπουργείο για να εκθέσει τα προβλήματα και αντί ουσιαστικών απαντήσεων εισπράττει μπόλικη συμπάθεια σε «θετικό κλίμα».

Εκεί στο Μαρούσι έχουν κατεβάσει τα μολύβια και καρτερούν να τελειώσει πρώτα το θέατρο της σκληρής διαπραγμάτευσης, γνωρίζοντας εκ των προτέρων ότι περιθώρια στοιχειώδους κοινωνικής πολιτικής δεν υπάρχουν. Γι' αυτό και σε κάθε επίσκεψη συνδικαλιστών φροντίζουν να τους προειδοποιήσουν εξαρχής για τα όρια της σκληρής δημοσιονομικής πολιτικής.

Το σταθερό αυτό μότο που οι «αριστεροί» του ΣΥΡΙΖΑ, που έχουν αναλάβει να διαχειριστούν τον ελληνικό καπιταλισμό και μάλιστα σε περίοδο μεγάλης κρίσης, δεν έχουν κουραστεί να επαναλαμβάνουν και να το κάνουν σαφές, φαίνεται να το αγνοούν οι συνδικαλιστές του αγωνιστικού ρεφορμισμού, που αυτή την περίοδο έχουν αναγάγει σε αγωνιστική τακτική τις επισκέψεις στο υπουργείο Παιδείας και τις συναντήσεις με την πολιτική ηγεσία, συντηρώντας και αυτοί από την πλευρά τους το κλίμα αναμονής και εφησυχασμού, τη στιγμή που θα έπρεπε να σημάνει γενικός συναγερμός για τα νέα μέτρα που ετοιμάζονται στα διαβούλια των Βρυξελλών και τα σκληρά χρόνια που θα συνεχίσουμε να ζούμε.

Τις δυο προηγούμενες εβδομάδες, μετά τις επισκέψεις των ΔΟΕ-ΟΛΜΕ, συνάντηση με τον αναπληρωτή υπουργό Παιδείας Τάσο Κουράκη και με υπηρεσιακούς παράγοντες του υπουργείου, που είχαν εξουσιοδότηση να μιλήσουν αντ' αυτού, έκαναν το Συντονιστικό Νηπιαγωγών και οι Σύλλογοι Εκπαιδευτικών Π.Ε. Α΄ Αθηνών, «Αθηνά», Αιγάλεω, Αμαρουσίου, Ανω Λιοσίων – Ζεφυρίου – Φυλής, Αριστοτέλης, «Δ. Γληνός», Καλλιθέας – Μοσχάτου, Κερατσινίου – Περάματος «Νίκος Πλουμπίδης», Κορυδαλλού – Αγ. Βαρβάρας, «Κ. Σωτηρίου», «Παρθενώνας», Πειραιά «η Πρόοδος», «Περικλής», Νέας Σμύρνης, Σαλαμίνας, Χαϊδαρίου, η Ε΄ ΕΛΜΕ και η ΕΛΜΕ Ανω Λιοσίων – Ζεφυρίου – Φυλής (σ.σ. ελέγχονται κυρίως από τις Παρεμβάσεις-Συσπειρώσεις-Κινήσεις).

Ιδού πώς απάντησε το υπουργείο στα επίμαχα ζητήματα που τέθηκαν (αντιγράφουμε από τα δελτία Τύπου που εξέδωσαν οι εκπαιδευτικοί):

Συντονιστικό Νηπιαγωγών

«...Ο Αναπληρωτής Υπουργός δήλωσε εξαρχής ότι μπορεί να συζητήσει και να ανταποκριθεί σε αιτήματα θεσμικής μορφής, ενώ σε ό,τι αφορά διεκδικήσεις που απαιτούν χρηματοδότηση οι δυνατότητες είναι αυστηρά περιορισμένες στα πλαίσια των δημοσιονομικών δεσμεύσεων».

◆ Για την καθιέρωση επιτέλους της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής. Για να πάψει το έγκλημα του αποκλεισμού των προνηπίων από την πρόσβαση στο νηπιαγωγείο. Η ικανοποίηση αυτού του χρόνιου αιτήματος απαιτεί εξασφάλιση κατάλληλων κτιριακών υποδομών και μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών, καθώς και

διορισμό όλων των αναπληρωτών με βάση την προϋπηρεσία:

«Ο κ. Κουράκης δήλωσε ότι η στόχευση -σύμφωνα και με τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης- είναι να γίνει συμπερίληψη όλων των νηπίων και μεσοπρόθεσμα όλων των προνηπίων στο πλαίσιο της δίχρονης υποχρεωτικής Προσχολικής αγωγής. Η διάταξη για δίχρονη υποχρεωτική Προσχολική αγωγή δεν θα είναι στο νομοσχέδιο που κατατίθεται έως τις αρχές Απριλίου στη Βουλή και με το οποίο θα γίνονται ρυθμίσεις για επείγοντα εκπαιδευτικά θέματα. Η εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής Προσχολικής αγωγής θα είναι εφικτή, ***αφού υπάρξει διασφάλιση των δύο βασικών της παραμέτρων, της επάρκειας των υποδομών και της στελέχωσης με το απαραίτητο μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό. Στην παρούσα συγκυρία, αν και η παιδεία είναι προτεραιότητα, υπάρχουν δυσκολίες οικονομικής φύσεως»*** (οι υπογραμμίσεις δικές μας).

◆ Για την άμεση έκδοση της Υπουργικής Απόφασης με την οποία θα καθορίζεται το διδακτικό ωράριο των Νηπιαγωγών κατά ανάλογο τρόπο με των δασκάλων (Ν 4115/30-1-2013, αρ. 39, παρ. 5β), καθώς και οι λεπτομέρειες εφαρμογής του, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιοτυπίες της λειτουργίας των Νηπιαγωγείων:

«Ο Αναπληρωτής Υπουργός δήλωσε ότι υπάρχει η δυνατότητα να γίνει κοστολόγηση του μέτρου και η θεσμοθέτηση του διδακτικού ωραρίου των Νηπιαγωγών θα πραγματοποιηθεί με την άμεση έκδοση Υ.Α. ***στην περίπτωση που το ποσό που αναλογεί μπορεί να ενταχθεί στα πλαίσια δαπανών μέσα στα οποία μπορεί να κινηθεί*** *αλλά προτεραιότητα για το Υπουργείο αποτελεί η κάλυψη των κενών σε εκπαιδευτικό προσωπικό».*

◆ Για τον τρόπο καθορισμού της οργανικότητας των νηπιαγωγείων, ζήτημα που άπτεται άμεσα των συγχωνεύσεων σχολικών μονάδων:

«Ο Αναπληρωτής Υπουργός είπε ότι θα εξετάσει το θέμα της οργανικότητας, είναι αντίθετος στις συγχωνεύσεις που έγιναν με μοναδικό κριτήριο τον περιορισμό του οικονομικού κόστους και ***θα πρέπει να γίνει προσπάθεια*** *για εξασφάλιση κατάλληλων κτιριακών υποδομών για όλα τα παιδιά 4-6 χρόνων».*

◆ Για βοηθητικό προσωπικό στο νηπιαγωγείο, με σχέση εργασίας μόνιμη και σταθερή:

«Ο Αναπληρωτής Υπουργός δεσμεύτηκε ότι στο πλαίσιο ενδυνάμωσης του Νηπιαγωγείου ***θα γίνουν προσπάθειες*** *για την υλοποίηση προγράμματος μέσω ΕΣΠΑ που θα αφορά τους σχολικούς βοηθούς, σχολικούς νοσηλευτές τραπεζοκόμους».*

◆ Για την επαναλειτουργία της Μετεκπαίδευσης, της μοναδικής δημόσιας και δωρεάν επιμόρφωσης, μέσω της οποίας υπήρχε η δυνατότητα του συγκερασμού της εμπειρίας από τη σχολική τάξη με τη νέα επιστημονική γνώση και τη σύνδεση με τα πανεπιστήμια:

Τη θέση αυτή «επιβεβαίωσε και ο Υπουργός, ***χωρίς όμως καμία αναφορά*** *σε σχετική πρόβλεψη για επαναλειτουργία ακόμη».*

◆ Για την Αξιολόγηση:

«Δεσμεύτηκε για την κατάργηση του ΠΔ152/13 της αξιολόγησης ***όχι όμως για την ακώλυτη βαθμολογική εξέλιξη των εκπαιδευτικών****...».*

Σύλλογοι Εκπαιδευτικών

◆ Για τα κενά, τους διορισμούς και τον αριθμό των μαθητών ανά τμήμα:

*«Οι εκπρόσωποι του υπουργείου από την πλευρά τους, δ****εν δεσμεύτηκαν για την άμεση κάλυψη των φετινών κενών θέτοντας ως όριο τη δημοσιονομική πολιτική.*** *Ανέφεραν επίσης, ότι* ***τη νέα χρονιά τα πράγματα θα είναι ακόμα δυσκολότερα*** *μια και το ΕΣΠΑ μειώθηκε κατά 40% και η κυβέρνηση αναζητά τρόπους αναπλήρωσης αυτής της μείωσης...*

Για τους μόνιμους διορισμούς, οι εκπρόσωποι του Υπουργείου δήλωσαν ότι ***δε θα υπάρξει καμία αύξηση στον αριθμό των διορισμών*** *στο δημόσιο από αυτούς που είχε καταγράψει στον προϋπολογισμό η προηγούμενη κυβέρνηση αφαιρώντας όμως τον αριθμό της επαναφοράς των διαθέσιμων και της επαναπρόσληψης των απολυμένων.*

Στην επιμονή των σωματείων για συγκεκριμένες δεσμεύσεις στον αριθμό των διορισμών και στο χρονοδιάγραμμα των ανακοινώσεων, ***δεν δεσμεύτηκαν συγκεκριμένα στο πότε και στο πόσοι*** *και δήλωσαν ότι θα γίνουν διαβουλεύσεις ανάμεσα στα υπουργεία για να γίνει η κατανομή του αριθμού.*

Στα ζητήματα που τέθηκαν από τα σωματεία για τις απαράδεκτες εργασιακές σχέσεις των αναπληρωτών ΕΣΠΑ, οι εκπρόσωποι του Υπουργείου απάντησαν ότι η κυβέρνηση ***προσανατολίζεται*** *στη θεσμοθετημένη εναρμόνιση του εργασιακού καθεστώτος των αναπληρωτών με εκείνο των μόνιμων...*

Δήλωσαν επίσης, ότι ***προσανατολίζονται*** *στη μετατροπή της ποινής των αναπληρωτών σε περίπτωση άρνησης διορισμού* ***σε ένα από δύο χρόνια*** *που είναι σήμερα. Τα εκπαιδευτικά σωματεία ανέπτυξαν με επιμονή την ανάγκη να αφαιρεθεί εντελώς η ποινή ειδικά για τους αναπληρωτές οι οποίοι βιώνουν εξαιρετικά δυσμενείς συνθήκες πρόσληψης και εργασίας».*

◆ Για την φτωχοποίηση των μαθητών:

«Οι εκπρόσωποι του Υπουργείου απάντησαν ότι αναμένεται νομοσχέδιο από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης όπου θα προβλέπεται σημαντική στήριξη ***μεγάλου τμήματος μαθητών*** *που έχουν οικονομική ανάγκη και παράλληλα μέριμνα για το σύνολο του μαθητικού πληθυσμού, ενώ* ***δεν υπάρχει αυτή τη στιγμή κάποια σκέψη για την ιατρική περίθαλψη»*** (σ.σ. η κολοβή αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης).

◆ Για την επαναπρόσληψη διαθέσιμων:

«Οι εκπρόσωποι του Υπουργείου, δεσμεύτηκαν για άμεση νομοθετική ρύθμιση που θα προβλέπει την επαναπρόσληψη όλων των διαθέσιμων και απολυμένων με την επαναφορά ειδικοτήτων και την ένταξή τους στις προηγούμενες θέσεις τους ή σε άλλες αν το επιθυμούν, ωστόσο ***δεν απάντησαν για το συντάξιμο χρόνο που έχει απολεσθεί και ανέφεραν ότι η κυβέρνηση δεν προτίθεται να νομοθετήσει για επιστροφή των παρακρατηθέντων ποσών από τους μισθούς τους****».*

◆ Αξιολόγηση, ακώλυτη βαθμολογική/μισθολογική εξέλιξη, μισθοί, πολυνομοσχέδιο για την παιδεία:

«Οι εκπρόσωποι του Υπουργείου δεσμεύτηκαν για την άμεση κατάργηση του νομοθετικού πλαισίου και των διατάξεων που αφορούν την αξιολόγηση ***όχι όμως των νομοθετημάτων στο σύνολό τους ούτε και σε ό,τι αφορά άλλα ζητήματα όπως η ακώλυτη βαθμολογική/μισθολογική εξέλιξη ή οι αρμοδιότητες των στελεχών εκπαίδευσης.*** *Για την ακώλυτη βαθμολογική/μισθολογική εξέλιξη, παρέπεμψαν στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης,* ***επικαλούμενοι και πάλι τα ασφυκτικά οικονομικά πλαίσια****, ενώ για το δεύτερο ζήτημα, ανέφεραν ότι οι αρμοδιότητες των στελεχών εκπαίδευσης και το ζήτημα του εκδημοκρατισμού του σχολείου θα τεθούν σε πολυνομοσχέδιο που θα έρθει σε άλλη χρονική στιγμή,* ***πιθανόν στις αρχές φθινοπώρου*** *μετά από διαβούλευση με τη ΔΟΕ και την ΟΛΜΕ».*

«Αριστερή» δημαγωγία

Τη σκέψη να εκλέγονται από το σύλλογο διδασκόντων οι διευθυντές των σχολείων εξέφρασε ο αναπληρωτής υπουργός Παιδείας.

Η σκέψη αυτή, που φαντάζει βαθιά δημοκρατική, είναι αλήθεια, ότι χαροποίησε πολλούς εκπαιδευτικούς, που την προηγούμενη χρονιά βίωσαν μια αφόρητη κατάσταση στα σχολεία, με την εμμονή της προηγούμενης πολιτικής ηγεσίας να εφαρμόσει με τη βία την αξιολόγηση και τη συντριπτική πλειοψηφία των διευθυντών των σχολικών μονάδων να αποτελούν στρατιά «προθύμων» στην εφαρμογή αυτής της αυταρχικής, αντιεκπαιδευτικής πολιτικής, που οδηγούσε με μαθηματική ακρίβεια στη διαθεσιμότητα και τις απολύσεις.

Θυμίζουμε, ότι σύμφωνα με το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο της αξιολόγησης (που από τη νέα ηγεσία προς το παρόν, «πάγωσε» για να συσταθεί εκ νέου σε άλλο πλαίσιο, που θα περιλαμβάνει, όπως όλα δείχνουν από τις μέχρι τώρα ανακοινώσεις, τη μη ακώλυτη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη), οι διευθυντές των σχολείων ήταν ο τελευταίος κρίκος της αξιολογικής πυραμίδας και σ' αυτούς έπεφτε ουσιαστικά ο ρόλος της αποτίμησης του υπηρεσιακού έργου των εκπαιδευτικών και του παραγόμενου εκπαιδευτικού έργου της σχολικής μονάδας. Ενώ, σύμφωνα με το νόμο της Διαμαντοπούλου για το «νέο σχολείο» της καλλιέργειας αποκλειστικά δεξιοτήτων, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της αγοράς και της λειτουργίας με ιδιωτικο-οικονομικά κριτήρια, ο διευθυντής είχε και ρόλο μάνατζερ απόκτησης και διαχείρισης πόρων «από τρίτους» για τη «βιωσιμότητα» του σχολείου.

Ακόμη, όμως, κι αν εκλείψει ο ρόλος αυτός των διευθυντών των σχολικών μονάδων, η ουσία παραμένει ίδια. Γιατί αυτοί, σε κάθε περίπτωση, θα εξακολουθούν να αποτελούν τους τοποτηρητές στα σχολεία της εκπαιδευτικής πολιτικής, που θα χαράζεται από το υπουργείο και την κυβέρνηση, πάντα στο πλαίσιο του καπιταλισμού, μέσα στο οποίο το σχολείο έχει να επιτελέσει συγκεκριμένο ρόλο. Αυτόν της γαλούχησης της νέας γενιάς με την κυρίαρχη αστική ιδεολογία και της μετάδοσης γνώσεων και δεξιοτήτων που διαμορφώνουν τον «μερικό» άνθρωπο και όχι μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα με συνείδηση προσφοράς στην εργαζόμενη κοινωνία.

Πόσω μάλλον που και η τωρινή συγκυβέρνηση έχει δεσμευτεί έναντι των ξένων και ντόπιων αφεντικών ότι θα συνεχίσει να εφαρμόζει απαρέγκλιτα την ίδια αντιλαϊκή μνημονιακή πολιτική των προκατόχων της, έστω και με κάποιες ελάχιστες φιοριτούρες -π.χ. σαν αυτή της πρότασης του αναπληρωτή υπουργού Παιδείας-, που δεν αλλάζουν την ουσία της πολιτικής, ούτε έχουν δημοσιονομικές επιπτώσεις, αλλά ίσα-ίσα προσδένουν στο άρμα της δημαγωγίας τους εργαζόμενους, με στόχο να διευκολύνουν την υποταγή τους.

Φέουδα και βαρονίες τα Γραφεία των υπουργών

Πριν από τρεις εβδομάδες, με αφορμή τις πρώτες στελεχώσεις των γραφείων του αντιπροέδρου της κυβέρνησης, υπουργών και αναπληρωτών υπουργών, δημοσιεύσαμε ρεπορτάζ με τίτλο «Στρατιές συμβούλων και μετακλητών στα πολιτικά γραφεία των υπουργών» (Κόντρα, αρ. Φύλλου 814, 7.3.2015). Οι διορισμοί μετακλητών υπαλλήλων και οι αποσπάσεις ξεπερνούν τα όρια που τίθενται από τη σχετική νομοθεσία, ενώ με το άρθρο 23 του νόμου 4320/2015 (αυτού που κατ' ευφημισμόν ονομάστηκε «για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης») διπλασιάστηκε ο αριθμός των υπαλλήλων που επιτρέπεται να αποσπώνται στα γραφεία των μελών της κυβέρνησης και προβλέφθηκαν διορισμοί αναπληρωτών γενικών γραμματέων και μετακλητών υπαλλήλων που θα τον πλαισιώνουν (χώρια οι περιβόητοι «άμισθοι» ειδικοί σύμβουλοι, που θα δουλεύουν «για την Ελλάδα ρε γαμώτο» και θα εισπράττουν μόνο οδοιπορικά και όχι μισθό).

«Είναι φανερό» – γράφαμε στην κατακλείδα αυτού του ρεπορτάζ - «πως και η νέα συγκυβέρνηση βαδίζει στα χνάρια των μνημονιακών κυβερνήσεων σε ό,τι αφορά τους συμβούλους και μετακλητούς υπαλλήλους. Οχι μόνο δεν τους μειώνει αλλά και τους αυξάνει. Η προπαγάνδα είναι καλή για να εξαπατιέται ο "λαουτζίκος", όμως ο κομματικός μηχανισμός πρέπει να βολευτεί. Να γλείψουν όσο γίνεται περισσότεροι το "κοκκαλάκι" της εξουσίας. Αν σκεφτούμε, μάλιστα, ότι από τον πρώτο μήνα της θητείας της η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου αντιμετωπίζει σημαντικά εσωτερικά προβλήματα, μετά τη συμφωνία για παράταση του Μνημόνιου, θα καταλάβουμε ότι το "μέλι" της εξουσίας είναι μια καλή μέθοδος για να λιγοστέψει η γκρίνια. Ετσι χτίζονται οι πιστοί στην ηγεσία κομματικοί μηχανισμοί. Εδώ θα είμαστε και θα τα καταγράφουμε όλα.

Ιδού, λοιπόν, ένα ακόμη παράδειγμα που ξεπερνά κάθε όριο. Με ΚΥΑ των υπουργών Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων Α. Μπαλτά και Οικονομικών Δ. Μάρδα (ΦΕΚ 398Β/23.3.2015) συστήθηκε το Πολιτικό Γραφείο του αναπληρωτή υπουργού Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων Ν. Ξυδάκη, με τη σύσταση τεσσάρων θέσεων μετακλητών υπαλλήλων και τριών ενιαίων θέσεων ειδικών συμβούλων – ειδικών συνεργατών. Αυτοί οι συνεργάτες του υπουργού θα κοστίσουν 144.103 ευρώ το 2015 και 157.203 ευρώ για καθένα από τα επόμενα έτη, ενώ θα εισπράξουν και πρόσθετη αμοιβή 21.000 ευρώ το 2015 και 25.200 για καθένα από τα επόμενα έτη. Με μια απλή διαίρεση διαπιστώνουμε ότι καθένας απ' αυτούς θα κοστίσει στον κρατικό προϋπολογισμό 26.058 ευρώ το χρόνο ή 2.171 το μήνα.

Ομως, οι επτά μετακλητοί και σύμβουλοι δεν αρκούν στον Ν. Ξυδάκη. Το Γραφείο του πλαισιώθηκε και από μια στρατιά αποσπασμένων υπαλλήλων, οι οποίοι προφανώς τραβήχτηκαν από άλλες υπηρεσίες του υπουργείου. Σύμφωνα με το νόμο 4320, που ψήφισε η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, επιτρέπεται, «κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων», η απόσπαση μέχρι δέκα υπαλλήλων του δημοσίου ή νομικού προσώπου του δημόσιου τομέα. Ομως, στο Πολιτικό Γραφείο του Ν. Ξυδάκη οι υπάλληλοι από δέκα έγιναν 32!

Με απόφασή του ο Α. Μπαλτάς (ΦΕΚ 393Β/23.3.2015) εγκρίνει «την απογευματινή υπερωριακή εργασία μέχρι είκοσι (20) ώρες κατά μήνα, πέραν της υποχρεωτικής εβδομαδιαίας εργασίας, σε καθέναν από τους συνολικά τριάντα δύο (32) μονίμους και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου υπαλλήλους του Υπουργείου Πολιτισμού, Παιδείας & Θρησκευμάτων, οι οποίοι έχουν διατεθεί στο Γραφείο του Αναπληρωτή Υπουργού του ΥΠΟΠΑΙΘ (Τομέα Πολιτισμού) και δεν καλύπτουν οργανικές θέσεις». Πώς βρέθηκαν αυτοί οι 32 αποσπασμένοι στο Γραφείο του υπουργού; Αγνωστο. Στην απόφαση Μπαλτά αναφέρεται πως η υπερωριακή εργασία αυτών των 32 αποσπασμένων υπαλλήλων κρίνεται απαραίτητη «για την εύρυθμη λειτουργία του Γραφείου του αναπληρωτή υπουργού». Χώρια από τους μισθούς τους, θα εισπράξουν συνολικά μέσα στο 2015 34.338 ευρώ για τις υπερωρίες που τους εγκρίθηκαν.

Κάθε μέρα, λοιπόν, προκύπτουν νέα στοιχεία για το τι εννοεί ο ΣΥΡΙΖΑ όταν λέει ότι θα αναμορφώσει το κράτος και θα μειώσει τη σπατάλη μειώνοντας τη στρατιά των συμβούλων.

Εμφύλιος «ανανεωτικών» (αστών εξουσιαστών)

Ως γνωστόν, Παπαδημούλης και Δούρου ανήκουν στην ίδια «τάση» του ΣΥΡΙΖΑ (την πιο δεξιά φράξια της προεδρικής «συμμαχίας»). Αυτό δεν τους εμπόδισε, όμως, να ξεκατινιαστούν δημόσια, μέσα από το αγαπημένο τους twitter. Και το ξεκατίνιασμα καθεαυτό, αλλά και το περιεχόμενό του πιστοποιούν πως ακόμη και οι φράξιες πάνε περίπατο όταν πρόκειται για τη νομή της εξουσίας, από την οποία κάποιοι είναι παραπονεμένοι και κάποιοι ευνοημένοι.

Ο Παπαδημούλης είναι παραπονεμένος. Δεν έγινε υπουργός και κυρίως δεν έγινε επίτροπος, θέση που είχε καπαρώσει ενόψει της προεδροποίησης του Αβραμόπουλου, η οποία τελικά δεν έγινε. Και βέβαια, ένας πολιτικάντης με τις δικές του φιλοδοξίες δεν μπορεί να καθήσει να γνέθει μαλλί στις Βρυξέλλες. Οι Βρυξέλλες είναι καλές για το μπαγιόκο που προβλέπει το πόστο του ευρωβουλευτή, αλλά οι πολιτικές καριέρες χτίζονται στην Αθήνα. Γι' αυτό και φροντίζει να βρίσκεται καθημερινά στη δημοσιότητα. Οταν δεν βγαίνει σε τηλεοπτικά πρωινάδικα και σε ραδιόφωνα, θυμίζει την παρουσία του μέσω twitter.

Βλέποντας ότι η άλλοτε στενή πολιτική του σύμμαχος Δούρου έχει στήσει μια ωραία συμμαχία με τον Καμμένο, ο οποίος έχει στη διάθεσή του άφθονα «μεταφορικά μέσα», αποφάσισε να την καρφώσει σε ένα θέμα που ήταν ταμπού για την πάλαι ποτέ «ανανεωτική αριστερά». Αυτό των παρελάσεων. Εγραψε κάτι, η Δούρου σήκωσε το γάντι και του την έπεσε και το ξεκατίνιασμα έκλεισε με τα εξής απείρου κάλλους «τιτιβίσματα»:

***Παπαδημούλης**: Με αφορμή τις αυριανές παρελάσεις, πρότεινα λιγότερα έξοδα και υπερβολές. Εισέπραξα, αντί για αντίλογο, βολές επί «προσωπικού». Λυπάμαι πολύ...*

***Δούρου**: Θερμή παράκληση προς τιτιβίζοντες: τα πολιτικά ζητήματα δεν λύνονται με 140 χαρακτήρες. Αλλο η πολιτική άλλο η αυτοπροβολή...*

Οπως αντιλαμβάνεστε, θα υπάρξει και συνέχεια, όχι μόνο από το συγκεκριμένο δίδυμο, αλλά και από άλλα δίδυμα, τριπλέτες, κουαρτέτα, ακόμη και ολόκληρες φράξιες. Η αστική εξουσία διαφθείρει μέχρι το μεδούλι.

Σολομώντεια λύση για τον Παπακωνσταντίνου

Με το γράμμα του (αστικού) νόμου, ο Παπακωνσταντίνου θα μπορούσε να είναι και αθώος. Θα μπορούσε να είχε γίνει δεκτή η ένσταση παραγραφής, που υπέβαλε τελικά η υπεράσπισή του. Να κριθεί ότι η Βουλή των δύο ημερών μεταξύ των εκλογών του Μάη και του Ιούνη του 2012 ήταν μια κανονική Βουλή, οπότε επήλθε παραγραφή. Αν δέχονταν αυτή την ένσταση (την οποία δεν είχαν δεχτεί οι συνάδελφοί τους που χειρίστηκαν την υπόθεση στη φάση της ανάκρισης), οι δικαστές του Ανώτατου Δικαστηρίου του άρθρου 86 του Συντάγματος, θα προκαλούσαν την οργή του λαού, η οποία δε θα περιλάβαινε μόνο τους ίδιους αλλά και το πολιτικό σύστημα.

Αποφάσισαν να τον δικάσουν, όμως τα ίδια τα στοιχεία της ποινικής υπόθεσης ήταν ισχνότατα. Ουδείς κατέθεσε ότι πήρε λεφτά για να σβήσει τα ονόματα των συγγενών του από τη «λίστα Λαγκάρντ». Επειδή ο Παπακωνσταντίνου είναι ένας ευυπόληπτος αστός και όχι μέλος (ή φερόμενος ως μέλος) κάποιας οργάνωσης του αντάρτικου πόλης (στις τρομοδίκες, ως γνωστόν, αρκεί η πολιτική ιδιότητα του αναρχικού για να καταδικαστείς για ληστεία την οποία δεν έκανες και ως μέλος οργάνωσης στην οποία δεν συμμετείχες), οι δικαστές εφάρμοσαν με σεβασμό το νόμο και ομόφωνα τον απάλλαξαν από την κατηγορία της απιστίας.

Εμενε η κατηγορία της νόθευσης εγγράφου, που ήταν σε βαθμό κακουργήματος. Πέντε από τους δεκατρείς δικαστές έκριναν ότι έπρεπε να απαλλαγεί λόγω αμφιβολιών. Οι υπόλοιποι οχτώ επέλεξαν τη σολομώντεια λύση, για να προστατεύσουν (όσο αυτό είναι δυνατό) το πολιτικό σύστημα: μετέτρεψαν τη νόθευση σε πλημμέλημα (τρεις από τους οχτώ επέμεναν στο κακούργημα, αλλά συνασπίστηκαν τελικά με τους άλλους πέντε). Το έκανε για να διαφυλάξει την πολιτική του εικόνα, όχι για να βγάλει λεφτά, ήταν η ουσία της ετυμηγορίας. Του αναγνώρισαν και το ελαφρυντικό του προτέρου εντίμου βίου, οπότε έφυγε με ένα χρόνο με αναστολή.

Ετσι, ένα ακόμη πολιτικό σκάνδαλο, που τόσο θόρυβο προκάλεσε, ξεφούσκωσε εντελώς όταν ήρθε η ώρα της ποινικής εκκαθάρισής του.

Νέος κύκλος προβολών και συζητήσεων

Η ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΗ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ ΤΗΣ «ΟΜΑΔΑΣ ΤΖΙΓΚΑ ΒΕΡΤΟΦ»

~ Παρασκευή 03/04/2015 ~

ΕΔΩ ΚΙ ΑΛΛΟΥ

(Ici et ailleurs, Γαλλία, 1974, 53')

Σενάριο, Σκηνοθεσία: Ζαν-Λικ Γκοντάρ, Ζαν-Πιέρ Γκορέν, Αν-Μαρί Μιεβίλ
Φωτογραφία: Ουιλιάμ Λουμπτσαντσκί
Μοντάζ: Αν-Μαρί Μιεβίλ
Μουσική: Ζαν Σβαρτς
Αφηγητής: Ζαν-Λικ Γκοντάρ
Παραγωγή: Sonimage / Gaumont

«Το να έρθουμε να γυρίσουμε μια ταινία εδώ, δεν είναι για να δώσουμε μαθήματα, αλλά για να πάρουμε μαθήματα από ανθρώπους που είναι πιο προχωρημένοι από εμάς. Προσπαθώ να χρησιμοποιήσω τις τεχνικές γνώσεις μου για να εκφράσω τις ιδέες της παλαιστινιακής επανάστασης (...) Δεν αναζητούμε εικόνες που να προκαλούν αίσθηση. Ολες αυτές οι εικόνες έχουν ήδη γυριστεί από την αμερικανική τηλεόραση CBS και την ORTF. Προσπαθούμε να κάνουμε μια πολιτική ανάλυση της παλαιστινιακής επανάστασης. Δεν εκπαιδευτήκαμε ποτέ να παρουσιάζουμε πολιτικές εικόνες. Είμαστε ακόμα στην αρχή. Αυτή η ταινία θέτει έναν διπλό στόχο: 1. Να βοηθήσει τους ανθρώπους που παλεύουν με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο στη χώρα τους, ενάντια στον ιμπεριαλισμό. 2. Να παρουσιάσει ένα νέο κινηματογραφικό είδος. Ενα είδος πολιτικής μπροσούρας». (Συνέντευξη του Ζαν-Λικ Γκοντάρ στον Μισέλ Γκαρέν, L'Express, 27 Ιούλη 1970).

Με ανάθεση από την Κεντρική Επιτροπή της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης και με αυτές τις προθέσεις ξεκίνησε μια ταινία, της οποίας ο τίτλος επρόκειτο να ήταν: «Μέχρι τη νίκη» - το πλέον φιλόδοξο εγχείρημα της Ομάδας Τζίγκα Βερτόφ. Μετά από τα πρώτα γυρίσματα στο παλαιστινιακό στρατόπεδο στο Αμμάν της Ιορδανίας το 1970, η ομάδα επιστρέφει στη Γαλλία. Ομως τότε ξεκινά ο Μαύρος Σεπτέμβρης. Ολοι οι Παλαιστίνιοι που είχαν συμμετάσχει στα γυρίσματα της ταινίας, σφαγιάζονται. Το εγχείρημα παγώνει, ενώ δύο χρόνια μετά η ομάδα Τζίγκα Βερτόφ διαλύεται. Το 1974, ο Γκοντάρ επιστρέφει μαζί με την Αν-Μαρί Μιεβίλ στις εικόνες εκείνης της ταινίας που δεν μπόρεσε να ολοκληρωθεί. Το εγχείρημα μεταμορφώνεται σε ένα στοχασμό πάνω στο πώς ο κινηματογράφος καταγράφει την ιστορία, πώς η πολιτική σκέψη συνδέεται με τις δομές της μυθοπλασίας, μέσα από δύο αντιτιθέμενες πραγματικότητες. Εδώ: η ασφαλής και εφησυχασμένη ζωή μιας μεσοαστικής οικογένειας Γάλλων. Εκεί: η Παλαιστινιακή Αντίσταση.

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Τελικά πολλά προβλέπει η στήλη, κάτι που οι φαν-Αττικοί φίλοι της το γνωρίζουν! Δεν το παίρνουμε επάνω μας, γιατί δεν θέλει δα και κανένα ιδιαίτερο χάρισμα. Ασχετα αν μερικοί αριστεροί (όπως μας κοιτάζουν) δεν τολμούν (ακόμα) να παραδεχτούν τα προφανή και αυτονόητα... Δεύτερο κρούσμα Τσίπρα λοιπόν, με το εδάφιο «από την επί του όρους ομιλία του Ιησού» στη βουλή. Το άρπαξε η «Ελληνοφρένεια» και χαχάνισαν ακόμη κι οι πικραμένοι, με τις θρησκευτικές γνώσεις και κυρίως την επίκλησή τους από τον... άθεο. Και πού να φτάσει το Πάσχα. Πας, χα! Εκεί θα έχουμε την καιρία ευκαιρία να δούμε «τον κλαυθμό και τριγμό των οδόντων». Αλλά δεν θα προβούμε σε νέες προβλέψεις, απλά θα τις απολαύσουμε στην ώρα τους.

«...έτρεφαν μάλιστα βαθιά απέχθεια για όλα αυτά τα ευλαβικά γένια που οληερίς αγόρευαν στα τεϊοπωλεία και ποτέ δεν άπλωναν ούτε ένα δάχτυλο σ' ένα φτωχό συνάνθρωπο» (Geert Mak - «Στη γέφυρα του Γαλατά»).

Ποιος μ@λ@κ@ς διαδίδει ότι θα «φαγωθεί» ο Βαρουφάκης και γέμισαν πλερέζες ο γυναικόκοσμος και οι τηλεθεατές; Ας γίνει μια καθησυχαστική δήλωση επ' αυτής της καθόλου δημιουργικής ασάφειας.

- Γιάννη μου το μαντίλι σου τι το 'χεις λερωμένο;
- Μίλα σωστά. Το 'να μου νι γιατί το κάνεις δύο;
- Εντάξει Γιάνη μ' ένα νι, αφού έτσι σ' αρέσει.
- Λοιπόν, για το μαντίλι μου να μη ρωτάς. Εντάξει;
- Σε ρώτησα γιατί ήσουνα αστός και fashion victim
φλύαρος, ωραιοπαθής, αρχιερεύς του image
κι όλο πόζες με γκόμενες, κι όλο με καπιτάλες.
- Ρώτησες, ξαναρώτησες, μ' απάντηση δεν παίρνεις...

«Την ώρα που αεροκοπανάνε οι άρχοντες περί δημοκρατικής τάξης / ανάμεσά μας οι αμίλητοι ζούνε. / Κι όσο σαν δούλοι εμείς μένουμε σιωπηλοί / οι ηγεμόνες δυναμώνουν / ξεσκίζουν, βιάζουν, ληστεύουν / των ανυπόταχτων τα μούτρα τσαλακώνουν. / Ετούτων των αμίλητων το πετσί / περίεργα θα 'λεγες είναι φτιαγμένο. / Τους φτύνουνε καταπρόσωπο / κι αυτοί σκουπίζουνε σιωπηλά το πρόσωπο το φτυμένο. / Να αγριέψουνε δεν το λέει η ψυχούλα τους / και πού το παράπονό τους να πούνε; / Απ' του μισθού τα ψίχουλα / πώς να αποχωριστούνε; / Μισή ώρα, κι αν, βαστάει το κόχλασμά τους / μετά αρχινάνε το τρεμούλιασμά τους. / Ει! Ξυπνήστε κοιμισμένοι! / Από την κορυφή ως τα νύχια ξεσκεπάστε τους / άλλο δε μας μένει» (Vladimir Mayakovsky).

Χαράς ευαγγέλια για τη στήλη, που με δάκρυα συγκίνησης (συν κίνησης) στα μάτια πληροφορήθηκε το χαρμόσυνο νέο: επανήλθε από την περασμένη Δευτέρα –έστω και πιλοτικά και μόνο και μ' όνο σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη- ο κορυφαίος και απόλυτα πετυχημένος θεσμός του «αστυνομικού της γειτονιάς». Θεσμός που όπως γράφηκε στα κεντρικά και κεντρομόλα μέσα εξημέρωσης «εδώ και χρόνια αποτελούσε στόχο των υπουργών Δημόσιας Τάξης, αλλά ποτέ δεν κατέστη δυνατόν να εδραιωθεί». Η χαρά γίνεται μεγαλύτερη αν σκεφτεί κανείς ότι ο θεσμός επανέρχεται με εντολή Πανούση (ποιος Τζιμάκος ρε;), ο οποίος δήλωσε ότι «αυτή τη φορά έρχεται για να μείνει». Πού να χωρέσει τόσος ενθουσιασμός; Πόσο θα συσφιχτούν εις χέσεις! Τι κλίμα εμπιστοσύνης θα οικοδομηθεί πάλι, τι αγάπες θα γεννηθούν, τι λουλούδια θ' ανθίσουν! Ούρα!

Στο Brussels σαν πηγαίναν' τον Γέρουντα απαντούν
ώρα καλή σου Γερούν*, καλώς τα τα παιδιά.

«Για ένα πολίτη που δεν έχει κοινωνιολογικές γνώσεις, η κοινωνική επανάσταση σημαίνει χάος γιατί αυτός είναι ανίκανος να συλλάβει το νόημά της. Για έναν επαναστάτη, ο εμφύλιος πόλεμος ανάμεσα στους εκμεταλλευτές και στους εκμεταλλευόμενους σημαίνει το μεγάλο ξεκίνημα για μια πραγματική ρύθμιση της υλικής ζωής της κοινωνίας» (Wilhelm Reich).

Βάλτε μια άνω τελεία και σκεφτείτε το μεγάλο ερωτηματικό για το κόμμα: ο καημένος ο Καμμένος δεν είναι παρά τα δεξιά εισαγωγικά μιας αριστερής παρένθεσης. Τελεία και παύλα.

Κοκκινοσκουφίτσα

* Die, sell, bloom.

Η τακτική του υπουργού Δικαιοσύνης και η «ενσωματωμένη» δημοσιογραφία

Από την έναρξη της απεργίας πείνας των πολιτικών κρατούμενων, ο Νίκος Παρασκευόπουλος έδειξε ότι προσπαθεί να κάνει ένα χειρισμό που θα του επιτρέψει να ξεφορτωθεί αυτό το «αγκάθι», για να έχει τα χέρια του λυμένα να κάνει τα παζάρια και τους συμβιβασμούς του με το συντηρητικό συρφετό. Εγινε έτσι σαφές, ότι ο αστοφιλελεύθερος νομικός παραχώρησε τη θέση του στον καιροσκόπο πολιτικό που ενδιαφέρεται μόνο για τη μακροημέρευσή του στη θέση εξουσίας που κατάφερε να πάρει.

Στο πλαίσιο αυτής της τακτικής του αποφάσισε να ζητήσει βοήθεια από τα «κινήματα», δηλαδή από ανθρώπους εντός και πέριξ του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι –όσο ο ΣΥΡΙΖΑ βρισκόταν στην αντιπολίτευση- είχαν μια ενασχόληση με τα ζητήματα της φυλακής, με τα δικαιώματα των κρατούμενων, με τα ζητήματα των πολιτικών δικών και των πολιτικών κρατούμενων, και εξαιτίας αυτού του λόγου έχουν αποκτήσει την «έξωθεν καλή μαρτυρία». Ετσι, μόλις ξεκίνησε η απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων, κατέφθασαν στο Δομοκό το μέλος της πολιτικής γραμματείας του ΣΥΡΙΖΑ Π. Λάμπρου (δήλωσε, μάλιστα, σύμβουλος του υπουργού Δικαιοσύνης, χωρίς να έχει τέτοια θεσμική ιδιότητα) και η βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ Β. Λέβα, προερχόμενη από το «Δίκτυο για τα Πολιτικά και Κοινωνικά Δικαιώματα», με αποστολή να βολιδοσκοπήσουν τους απεργούς πείνας πολιτικούς κρατούμενους αν θα ήταν διατεθειμένοι να μη συνεχίσουν (μόλις είχαν αρχίσει), αρκούμενοι σε μια δήλωση του υπουργού (αναλυτικά γι' αυτή την επίσκεψη γράψαμε στο φύλλο της 7ης του Μάρτη).

Συνειδητοποιώντας ότι αυτό το παρασκηνιακό παιχνίδι δεν απέδωσε, ο Ν. Παρασκευόπουλος εμφανίστηκε τέσσερις μέρες αργότερα, σε συνέντευξή του στην Αντα Ψαρρά (ΕφΣυν, 6.3.15), να ανακοινώνει ότι είναι απόφασή του «η οριστική κατάργηση των φυλακών τύπου Γ που θα περάσει με διάταξη στο πρώτο νομοσχέδιο που θα συζητηθεί αμέσως, ύστερα από εκείνο της ανθρωπιστικής κρίσης». Δε ρωτήθηκε, όμως, πότε ακριβώς θα γίνει αυτό, ενόψει μάλιστα της κλιμακούμενης απεργίας πείνας των πολιτικών κρατούμενων. Δεν ρωτήθηκε γιατί δεν καταθέτει μια τροπολογία στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, το οποίο έτσι κι αλλιώς, στο μεγαλύτερο μέρος του, αφορούσε άλλα ζητήματα (πολυνομοσχέδιο-κουρελού ήταν – το υπέγραφαν ο αντιπρόεδρος και δεκατέσσερις υπουργοί και αναπληρωτές υπουργοί).

Η παράλειψη αυτών των ερωτήσεων δεν ήταν τυχαία. Η ΕφΣυν και η δημοσιογράφος της συμμετείχαν στο σχεδιασμό του Νίκου Παρασκευόπουλου. Αυτό αποδείχτηκε πέραν κάθε αμφιβολίας με ένα επαίσχυντο άρθρο που υπέγραψε η Αντα Ψαρρά και δημοσιεύτηκε στην ΕφΣυν στις 20 Μάρτη.

Το λιγότερο είναι η μετατροπή της δημοσιογράφου και της εφημερίδας σε «ντουντούκα» του υπουργείου Δικαιοσύνης. Αλλωστε, η ΕφΣυν έχει κατακτήσει εδώ και καιρό επαξίως τον τίτλο του ημιεπίσημου οργάνου του ΣΥΡΙΖΑ, πετώντας στα σκουπίδια το φερετζέ που συνήθιζε να φορά η παλιά «Ελευθεροτυπία» μ' εκείνο το αλησμόνητο μότο «στηρίζουμε την αλλαγή, ελέγχουμε την εξουσία», που είχε μηχανευτεί το δίδυμο Τεγόπουλου-Φυντανίδη. Στο πλαίσιο του νέου δόγματος «στηρίζουμε την κυβέρνηση, ελέγχουμε το λαό», η Α. Ψαρρά αποφαίνεται εισαγωγικά, με ύφος που δεν σηκώνει αντίρρηση, ότι στην απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων «δόθηκε εκ των πραγμάτων απάντηση με διαφαινόμενη σε σύντομο διάστημα την υλοποίηση των προεκλογικών εξαγγελιών και των δεσμεύσεων του Υπ. Δικαιοσύνης». Και στην αμέσως επόμενη παράγραφο, σε ρόλο Γραφείου Τύπου του Ν. Παρασκευόπουλου, που εκδίδει non paper για να «πάρουν γραμμή» όλοι, γράφει: «Φυσικά ο χρόνος ψήφισης του νομοσχεδίου που η κυβέρνηση άμεσα αναμένεται να προωθήσει θα είναι ο συνήθης χρόνος που κάθε ακόμα και επείγον νομοσχέδιο χρειάζεται μέχρι να ολοκληρωθεί η επεξεργασία και η ψήφιση»!

Οταν κάποιος γνωρίζει στοιχειωδώς τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες, δε γράφει τέτοια πράγματα. Επειδή, όμως, ο «πολύς κόσμος» δεν τις γνωρίζει, επιτρέπεται στον κάθε κυβερνητικό προπαγανδιστή να γράφει ό,τι θέλει. Και κυρίως να μην ενημερώνει τον αναγνώστη του γι' αυτά που κάθε δημοσιογράφος θα έπρεπε να ενημερώνει: σε ποιο στάδιο βρίσκεται σήμερα το νομοσχέδιο, που ακόμη δεν έχει αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του υπουργείου; Πότε θα περάσει από το κυβερνητικό συμβούλιο (είναι υποχρεωτικό πλέον), πότε θα δοθεί για διαβούλευση, πότε θα κατατεθεί στη Βουλή, πότε θα ψηφιστεί; Και κυρίως: ποιο ακριβώς θα είναι το περιεχόμενό του;

Τα παραπάνω θα ήταν κατανοητά για μια δημοσιογράφο που ανέλαβε να στηρίξει έναν υπουργό, λειτουργώντας ως «ντουντούκα» του, και για μια εφημερίδα που λειτουργεί ως ημιεπίσημο όργανο της κυβέρνησης. Ομως η Α. Ψαρρά προχώρησε και παραπέρα. Πολύ παραπέρα. Προχώρησε σε κρίσεις καθαρά προβοκατόρικου χαρακτήρα, εμφανίζοντας τους απεργούς πείνας πολιτικούς κρατούμενους σαν άβουλα ή μετεωριζόμενα όντα, που άγονται και φέρονται από την πίεση που τους ασκούν κάποιοι αλληλέγγυοι, οι οποίοι υπηρετούν δικές τους (αντι-ΣΥΡΙΖΑ) πολιτικές σκοπιμότητες! Κατηγορεί δε αυτούς τους αλληλέγγυους ότι αδιαφορούν για την υγεία και τη ζωή των πολιτικών κρατούμενων!

«Φυσικά είναι δικαίωμά τους, αλλά οφείλουν να γνωρίζουν ότι δεν μπορούν να παραβλέπουν τόσο ακραία τις ενδεχόμενες επιπτώσεις τέτοιων επιλογών στις ζωές των άλλων. Η αλληλεγγύη και η συμπαράσταση είναι ένα πράγμα, αλλά η πολιτική σκοπιμότητα και η εκμετάλλευση μιας απεργίας πείνας είναι ένα κάτι εντελώς διαφορετικό», είναι η κατακλείδα του άρθρου της Α. Ψαρρά.

Οι λέξεις «ντροπή» και «λίγη τσίπα» είναι οι πιο επιεικείς που μπορούμε να σκεφτούμε. Δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται απεργία πείνας στις φυλακές και αναπτύσσεται έξω απ' αυτές κίνημα αλληλεγγύης. Οι όροι είναι καθορισμένοι από παλιά, τους γνωρίζουν οι πάντες και ουδείς προβληματίζεται γι' αυτούς. Τις αποφάσεις τις παίρνουν οι ίδιοι οι απεργοί πείνας και κανένας άλλος. Δεν πρόκειται, άλλωστε, για μικρά παιδιά, αλλά για αγωνιστές που βρίσκονται στη φυλακή κατηγορούμενοι για βίαιη αντικαπιταλιστική δράση. Είναι πολιτικά πρόσωπα, έχουν πολιτικά κριτήρια, έχουν τις πολιτικές επαφές τους έξω από τη φυλακή, μιλούν, σκέφτονται, διαβουλεύονται με το κίνημα αλληλεγγύης, ακούνε γνώμες, αλλά αυτοί αποφασίζουν. Και οι αποφάσεις τους, βέβαια, κρίνονται, όπως κρίνεται κάθε πολιτική απόφαση. Και όταν αρχίζουν μια απεργία πείνας και όταν την σταματούν. Οπως κρίνονται και οι αποφάσεις και οι δράσεις του κινήματος αλληλεγγύης. Σ' ένα ζωντανό κίνημα υπάρχει πάντοτε συζήτηση, ακόμη και αντιπαράθεση. Ομως, η διαδικασία με την οποία παίρνονται οι αποφάσεις είναι πάντοτε σαφής και καθορισμένη.

Μπορεί οι «ενσωματωμένοι» δημοσιογράφοι του ΣΥΡΙΖΑ να μην είχαν οργανική σχέση με τέτοιες διαδικασίες, όμως ξέρουν πολύ καλά τι ισχύει και τι γίνεται. Ξέρουν, κυρίως, πόσο μεγάλη είναι η αγωνία των αλληλέγγυων για τη ζωή και την υγεία των εκάστοτε απεργών πείνας κι ότι η προστασία τους είναι το κύριο μέλημά τους. Δεν είναι λίγες οι φορές που ο φόβος των αλληλέγγυων είναι μεγαλύτερος από το φόβο των ίδιων των απεργών πείνας για την υγεία και τη ζωή τους.

Οταν, λοιπόν, η Α. Ψαρρά κάνει λόγο για αλληλέγγυους που «βάζουν σε κίνδυνο ακόμα και τους "συντρόφους" τους για τους οποίους αγωνίζονται» και οι οποίοι ικανοποιούν τις πολιτικές τους σκοπιμότητες «παίζοντας με τη ζωή των απεργών πείνας», όταν ισχυρίζεται ότι ειδικά σ' αυτή την απεργία πείνας δε γίνεται αυτό που γινόταν έως τώρα, δηλαδή να έχουν την πρωτοβουλία οι ίδιοι οι απεργοί πείνας, ξεπέφτει στο επίπεδο του κοινού προβοκάτορα, ο οποίος προσπαθεί να ασκήσει ιδεολογικό εκφοβισμό και στο κίνημα αλληλεγγύης και στους απεργούς πείνας πολιτικούς κρατούμενους.

Δικαιούμαστε λοιπόν να ρωτήσουμε: η Α. Ψαρρά ενδιαφέρεται περισσότερο για την υγεία και τη ζωή των απεργών πείνας ή για τις δυσκολίες που η απεργία πείνας δημιουργεί στον υπουργό Δικαιοσύνης και τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου; Μια γενναία αυτοκριτική από την ίδια και τη δημοσιογραφική ομάδα που ανήκει («ίδος») είναι το ελάχιστο ζητούμενο.

Προς ΣΥΡΙΖΑ και συγκυβέρνηση

Σταματήστε τα παιχνίδια με τον Μελισσανίδη

Κλαυθμός και οδυρμός στα κιτρινόμαυρα «υπαλληλικά» μέσα, μετά από συνάντηση που είχαν άνθρωποι του Μελισσανίδη (Αλεξίου, Ασλανίδης, Ανδριόπουλος) με τον Κώστα Διάκο, νομικό σύμβουλο του αναπληρωτή υπουργού ΠΑΠΕΝ Γ. Τσιρώνη (στελέχη των Οικολόγων Πρασίνων και οι δύο). Η ανακοίνωση που εξέδωσε η ερασιτεχνική ΑΕΚ, αφότου είχαν γίνει οι διαρροές στον Τύπο απέπνεε την ίδια απογοήτευση:

«Μετά από πρόσκληση του υπουργού Περιβάλλοντος κυρίου Τσιρώνη, αντιπροσωπεία της ΑΕΚ αποτελούμενη από τους κυρίους Αλεξίου (πρόεδρο Ερασιτεχνικής ΑΕΚ), Ασλανίδη (πρόεδρο ΠΑΕ ΑΕΚ) και Ανδριόπουλο (τεχνικό σύμβουλο έργου) συναντήθηκε με υπηρεσιακούς παράγοντες του υπουργείου με θέμα την ανέγερση του γηπέδου στη Νέα Φιλαδέλφεια. Το αποτέλεσμα της συνάντησης ήταν απογοητευτικό για την ΑΕΚ. Εκ της διοικήσεως».

Σύμφωνα με τις διαρροές, ο σύμβουλος του υπουργού τους είπε ότι πρέπει η ΑΕΚ να χτίσει γήπεδο στα 26,6 στρέμματα του οικοπέδου που της έχει παραχωρηθεί, διότι αυτό είναι δυνατό, όπως αποδείχτηκε και από μελέτες που έχει στα χέρια του ο Δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, προερχόμενες από βελγικές και αγγλικές εταιρίες.

Κι ενώ ο κλαυθμός και ο οδυρμός συνεχιζόταν και ορισμένα «παπαγαλάκια» πρότειναν στον Μελισσανίδη να ενεργοποιήσει το plan B και να αρχίσει την κατασκευή του γηπέδου σε άλλο σημείο της Αττικής (ποιο plan B, ρε κωθώνια, όταν δεν υπάρχει «σάλιο» ούτε για το plan A και ο «τίγρης» σας απλά κοροϊδεύει τους ΑΕΚτζήδες;), ήρθε μια επίσημη ανακοίνωση του ΥΠΑΠΕΝ να σκορπίσει ακόμη μεγαλύτερη σύγχυση, επανερχόμενη στις γνωστές παλινωδίες του ΣΥΡΙΖΑ, που εξακολουθεί να γλείφει τον Μελισσανίδη.

Η ανακοίνωση εξέφραζε «έκπληξη» για τις διαρροές από την πλευρά της ΑΕΚ, χαρακτήριζε τη συζήτηση «ενημερωτική και χωρίς επίσημο χαρακτήρα» και άδειαζε το νομικό σύμβουλο του υπουργού, αναφέροντας ότι «καμία άποψη του Υπουργείου δεν εκφράστηκε, κάτι που μόνο η πολιτική ηγεσία μπορεί να κάνει». Η ανακοίνωση κρατούσε ίσες αποστάσεις μεταξύ Μελισσανίδη και δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας (ένας καπιταλιστής ισότιμος με ένα Δήμο!) και αποκάλυπτε ότι ο Δήμος οργανώνει «σύσκεψη εμπειρογνωμόνων για τις 30 Μαρτίου 2015, στην οποία θα καλείτο και η ΑΕΚ», η οποία σύσκεψη δεν αποτελεί πρωτοβουλία του υπουργείου», που απλώς «παρότρυνε» την ΑΕΚ «να παρευρεθεί στο πλαίσιο της επιθυμίας του υπουργείου για άρση του συγκρουσιακού κλίματος».

Στους κυρίους του ΣΥΡΙΖΑ, του ΥΠΑΠΕΝ και της συριζαίικης διοίκησης του δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, που παίζουν τα επικοινωνιακά παιχνιδάκια τους, πρέπει να πούμε μερικά πραγματάκια που έχουν να κάνουν όχι μόνο με την κοινωνική και πολιτική, αλλά και με τη νομική διάσταση του ζητήματος. Και ξεκινάμε από την τελευταία.

Πόσες φορές πρέπει να σας πούμε, ότι γήπεδο Μελισσανίδη, είτε γίνει στο όνομα της ΠΑΕ ΑΕΚ είτε της οικογενειακής του επιχείρησης «Δικέφαλος 1924 ΑΕ», δεν μπορεί να χτιστεί, γιατί είναι παράνομο; Το οικόπεδο έχει παραχωρηθεί στην ΑΕΚ κατά χρήση και όχι κατά κυριότητα, προκειμένου να εκπληρώσει τους καταστατικούς της σκοπούς. Επομένως, δεν μπορεί να το παραχωρήσει ούτε σε μια ανώνυμη εταιρία, όπως η «Δικέφαλος 1924» του Μελισσανίδη, ούτε στην ΠΑΕ ΑΕΚ για να κατασκευάσει γήπεδο το οποίο θα χρησιμοποιείται από την επαγγελματική ποδοσφαιρική της ομάδα. Οπως έχουμε αποκαλύψει, αυτά έχουν επισημανθεί, εμμέσως πλην σαφέστατα, και από το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΑΠΕΝ, σε πρόσφατο έγγραφό του, σχετιζόμενο με ερωτήματα της ΔΑΟΚΑ, της Διεύθυνσης που είναι αρμόδια για την έκδοση της Εγκρισης και της Αδειας Δόμησης του γηπέδου.

Πώς, λοιπόν, ο Κ. Διάκος, εκπροσωπώντας την πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΠΕΝ, δέχεται και συνομιλεί με εκπροσώπους της ΠΑΕ ΑΕΚ και της «Δικέφαλος 1924 ΑΕ»; Δεν αποτελεί αυτή η στάση νομιμοποίηση, έστω και στο επίπεδο των προπαρασκευαστικών πράξεων, μιας καραμπινάτης παρανομίας; Αντί η πολιτική ηγεσία (και ο Κ. Διάκος ως νομικός της σύμβουλος) να διατάξουν τη ΔΑΟΚΑ να επιστρέψει στη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» τον (ανεπαρκέστατο, έτσι κι αλλιώς) φάκελο για την οικοδομική άδεια, δέχεται ως συζητητές της εκπροσώπους της ΠΑΕ και της εταιρίας του Μελισσανίδη, οι οποίοι δεν έχουν κανένα έννομο συμφέρον και δεν μπορούν να αποκτήσουν με παραχώρηση (ή άλλο τρόπο) το οικόπεδο του Δημοσίου που έχει παραχωρηθεί για χρήση μόνο στην ερασιτεχνική ΑΕΚ.

Υπάρχει όμως και η κοινωνική και πολιτική πλευρά. Ας πάψουν να παρουσιάζουν το όλο θέμα ως αποτέλεσμα «εντάσεων» και «παρεξηγήσεων» ανάμεσα στη νέα δημοτική αρχή και την πλευρά Μελισσανίδη. Ο αγώνας για την υπεράσπιση του Αλσους ξεκίνησε πριν τις τελευταίες δημοτικές εκλογές και η νέα δημοτική αρχή ήταν απούσα απ' αυτόν, φοβούμενη μη τυχόν και χάσει κάνα ψηφαλάκι. Το πογκρόμ της 20ής Ιούνη του 2014 από τους μπράβους του «αφεντικού» το υπέστησαν τα μέλη του Συντονιστικού Κατοίκων και ο ελεύθερος κοινωνικός χώρος «Στρούγκα». Μετά την εγκατάστασή της υπέστη τα ίδια (σε πολύ πιο ήπια μορφή) η νέα δημοτική αρχή.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είχε κλείσει συμφωνία σε μυστικές συναντήσεις των Φλαμπουράρη-Στρατούλη με τον Μελισσανίδη και τους ανθρώπους του. Αναγκάστηκε να κάνει πίσω απ' αυτή τη συμφωνία (που οι Στρατούλης, Αυλωνίτου, Πάντζας είχαν ήδη παρουσιάσει στη Βουλή) και να καταψηφίσει και τα επίμαχα άρθρα του νόμου για το νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο (άρθρα 42 και 43 του νόμου 4277/2014), δεσμευόμενος ότι θα τα καταργήσει μόλις γίνει κυβέρνηση. Η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ στους δασολόγους, απ' όσο είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε, εισηγείται την κατάργηση με νόμο αυτών των δύο άρθρων, μαζί με πολλές άλλες αντιδασικές διατάξεις.

Η πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΠΕΝ γνωρίζει καλά ένα πράγμα (πέραν όλων των άλλων). Για να κοπούν 6 στρέμματα από το Αλσος και να δοθούν για το φαραωνικό γήπεδο του Μελισσανίδη, επεκτείνεται το ρυμοτομικό σχέδιο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας με νόμο. Ως προς αυτό, οι υπέρ Μελισσανίδη ρυθμίσεις επαναλαμβάνουν αυτούσιο το περιβόητο «σχέδιο Γρανίτσα», το οποίο κρίθηκε παράνομο (γι' αυτό και δεν υλοποιήθηκε) με τρεις διαδοχικές αποφάσεις του ΣτΕ. Αυτή τη στιγμή εκκρεμούν δύο προσφυγές (μία κατοίκων και μία του δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας) στο ΣτΕ. Η μόνη διέξοδος που έχει το ΣτΕ, αν θέλει να διευκολύνει τον Μελισσανίδη, είναι να απορρίψει τις προσφυγές για τυπικούς λόγους. Τη μεν προσφυγή των κατοίκων επειδή στρέφεται κατά νόμου, τη δε προσφυγή του δήμου επειδή στρέφεται κατά μιας απόφασης του διευθυντή Δασών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, η οποία με μια διασταλτική ερμηνεία μπορεί να βαφτιστεί «μη διοικητική πράξη».

Σε μια τέτοια περίπτωση, το μπαλάκι θα πάει πάλι στο ΥΠΑΠΕΝ. Θα τολμήσει η ΔΑΟΚΑ να εκδώσει Εγκριση και Αδεια Δόμησης στηριγμένη σε έναν έωλο και προδήλως αντισυνταγματικό νόμο και επιπλέον αναγνωρίζοντας ένα παράνομο παραχωρητήριο της ερασιτεχνικής ΑΕΚ προς τη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ», οικοπέδου που δεν της ανήκει κατά κυριότητα αλλά μόνο κατά χρήση; Αν υπάρξει τέτοια πρόκληση, η ευθύνη θα ανήκει εξ ολοκλήρου στην πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΠΕΝ, στους Λαφαζάνη και Τσιρώνη, όπως και στα κόμματά τους (ΣΥΡΙΖΑ και Οικολόγους Πράσινους).

Επειδή πολύ δύσκολα η ΔΑΟΚΑ θα προχωρήσει σε μια τέτοια απόφαση (ειδικά μετά το έγγραφο του Αυτοτελούς Τμήματος Νομοθετικής Πρωτοβουλίας σχετικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς), το θέμα θα σέρνεται για καιρό και ο μόνος που θα διευκολύνεται θα είναι ο Μελισσανίδης, που θα βρίσκει άλλοθι για να παραμυθιάζει τους οπαδούς της ΑΕΚ (ενώ η αλήθεια είναι πως δεν έχει λεφτά για το γήπεδο, αφού η περιβόητη αύξηση μετοχικού κεφαλαίου της «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» συγκέντρωσε μόλις 1,8 εκατ. ευρώ). Αυτό θέλει ο Π. Λαφαζάνης, που ελέγχει απόλυτα και αυτό το θέμα; Θέλει να διευκολύνει τις κουτοπονηριές του Βασιλόπουλου, που τάχα ανακάλυψε τρόπο για ν' αποκτήσει «γηπεδάρα» η ΑΕΚ στα όρια του παλιού οικόπεδου, παραγνωρίζοντας το γεγονός ότι αυτό το οικόπεδο παραχωρήθηκε για άλλο σκοπό και όχι για γήπεδο μιας ποδοσφαιρικής ανώνυμης εταιρίας;

Μία λύση έχουν οι Λαφαζάνης και Τσιρώνης (ιδίως ο πρώτος, που κάνει όλο το κουμάντο). Να προχωρήσουν άμεσα σε κατάργηση των άρθρων 42 και 43 του νόμου 4277/2014, αποκαθιστώντας τη νομιμότητα. Αν γίνει αυτό, που αποτελεί όρο εκ των ων ουκ άνευ, τα υπόλοιπα θα πάρουν το δρόμο τους. Από τα παιχνιδάκια με τον Μελισσανίδη μόνο ζημιωμένοι θα βγουν, γιατί ο Μελισσανίδης θα μετακυλίει στους ίδιους την ευθύνη. Αυτό εμάς ποσώς μας ενδιαφέρει. Το μόνο που μας ενδιαφέρει είναι η απόλυτη προστασία του Αλσους και η πλήρης αποκατάσταση της νομιμότητας ως προς αυτή την προστασία. Οσο ο Π. Λαφαζάνης δεν το αντιλαμβάνεται αυτό, θα εξακολουθήσει να μας βρίσκει απέναντί του, όπως απέναντί του θα βρίσκει και όλον εκείνο τον κόσμο στη Φιλαδέλφεια και τις γύρω περιοχές που χρόνια τώρα αγωνίζεται για την προστασία του Αλσους και που μάτωσε αντιστεκόμενος στις ορδές των τραμπούκων.

Μνημονιακή ασάφεια

«Εχουμε δεσμευτεί, ότι θα αναθεωρήσουμε την πολιτική των διοδίων με πλήρως αναλογική χιλιομετροχρέωση για το σύνολο των δρόμων, με τη θέσπιση ηλεκτρονικών διοδίων και με γνώμονα την κοινωνική μέριμνα ιδιαίτερα για ανθρώπους που χρησιμοποιούν τους δρόμους και έχουν κοινωνικά κριτήρια πολύ ισχυρά». Αυτά δήλωσε ο Γ. Σταθάκης σε συνεδρίαση της Διαρκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής στις 19 Μάρτη. Ενα θέμα με το οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ κερδοσκόπησε πολύ την τελευταία πενταετία τυλίγεται με το πέπλο της μνημονιακής ασάφειας. Η προσέγγιση του Σταθάκη είναι πως τα διόδια φτιάχτηκαν «με βάση τις προδιαγραφές της ελληνικής οικονομίας πριν το 2009, μια δομή που πλέον είναι εκτός τόπου και χρόνου» και πως το αποτέλεσμα είναι να μην είναι αποδοτικά «για τον απλούστατο λόγο όσο αυξάνεις τα διόδια τόσο μειώνεις τους κυκλοφοριακούς φόρτους που έχει ο δρόμος υπό συνθήκες μιας πολύ σκληρής οικονομικής πραγματικότητας». Μ' άλλα λόγια, εκείνο που λέει είναι πως πρέπει ν' αλλάξει το σύστημα για ν' αποδίδει τα ίδια λεφτά. Οι συμβάσεις με τους εθνικούς εργολάβους πρέπει να γίνουν σεβαστές.

Αυτός απλώς... προεδρεύει

Οπως μας πληροφόρησε Δελτίο Τύπου του ΥΠΑΠΕΝ, ο υπουργός Π. Λαφαζάνης συναντήθηκε «με εκπροσώπους επιστημονικών φορέων, κινήσεων πολιτών και αγροτών των Νομών Σερρών, Δράμας και Καβάλας, καθώς και με το δήμαρχο Δοξάτου Γ. Δαλακάκη», παρουσία πέντε βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ (μη χαλάσουμε και τη μαυρογιαλούρικη παράδοση), οι οποίοι «ζήτησαν την τροποποίηση στην όδευση και χωροθέτηση του αγωγού ΤΑΡ, όπως και στη χωροθέτηση του συμπιεστή έξω από την πόλη των Σερρών και ανέπτυξαν τους οικονομικούς, αναπτυξιακούς και περιβαλλοντικούς λόγους των αιτημάτων τους».

Και τι απάντησε ο Λαφαζάνης; «Ο υπουργός Παν. Λαφαζάνης επισήμανε ότι θα υποστηρίξει την έναρξη ενός ουσιαστικού διαλόγου μεταξύ της κυβέρνησης, των αυτοδιοικητικών, επιστημονικών και κοινωνικών φορέων και της κοινοπραξίας του ΤΑΡ, ώστε να προκύψουν συναινετικές λύσεις προς θετική κατεύθυνση». Κοντολογίς, ο υπουργός δεν έχει θέση, στέκεται στη μέση και υπεράνω (ως Πόντιος Πιλάτος) και απλώς... προεδρεύει.

Αυτοεπιβεβαίωση

Μπορεί οι υπουργοί του Eurogroup να βγάζουν καπνούς από τ' αυτιά με τις ψευδοθεωρητικές ομιλίες του Μπαρουφάκη που είναι αναγκασμένοι να ακούνε, μπορεί να έχουν πει στον Τσίπρα να τον «αναδομήσει» ή να τον μαζέψει, όμως η υπουργάρα δε μασάει από κάτι τέτοια. Ακόμα κι όταν τα σχόλια στον ελληνικό Τύπο αρχίζουν να γίνονται δυσμενή για πάρτη του, αυτός βρίσκει τον τρόπο να αυτοεπιβεβαιωθεί, εκδίδοντας Δελτία Τύπου στα οποία υμνεί τον εαυτό του. Σαν το Δελτίο που εξέδωσε μόλις επέστρεψε από τη λίμνη Κόμο και το Φόρουμ Ambrosetti: «Αξίζει να σημειωθεί ότι η παρέμβαση του Υπουργού έγινε δεκτή με εγκωμιαστικά σχόλια από τους παρευρισκόμενους, κάτι που καταδεικνύεται και από ηλεκτρονική ψηφοφορία που έλαβε χώρα τόσο πριν όσο και αμέσως μετά από την παρουσίασή του. Χαρακτηριστικά, πριν την ομιλία του, το 41,3% θεωρούσε τις θέσεις/δράσεις της ελληνικής κυβέρνησης "κακές" ή "πολύ κακές" ενώ μόνο το 31,4% τις έκρινε "καλές" ή "πολύ καλές". Οταν όμως η ψηφοφορία επαναλήφθηκε, μετά την ομιλία και δευτερολογία του Υπουργού, τα ποσοστά αυτά μεταβλήθηκαν ως εξής: Το ποσοστό που θεώρησε τις θέσεις/δράσεις της ελληνικής κυβέρνησης "κακές" ή "πολύ κακές" μειώθηκε από το 41,3% στο 31,7%, ενώ το ποσοστό που τις έκρινε "καλές" ή "πολύ καλές" αυξήθηκε από το 31,4% στο 47,1%. (Παράλληλα, το ποσοστό που δήλωνε ουδέτερη άποψη κυμάνθηκε στο 25,6% πριν την ομιλία του Υπουργού και στο 21,1% κατόπιν)».

Μεγάλε, τους πήρες τα σπλάχνα...

Στέρηση

Πάντως, του Μπαρουφάκη δεν του αρέσει καθόλου η «σιγή ασυρμάτου» που του επέβαλε ο Τσίπρας. Αφού του απαγορεύτηκαν οι συμμετοχές σε πρωινάδικα και «τοκ σόου», η παρουσία στις Βρυξέλλες και το Βερολίνο και οι... ξιφομαχίες στο twitter με τον Πίτερ Σπίγκελ και άλλους αστέρες της διεθνούς ευρωπαϊκής δημοσιογραφίας, βρήκε τον τρόπο να γίνει έστω και για λίγο «talk of the town», όπως λένε στους κύκλους που συχνάζει μετά της συμβίας του. Αποφάσισε να επισκεφτεί τον Πάκη στο προεδρικό, επίσκεψη για την οποία ειδοποιήθηκαν οι κάμερες.

Φόρεσε καινούργιο σακάκι (κομψό μπλε μονόπετο, όπως έγραψε η Μπίστικα στην «Καθημερινή»), μπροστά στις κάμερες είπε μόνο δεκατέσσερις λέξεις (αφορούσαν αποκλειστικά το ότι με τον Παυλόπουλο υπήρξαν συνάδελφοι στην ίδια σχολή του ΕΚΠΑ) και μετά κλείστηκαν μιάμιση ώρα στο γραφείο του Πάκη. Από το... αρμένικο της βίζιτας μπορούμε να συμπεράνουμε ότι του ζήτησε και την παρέμβασή του στον Σόιμπλε, με τον οποίο (λέγεται ότι) ο Πάκης είναι φίλος από παλιά.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Εμπρός στο δρόμο του Μπαρουφάκη...

Τα αποτελέσματα της προηγούμενης αγωνιστικής στο πρωτάθλημα χειροτέρεψαν την κατάσταση απαξίωσης που το περιβάλλει. Τρεις ομάδες που μάχονται για να αποφύγουν τον υποβιβασμό, Λεβαδειακός, Πανθρακικός και Βέροια, κατάφεραν να κερδίσουν τους Παναιτωλικό (εκτός), ΠΑΟΚ και Παναθηναϊκό και οι νίκες τους αποτέλεσαν το θέμα συζήτησης στα αθλητικά στέκια. Οι δυο πρώτες ομάδες κέρδισαν το Σάββατο και ακολούθησε η νίκη της Βέροιας την Κυριακή, για να «επιβεβαιώσει» όσους υποστήριζαν ότι οι πράσινοι θα δώσουν το παιχνίδι για να «τραβήξουν» την ομάδα της Ημαθίας από το ερυθρόλευκο άρμα επιρροής.

Πέντε αγωνιστικές πριν το τέλος, το ενδιαφέρον του πρωταθλήματος επικεντρώνεται στην «ουρά» του βαθμολογικού πίνακα, όπου έξι ομάδες παλεύουν για να αποφύγουν την τέταρτη θέση από το τέλος που οδηγεί στον υποβιβασμό (ήδη είναι γνωστές οι άλλες τρεις, αφού έχουν αποχωρήσει από το πρωτάθλημα Νίκη Βόλου και ΟΦΗ, ενώ ο Εργοτέλης έχει μόνο μαθηματικές ελπίδες). Τα κομπιουτεράκια έχουν πάρει φωτιά και με βάση τα ματς που απομένουν η Καλλονή και η Βέροια (μετά τη νίκη επί του Παναθηναϊκού), εύκολα ή δύσκολα, θα ξεμπερδέψουν. Στην αντίθετη θέση βρίσκεται ο Πανιώνιος που έχει το πιο δύσκολο πρόγραμμα και επιπλέον έχει να αντιμετωπίσει τρεις ομάδες, Λεβαδειακό, Πανθρακικό και Πλατανιά, που ποντάρουν σε βοήθεια από το παρασκήνιο, αφού έχουν άριστες σχέσεις με τον Ολυμπιακό.

Η αγωνιστική που θα διεξαχθεί αυτό το Σαββατοκύριακο θα είναι σημαντική, αφού μπορεί να αυξήσει τις πιθανότητες του Πανιώνιου για παραμονή, αν κερδίσει εντός έδρας τον Παναιτωλικό που παλεύει για να μπει στα play-offs, και να μειώσει σημαντικά αυτές του Πλατανιά (έχει το πιο εύκολο πρόγραμμα), αν η κρητική ομάδα δεν καταφέρει να κερδίσει εντός έδρας τη Βέροια. Η πλειοψηφία των φιλάθλων θεωρεί ως επικρατέστερο για υποβιβασμό τον Πανθρακικό, αφού ο Λεβαδειακός έχει μεν το πιο δύσκολο πρόγραμμα, αλλά ο πρόεδρός του Γιάννης Κομπότης θεωρείται δεξί χέρι του Μαρινάκη, ενώ ο Πλατανιάς είναι η ομάδα του τόπου καταγωγής του ερυθρόλευκου προέδρου.

Είναι περιττό να τονίσουμε ότι αυτό στο οποίο συμφωνεί η συντριπτική πλειοψηφία των φίλαθλων είναι ότι η παραμονή θα αποφασιστεί εκτός αγωνιστικού χώρου, από την «παράγκα», και την ομάδα που θα υποβιβαστεί θα την αποφασίσει ο Μαρινάκης. Δεν γνωρίζουμε τα σχέδια του ερυθρόλευκου προέδρου, όμως υπάρχει ένα ενδεχόμενο που μπορεί να ανατρέψει τα δεδομένα. Μια ήττα του Παναθηναϊκού στην Κομοτηνή αλλάζει όλο το σκηνικό και κάνει ακόμη πιο ζοφερή την εικόνα του πρωταθλήματος.

Δεν γνωρίζουμε αν είναι κυβερνητική γραμμή ή αν μιμούνται τον Μπαρουφάκη, είναι όμως αρκετοί οι υπουργοί, οι αναπληρωτές υπουργοί και οι υφυπουργοί που ψάχνουν εφημερίδα για να δώσουν συνέντευξη ή κάμερα για να κάνουν δηλώσεις. Ενας από αυτούς είναι ο υφυπουργός Αθλητισμού Σταύρος Κοντονής. Μιλώντας σε ελβετική εφημερίδα, τόνισε ότι είναι ανάγκη η κυβέρνηση να λάβει νομοθετικές πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση της διαφθοράς και της οπαδικής βίας, χαρακτήρισε βαριά άρρωστο το ελληνικό ποδόσφαιρο και ξεκαθάρισε ότι δε θα κάνει πίσω και ότι θα φτάσει το μαχαίρι στο κόκκαλο, ακόμα και αν χρειαστεί να φτάσει μέχρι την αυτόβουλη αποχώρηση των ελληνικών ομάδων από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις.

Διαβάζοντας το περιεχόμενο της δήλωσής του, γίνεται φανερό ότι σχεδόν στο σύνολό του είναι το ίδιο με αυτό προηγούμενων δηλώσεών του. Οπως όλα δείχνουν, το νομοσχέδιο Κοντονή θα είναι μια παραλλαγή των προηγούμενων προσπαθειών «εξυγίανσης» και κατά συνέπεια δεν μπορούμε να περιμένουμε ουσιαστικές αλλαγές στην απαράδεκτη κατάσταση της αρπαχτής που επικρατεί στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Εφαρμογή του ηλεκτρονικού εισιτηρίου, διάλυση των συνδέσμων οργανωμένων οπαδών και μετατροπή τους σε ομίλους φίλων των ομάδων, αυστηρότερες ποινές για συμμετοχή σε πράξεις οπαδικής βίας στους οπαδούς και στις ομάδες (μεγάλα χρηματικά πρόστιμα, αγώνες χωρίς θεατές κτλ.), είναι τα μέτρα που θα περιλαμβάνει το νομοσχέδιο και το μόνο που εκκρεμεί και θα αποφασιστεί στην ομάδα εργασίας (συμμετέχουν εκπρόσωποι της κυβέρνησης, της ΕΠΟ, της ΟΥΕΦΑ και της ΦΙΦΑ) είναι τα μέτρα που σχετίζονται με το αυτοδιοίκητο του ποδοσφαίρου.

Θα σχολιάσουμε όμως τη συγκεκριμένη δήλωση, γιατί αναφέρεται στη συνάντηση που είχε με τον πρόεδρο της ΟΥΕΦΑ Μισέλ Πλατινί και αφήνει να εννοηθεί ότι η συγκυβέρνηση δε θα κάνει πίσω στο θέμα του αυτοδιοίκητου, ακόμη και αν χρειαστεί να αποσυρθούν οι ελληνικές ομάδες από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις. Αρχικά ο Κοντονής, αναφερόμενος στη συνάντηση με τον Πλατινί, τονίζει ότι «είχαμε μια καλή συνάντηση στη Γενεύη. Συζητήσαμε λεπτομερώς τα μέτρα για την αντιμετώπιση της βίας, των στημένων αγώνων και της διαφθοράς στο ποδόσφαιρο. Ομως υπάρχουν κάποιες διχογνωμίες, ειδικά σε ό,τι αφορά νομικά ζητήματα. Στην Ελλάδα την ευθύνη για τον αθλητισμό έχει η πολιτεία και αυτό το δικαίωμα του ελληνικού λαού δεν θέλουμε να το απεμπολήσουμε». Στο ίδιο θέμα επανήλθε, μετά την απαρίθμηση των παρεμβάσεων που σκοπεύει να κάνει, τονίζοντας ότι «το βασικό μέλημα της ελληνικής κυβέρνησης είναι ένα αξιόπιστο πρωτάθλημα, που θα είναι οργανωμένο με υγιές και δίκαιο σύστημα. Αν διαπιστώσουμε ότι αυτό εμποδίζεται με οποιονδήποτε τρόπο, είμαστε αποφασισμένοι να ξεπεράσουμε κάθε εμπόδιο. Σεβόμαστε την αυτονομία των αθλητικών αρχών, αλλά δεν μπορούμε να αγνοήσουμε το βουλευτικό μας σύστημα, όπως και τους νόμους. Αυτό απέχει πολύ από το δημοκρατικό έλεγχο».

Δεν μπορούμε να είμαστε σίγουροι για τις επιδιώξεις του Κοντονή, όταν επαναφέρει στην επικαιρότητα ένα θέμα που θα δυσκολευτεί να το διαχειριστεί η συγκυβέρνηση, αφού αν δε συμμορφωθεί προς τις υποδείξεις της ΟΥΕΦΑ, θα πρέπει οι ελληνικές ομάδες να πουν αντίο στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις. Μια ερμηνεία είναι ότι έχει ζηλέψει τον Μπαρουφάκη και θέλει να βρίσκεται στην επικαιρότητα. Και αφού δεν κατάφερε να πείσει τους έλληνες φιλάθλους ότι μπορεί να αλλάξει τη σημερινή κατάσταση στο ελληνικό ποδόσφαιρο, προσπαθεί με συνεντεύξεις σε ευρωπαϊκές εφημερίδες, να διατηρήσει το «έργο» του στην επικαιρότητα. Ο πιο πιθανός όμως λόγος είναι ότι προσπαθεί να βρει άλλοθι για ένα μελλοντικό «άδειασμα» από τον Τσίπρα. Οπως όλα δείχνουν, η κυβερνητική επιλογή είναι να μην έρθουν σε ρήξη με τους καπιταλιστές προέδρους των μεγάλων ομάδων και τους «ανιδιοτελείς εργάτες» που διοικούν κατ' εντολήν τους το ελληνικό ποδόσφαιρο, όμως αυτό σημαίνει ότι θα συνεχιστεί η απαξίωσή του και τα εκφυλιστικά φαινόμενα που τη συνοδεύουν.

Σε αυτή την περίπτωση, ο δημοσιογραφικός εσμός που μέχρι σήμερα κρατάει από ουδέτερη έως φιλική στάση για τα πεπραγμένα της συγκυβέρνησης στο χώρο του αθλητισμού, θα αρχίσει να την κατηγορεί ότι δεν κάνει τίποτα ουσιαστικό και ακολουθεί την τακτική των προηγούμενων κυβερνήσεων. Θα της φορτώσει συνεπώς όλες τις ευθύνες για την κατάντια του ελληνικού ποδοσφαιρικού οικοδομήματος, βγάζοντας ταυτόχρονα «λάδι» τους καπιταλιστές που λυμαίνονται το ποδόσφαιρο. Τότε ο Κοντονής, όπως και οι προκάτοχοί του, θα φορτωθεί τη «ρετσινιά» του ανίκανου και του ακατάλληλου και θα πάει στην Ζάκυνθο για να δει αν κουνιούνται οι βάρκες στο λιμάνι. Γνωρίζοντας ότι είναι αναλώσιμος, προσπαθεί να δείξει ότι είναι αποφασισμένος να τα βάλει με την ΟΥΕΦΑ και τη ΦΙΦΑ ώστε, αν και όταν ο Τσίπρας τον «αδειάσει», να μπορεί να ισχυριστεί ότι τα έβαλε με τους ισχυρούς του ποδοσφαίρου εντός και εκτός Ελλάδας και έπεσε ηρωικώς μαχόμενος για ένα αξιόπιστο και καθαρό ποδόσφαιρο χωρίς οπαδική βία.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Το μοναδικό σχόλιο-ευχή από τη στήλη είναι η περίοδος που θα είμαστε στο μπουκάλι-3 να είναι απείρως μεγαλύτερη από αυτή στο μπουκάλι-5, στην περίπτωση που δεν καταφέρουμε να το αποφύγουμε εντελώς.

ΣΙΝΕΜΑ

ΝΤΑΒΙΝΤ ΕΛΟΦΕΝ

Μακριά από τους ανθρώπους

Ο γάλλος σκηνοθέτης-σεναριογράφος Ελοφέν εμπνέεται από τη «Φιλοξενία» του Καμί, ένα μικρό διήγημα από τη συλλογή «Η εξορία και το βασίλειο». Το έργο αυτό του Καμί λειτουργεί ως αφετηρία για το σκηνοθέτη, ώστε να φτιάξει τη δική του ιστορία.

Βρισκόμαστε στην Αλγερία το 1954, ενώ μαίνεται ο αντιαποικιακός αγώνας. Ο Νταρί είναι ένας φιλήσυχος δάσκαλος, ισπανικής καταγωγής που περνιέται όμως για Γάλλος. Υποχρεούται από τους Γάλλους να παραδώσει έναν Αραβα που έχει σκοτώσει κάποιον συγγενή του σε μια κοντινή πόλη ώστε να δικαστεί. Ο Νταρί δε θέλει να παραδώσει τον Αραβα, αυτός όμως θέλει να παραδοθεί για να δώσει τέλος σε μια οικογενειακή βεντέτα από την οποία κινδυνεύουν τα αδέρφια του. Οι δυο άντρες ταξιδεύουν στην εμπόλεμη Αλγερία περνώντας ένα σωρό κακουχίες και δυσκολίες και βρισκόμενοι στην ουσία ανάμεσα στα πυρά των αντίπαλων στρατοπέδων... Ο Νταρί προσπαθεί να πείσει τον Αραβα να το σκάσει, ενώ πότε πέφτουν στα χέρια γάλλων στρατιωτών, πότε στα χέρια ανταρτών.

Ο σκηνοθέτης στηρίζει τη δύναμη της αφήγησής του στην επίδραση της υποβλητικής και επιβλητικής εικόνας. Στήνει το σενάριό του με λιτότητα, χωρίς περιττούς μελοδραματισμούς. Σύμμαχοί του οι δυο πρωταγωνιστές, Βίγκο Μόρτενσεν και Ρεντά Κατέμπ, με δυο εξαιρετικές ερμηνείες.

Ο Ελοφέν μας παρουσιάζει έναν σχετικά έντιμο άνθρωπο, ο οποίος δε θέλει να εμπλακεί στον πόλεμο. Αυτή είναι μια υποκειμενική ματιά στο έργο του Καμί... Ο σκηνοθέτης ζουμάρει σε διάφορα υπαρξιακού τύπου ζητήματα, τα οποία μόνο όταν τα βάλει κανείς εντός των ιστορικών τους συνθηκών αποκτούν τις σωστές διαστάσεις.

ΣΤΕΦΑΝ ΚΟΜΑΝΤΑΡΕΦ

Το πέρασμα

Πρόκειται για τη νέα ταινία του βούλγαρου σκηνοθέτη («Ο κόσμος είναι μεγάλος και η σωτηρία της ψυχής βρίσκεται στη γωνία», 2010). Ο πρωταγωνιστής έχει χάσει τη γυναίκα του και με το γιο του δεν τα πάει καθόλου καλά. Οταν τα χρέη του φτάσουν σε οριακό σημείο, αποφασίζει να δουλέψει με τον πρώην διοικητή του στο στρατό, ο οποίος περνά παράνομα μετανάστες στα σύνορα. Ο Μίτιο σκοντάφτει ολοένα και περισσότερο στα ηθικά του διλήμματα, ιδίως όταν καλείται να διαχειριστεί ξανά τραύματα από το παρελθόν.

Ο Κομαντάρεφ μας παρουσιάζει ένα οικογενειακό και συνάμα κοινωνικό δράμα. Απεικονίζει τη σύγχρονη βουλγαρική κοινωνία βουτηγμένη στα προβλήματα της φτώχειας. Οι ήρωές του, αν και λίγο απλοϊκά δοσμένοι (σκόπιμα ίσως, για να λειτουργούν σε συμβολικό επίπεδο), φαίνονται βουτηγμένοι στη σαπίλα μιας καθημερινότητας που όσο πάει γίνεται ολοένα και πιο δυσβάσταχτη. Με ελάχιστους υπαινιγμούς ο σκηνοθέτης προσπαθεί να ασκήσει κριτική στο «σοσιαλιστικό» παρελθόν της χώρας του, το οποίο -κατά δήλωσή του σε ελληνικό περιοδικό- δε θεωρεί καθόλου κομμουνιστικό, αλλά ολοκληρωτικό. Ταυτόχρονα, πιστεύει

Dixi et salvavi animam meam

Ο χειμώνας φεύγει – τα μέτρα έρχονται

«Σκληρή διαπραγμάτευση» και ο ελληνικός λαός στη σούβλα

Απεργία πείνας πολιτικών κρατουμένων: η αναισθησία των κυβερνώντων ως εκδίκηση του αγώνα των πολιτικών κρατουμένων

Ο μπάτσος της γειτονιάς και ο τσάτσος της γειτονιάς

Εντωμεταξύ αυξάνονται οι δολοφονημένοι της τάξης μας

«Σκληρή διαπραγμάτευση»: ώδινεν όρος και έτεκεν... ουδέν

Ριχάρδος ο Γεροντόκαρδος

➤ Εφόσον το λέει η ΑΥΓΗ έτσι (δεν) είναι. ΑΥΓΗ (22-3-15): «Παίρνει μπρος η οικονομία». Πώς: «Το βάρος στην επανεκκίνηση της οικονομίας ρίχνει η κυβέρνηση»...

➤ Καλά, όταν προεκλογικά αλλά και μετεκλογικά το «Βήμα» σιγοντάριζε τον Τσίπρα, ήταν καλά; Τώρα «επισημαίνει τα 4 ψέματα του Βήματος»;

➤ Αστείο ανάλογο με την βαρυχειμωνιά: «Να πούμε μερικές αλήθειες» (Φραγκίσκος Κουτεντάκης, avgi.gr, 22-3-15). Μάλλον για... κουτεντέδες παίρνει τους αναγνώστες, συλλήβδην, ο κ. Κουτεντάκης.

➤ Εντός ευρώ, εκτός ευρώ κι επί τα αυτά.

➤ Ωστε στο Charlie Hebdo υπάρχει διοίκηση και (απλοί) συντάκτες (βλέπε και tanea.gr, 21-3-2015): «Πικρή διένεξη στο Charlie Hebdo με φόντο τα έσοδα που εκτοξεύθηκαν». Απλώς, άλλη μια ανθούσα καπιταλιστική επιχείρηση. «Οι συντάκτες του Charlie Hebdo διεκδικούν ισότιμη μεταχείριση και νομή στα κέρδη της εφημερίδας, τα οποία, μετά την οικονομικά δύσκολη κατάσταση στην οποία βρισκόταν πριν τις επιθέσεις, έχουν εκτοξευτεί».

➤ Ω, πόση ευτυχία στην πληρωμή του ΕΝΦΙΑ...

➤ Ο μπάτσος της γειτονιάς, νοικοκυρές και φοιτητές εφορόραμπο. Ομορφος κόσμος, ηθικός, κατά βάση μπατσοκρατούμενος.

➤ Χάιδεμα Χρυσής Αυγής – εκδικητικότητα απέναντι στους πολιτικούς κρατούμενους.

➤ Αντιδασικός Οικολόγος...

➤ Ενσωματωμένη δημοσιογραφία: ξετσιπωσιά.

➤ «Δέκα μέρες μετά τη συμφωνία της 20ής Φεβρουαρίου στο Γιούρογκρουπ, καθώς η πραγματική έκταση του συμβιβασμού γίνεται ευρύτερα αντιληπτή και η ψήφιση ενός τρίτου αντιλαϊκού μνημονίου...» (Τ. Κωστόπουλος, efsyn.gr, 2-3-15). Εξ οικείων τα βέλη...

➤ «Μητρόπουλος για Κατρούγκαλο: Λάθος χειρισμός – δεν υπάρχει διαφθορά» (tovima.gr). Χειρότερο υπερασπιστή δεν θα μπορούσε να βρει ο Κατρούγκαλος.

➤ «Δεν χρωστάμε – μας χρωστάτε. Σύριζα» - «Εργατική Λαϊκή Εξέγερση. Σύριζα» (από efsyn.gr, 2-3-15).

➤ «Σε μνημονιακές ράγες το τρένο ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ» - πρωτοσέλιδο του ΠΡΙΝ, 22-3-15. Τον Δελαστίκ τον ρώτησαν;

➤ Μένει ο ΕΝΦΙΑ που (ελέω Σύριζα)... μένει. (Θα 'φευγε αλλά βλέπεις τα δημοσιονομικά δεν το επιτρέπουν).

➤ Πάντως στις Σκουριές τα ΜΑΤ κάνουν κανονικά τη δουλειά τους (για όσους είχαν αυταπάτες).

➤ Πάτησε τους δυο μήνες η συγκυβέρνηση ΣΑΝΕΛΛ. Και η μπόχα διαρρέει σιγά-σιγά.

➤ «Δεν υπάρχει υλική διεκδίκηση» δήλωσε ο Τσίπρας μετά την συνάντησή του με την Μέρκελ αναφερόμενος στο θέμα των «γερμανικών αποζημιώσεων». Η δε γλώσσα του σώματος και το ύφος (της βρεγμένης γάτας) έδειξαν τι ακριβώς διαμείφθηκε σε αυτή την συνάντηση.

➤ «Συμβολική αλλά χρήσιμη πολιτική» - Ν. Χειλός, tovima.gr. Τελικά, σκέτη ποίηση είναι η συγ-κυβερνητική δραστηριότητα. Λίγο ακόμα και θα μας πουν την φράση «η φαντασία στην εξουσία»...

➤ Να τη και η αύξηση ΦΠΑ (σε κάποια νησιά, όχι τα Φίτζι πάντως...). Η Βαλαβάνη δήλωσε (γνωρίζοντας εκ των προτέρων την αλήθεια) ότι αν δεν αλλάξουν το φορολογικό σύστημα δεν έχουν λόγο ύπαρξης ως κυβέρνηση (πόσες φορές το 'χουμε ακούσει αυτό τα τελευταία 40 χρόνια;). Νισάφι.

➤ Το ότι η δικαιοσύνη είναι ταξική το γνωρίζουμε: πλημμέλημα ο Γ. Παπακωνσταντίνου.

➤ «ΑΝΕΛοποίηση του Σύριζα»: δεν χρειάστηκε και μεγάλη προσπάθεια...

➤ Τελικά πόσο κόστισε η παρέλαση;

➤ «Δεν αποκλείεται η αυτόβουλη αποχώρηση από την Ευρώπη» Στ. Κοντονής (ε, λένε και καμιά μακακία, έτσι για πλάκα...).

➤ Πάκης: «Εύχομαι του χρόνου ο λαός μας να ζει κάτω από καλύτερες συνθήκες». Ως γνωστόν, με... ευχές αυγά δεν βάφονται.

➤ Ενεφανίσθη Σημίτης.

➤ «Λίγοι ευτυχώς βουλευτές του Σύριζα δυστρόπησαν με τα βουλευτικά αυτοκίνητα» Δ. Τρίμης, efsyn.gr, 25-3-15. Και οι... περισσότεροι τα πήραν.

➤ Για την κατάληψη του σταθμού «Στο Κόκκινο» και η ΕΣΗΕΑ χρησιμοποιεί τον αυτοματισμό του «δικαιώματος στην ενημέρωση» (θυμηθείτε το επί χρόνια «δικαίωμα στην εργασία» για τον απεργοσπαστισμό).

➤ Η (αστική) εξουσία (ξέρει να) διαφθείρει...

➤ Πέρα απ' το κιτς, η παρέλαση-παρέλαση και τα «τονωτικά» του «εθνικού φρονήματος των Ελλήνων» παρόντα.

➤ Μπλεγμένες ρίζες / άσπρα σκουλήκια / πράσινες κάμπιες / από πάνω φύλλα / δυό τσιγάρα καπνίζουν / μόνα τους / στο ίδιο σταχτοδοχείο / κόκκινη εσπέρα / σπασμένα τζάμια / είχα ένα όνειρο –είπε- / κι άτρωτο κόκκινο / δε θυμάμαι πιά / χτυπώ τα δάχτυλα στον τοίχο / ακούω μόνος. (Γιάννης Ρίτσος «Μικρή σουίτα σε κόκκινο μείζον», από «Τα ερωτικά», 1981).

➤ Ρίξε κι άλλη μπριγιαντίνη / η νύχτα ερεθίζεται.

Βασίλης

ότι η Βουλγαρία έχει μετατραπεί σε εργαστήριο του νεοφιλελευθερισμού με δυσβάσταχτες συνέπειες και αυτό είναι αρκετά εμφανές στο έργο του.

10th Athens Animfest (10ο Διεθνές Φεστιβάλ Animation Αθήνας)

Το Animfest συμπληρώνει φέτος δέκα χρόνια ζωής. Από 26 Μαρτίου έως 1 Απριλίου, όσοι αγαπούν τα κινούμενα σχέδια θα έχουν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν πάμπολλες μεγάλου και μικρού μήκους ταινίες animation τόσο από έλληνες όσο και ξένους σύγχρονους δημιουργούς. Το φεστιβάλ φιλοξενείται στους κινηματογράφους «Ταινιοθήκη της Ελλάδος» («Λαΐς») και «Αλκυονίς», καθώς και στο «Ρομάντσο», ενώ το πρόγραμμα μπορείτε να το βρείτε αναλυτικά στο athensanimfest.eu.

Ελένη Π.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ **Εκδήλωση/Συζήτηση – Οι κολεκτίβες στην Παρισινή Κομμούνα – Τετάρτη 25 Μαρτίου 20:00 – Γ. Βώκος καθηγητής Φιλοσοφίας ΑΠΘ – Κοινωνικός χώρος για την ελευθερία Μικρόπολις – Βενιζέλου με Βασ. Ηρακλείου 18 – Αντιεξουσιαστική Κίνηση (αφίσα)**

Και λέγαμε: κάτι μας θυμίζει το όνομα του ομιλητή στην εκδήλωση της ΑΚ, κάτι μας θυμίζει. Και θυμηθήκαμε. Ο Γεράσιμος Βώκος, καθηγητής Φιλοσοφίας στο ΑΠΘ (πρόεδρος του Τμήματος Πολιτικών Επιστημών τότε), είναι ένας από τους 44 πανεπιστημιακούς που στις 23 Νοέμβρη του 2012 υπέγραψαν αναφορά προς τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης, με την οποία του ζητούσαν «επειδή τελούνται αξιόποινες πράξεις που διώκονται αυτεπαγγέλτως», να προχωρήσει «στις κατάλληλες ενέργειες ώστε να απελευθερωθεί το κτήριο Διοίκησης» του ΑΠΘ. Αυτή η κατάπτυστη επιστολή κατέληγε ως εξής: «Είναι αυτονόητη η ευχή όλων, οι ενέργειες να γίνουν με τη μεγαλύτερη δυνατή στοργή για τα μέλη της Πανεπιστημιακής κοινότητας». Μια βδομάδα μετά, τα ξημερώματα της 30ής Νοέμβρη, τα ΜΑΤ εισέβαλαν στο ΑΠΘ και έσπασαν την κατάληψη, προβαίνοντας σε 11 συλλήψεις. Για ποιο λόγο γινόταν η κατάληψη; Για να λυθεί το πρόβλημα των εργολαβικών υπαλλήλων καθαριότητας. Οπότε ο κ. Βώκος είναι ο... καταλληλότερος για να μιλήσει για την Παρισινή Κομμούνα στην εκδήλωση της ΑΚ. Αλλωστε, τα ΜΑΤ που ο κ. Βώκος κάλεσε να μπουκάρουν στο ΑΠΘ δεν φέρθηκαν σαν τους βερσαλλιέρους του Θιέρσου που τουφέκιζαν εν ψυχρώ τους κομμουνάρους, αφού πρώτα τους λιάνιζαν με τις ξιφολόγχες. Τα ΜΑΤ απλώς έριξαν λίγο ξύλο και έκαναν κάποιες συλλήψεις.

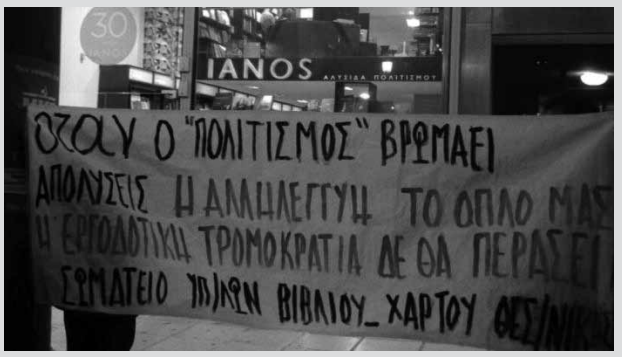

◆ Στην Αθήνα έστειλαν τα ΜΑΤ να χτυπήσουν την περιφρούρηση των απεργών βιβλιοϋπάλληλων, όταν το μαγαζί άνοιξε Κυριακή. Και στη Θεσσαλονίκη έστειλαν έγγραφο για ν' απαντήσουν σε συνέντευξη του εκεί σωματείου βιβλιοϋπαλλήλων, κατηγορώντας ότι το σωματείο μπερδεύει «τις λήξεις συμβάσεων με τις απολύσεις»! Αυτό, βέβαια, είναι τίτλος τιμής για ένα σωματείο, γιατί ο άνεργος εξακολουθεί να είναι άνεργος, είτε απολύθηκε είτε «έληξε η σύμβασή του». Λέει και άλλα ψέματα η διοίκηση του Ιανού, στα οποία απάντησε αναλυτικά με ανακοίνωσή του το σωματείο. Εμείς άλλο θέλουμε να τονίσουμε. Σε τέτοιες περιπτώσεις, μπορεί να ενεργοποιηθεί και η κοινωνική παρέμβαση. Μπορούν οι πελάτες να υψώσουν φωνή ενάντια στις αντεργατικές ενέργειες των αφεντικών (δεν είναι και τόσα πολλά τα βιβλιοπωλεία). Μπορούμε όλοι να απαιτήσουμε από συγγραφείς, καλλιτέχνες και διανοούμενους να πάψουν να συμμετέχουν σε εκδηλώσεις στους χώρους αυτού του μαγαζιού.

◆ **Λευτεριά στον αγωνιστή Ισμαήλ Ζατ – Λευτεριά στο συλληφθέντα από το γερμανικό ιμπεριαλισμό Ισμαήλ Ζατ – Κάλεσμα Συγκέντρωση διαμαρτυρίας – Δευτέρα 23 Μαρτίου 11πμ – Εξω από τη γερμανική πρεσβεία (Καραολή και Δημητρίου 3 Κολωνάκι) – Επιτροπή Αλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους στην Τουρκία και το Κουρδιστάν (αφίσα)**

Η ίδια ιστορία. Ενας αγωνιστής που ζει για πολλά χρόνια στην Ελλάδα, η οποία του έχει χορηγήσει πολιτικό άσυλο, ταξιδεύει με νόμιμα ταξιδιωτικά έγγραφα στη Γερμανία και εκεί συλλαμβάνεται και φυλακίζεται. Ο λόγος; Η Τουρκία ζητά την έκδοσή του. Αυτό συνέβη και με τον 63χρονο Ισμαήλ Ζατ, που ζει στην Ελλάδα από το 1988. Και βέβαια διωκόταν στην Τουρκία για την πολιτική του δράση. Τα ελληνικά δικαστήρια, όμως, απέρριψαν το αίτημα έκδοσης που υπέβαλε η Τουρκία. Αλλωστε, η χορήγηση πολιτικού ασύλου έχει το νόημα της προστασίας κάποιου που διώκεται για τη δράση του από ένα ανελεύθερο καθεστώς. Το γερμανικό καθεστώς, όμως, έχει διαφορετική γνώμη και ετοιμάζεται να απελάσει έναν αγωνιστή που έχει πολιτικό άσυλο σε χώρα-μέλος της ΕΕ στην Τουρκία, αρκούμενο σ' ένα απλό αίτημα έκδοσής του.

οικονομική εξόρμηση για τη στήριξη της «Κ»

για τη στήριξη της ΚΟΝΤΡΑ

Οκτώβρης 2014-Φλεβάρης 2015

Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

100/87804638

Σε ρόλο βασανιστή ο Ν. Παρασκευόπουλος

Με τους πολιτικούς κρατούμενους να βρίσκονται σήμερα στην 27η μέρα απεργίας πείνας και να μεταφέρονται ο ένας μετά τον άλλο σε νοσοκομεία, ο υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλος έχει μετατραπεί σε βασανιστή, αποδεικνύοντας πως το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι να σπάσει την απεργία πείνας και όχι να νομοθετήσει τα μέτρα που έχει εξαγγείλει και που ικανοποιούν κάποια από τα αιτήματα που έθεσαν οι απεργοί πείνας (κατάργηση των φυλακών τύπου Γ και αποφυλάκιση για λόγους υγείας του ανάπηρου Σάββα Ξηρού).

Αυτό που δεν κατάφεραν οι «αυτοκρατορικοί απεσταλμένοι» που από την πρώτη μέρα έστειλε στη φυλακή τύπου Γ του Δομοκού και μετά τα δημοσιογραφικά παπαγαλάκια που επιστράτευσε (γράφουμε αναλυτικά στη σελίδα 12), προσπαθεί τώρα να το πετύχει αποκλειστικά με την εξάντληση των απεργών πείνας, που φθείρει την υγεία τους και πυκνώνει καθημερινά τους κινδύνους για κάποια ανεπανόρθωτη βλάβη στην υγεία τους. Κι όχι μόνον αυτό, αλλά κάποιες αλλαγές που επέφερε στο νομοσχέδιο, όταν το έθεσε για διαβούλευση, δείχνουν καθαρά την κατεύθυνση στην οποία κινείται και δημιουργούν βάσιμες υπόνοιες ότι θέλει να απαλλαγεί από την απεργία πείνας για να κάνει αλλαγές προς το δυσμενέστερο, όταν το νομοσχέδιο πάει για ψήφιση στη Βουλή, όπου αναμένεται να δεχτεί πυρά όχι μόνο από τη δεξιά αντιπολίτευση, αλλά και από την ακροδεξιά συμπολίτευση των ΑΝΕΛ.

Ο υφυπουργός Επικρατείας Τ. Κουΐκ τάχθηκε κατά του νομοσχεδίου και επιδόθηκε σ' ένα κρεσέντο ύβρεων κατά των πολιτικών κρατούμενων, ενώ πέταξε με νόημα το μπαλάκι στους βουλευτές του κόμματός του («Εγώ δεν είμαι στην Βουλή για να την ψηφίσω. Να ρωτήσετε τον γενικό γραμματέα της κοινοβουλευτικής μας ομάδας»). Πριν κοπάσει ο αντίλαλος του ακροδεξιού υφυπουργού της συγκυβέρνησης, ο Ν. Παρασκευόπουλος έδωσε στη διαβούλευση τροποποιημένη τη διάταξη που προβλέπει την αποφυλάκιση κρατούμενων με πιστοποιημένη μεγάλη αναπηρία. Ενώ στην παράγραφο 9 του άρθρου 2 προβλεπόταν για τους καταδικασμένους σε ισόβια αναπηρία 80% και έκτιση φυλάκισης πέντε ετών, η υποχρεωτικά εκτιτέα φυλάκιση διπλασιάστηκε και έγινε 10 χρόνια. Αυτό δεν επιβαρύνει τον Σάββα Ξηρό, που έχει πιστοποιημένη αναπηρία πάνω από 90% και έχει εκτίσει σχεδόν 13 χρόνια, όμως ο τρόπος και η κατεύθυνση στην οποία κινείται ο Παρασκευόπουλος είναι σαφή. Ποιος μπορεί να εγγυηθεί ότι φτάνοντας στη Βουλή η συγκεκριμένη διάταξη δε θα υποστεί και άλλη αλλαγή, έτσι που να αποκλείει τον Σάββα Ξηρό; Τυχαίο είναι που όλος ο ακροδεξιός, δεξιός και συντηρητικός εσμός συνασπίστηκε γύρω από την καταπολέμηση αυτής της διάταξης, την οποία βάφτισε διάταξη ειδικά για τον Σ. Ξηρό, ενώ είναι μια γενική διάταξη για ανάπηρους, βαριά ασθενείς και υπερήλικες κρατούμενους, η οποία έχει πολλές διαβαθμίσεις; Οι πολιτικοί κρατούμενοι έχουν πλέον έναν παραπάνω λόγο για να θεωρούν αναξιόπιστο τον Ν. Παρασκευόπουλο και τα παπαγαλάκια του στον Τύπο.

Το πιο προκλητικό απ' όλα είναι η συνεχής κωλυσιεργία του Ν. Παρασκευόπουλου να προωθήσει το νομοσχέδιό του στη Βουλή, που συνιστά τακτική βασανιστή έναντι των πολιτικών κρατούμενων.

Σύμφωνα με όσα ανακοίνωσε αρχικά ο Παρασκευόπουλος, το νομοσχέδιο θα περνούσε από κυβερνητικό συμβούλιο την Τετάρτη 18 Μάρτη, να μείνει μια-δυο μέρες στη διαβούλευση και να προωθηθεί αμέσως για ψήφιση στη Βουλή. Η ημερομηνία αυτή πέρασε άπρακτη και στις 23 Μάρτη ο Παρασκευόπουλος κάλεσε τους απεργούς πείνας να σταματήσουν: *«Οι κρατούμενοι απεργοί πείνας προσκαλούνται να διακόψουν την απεργία τους αναμένοντας την εξέλιξη των νομοπαρασκευαστικών εργασιών που από πριν είχαν ξεκινήσει και **με ταχύτητα προχωρούν**»*. Κι ενώ το νομοσχέδιο δόθηκε σε διαβούλευση στις 24 Μάρτη, με καταληκτική ημερομηνία τις 26 (ώρα 14:00), ο Παρασκευόπουλος αποφάσισε να παρατείνει τη διαδικασία μέχρι τις 30 Μάρτη (ώρα 17:00).

Τη Δευτέρα 30 Μάρτη οι πολιτικοί κρατούμενοι θα συμπληρώνουν την 29η μέρα απεργίας πείνας! Πόσες μέρες θα χρειαστούν για να ολοκληρωθεί η ψήφιση στη Βουλή; Αγνωστο, αλλά σίγουρα όλη την επόμενη εβδομάδα, οπότε οι πολιτικοί κρατούμενοι θα βαδίζουν προς την 40ή μέρα, αν το νομοσχέδιο πάρει αμέσως μετά τη «διαβούλευση» το δρόμο της επεξεργασίας και ψήφισης. Γιατί το κάνει αυτό ο Ν. Παρασκευόπουλος; Δεν βλέπει ότι κινδυνεύουν ζωές; Δεν βλέπει ότι σε κάθε περίπτωση βασανίζονται κρατούμενοι; Το βλέπει, αλλά αυτό είναι που επιδιώκει: να απαλλαγεί από την απεργία πείνας.

ΥΓ. Γιωτόπουλος και Τζωρτζάτος με ένα αηδιαστικό κείμενο που έστειλαν στο «Εθνος», καταγγέλλουν την απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων και γλείφουν πατόκορφα τον ΣΥΡΙΖΑ! Παλιά τους τέχνη κόσκινο... Ούτε το σάλιο για να τους φτύσεις δεν αξίζουν.

βαθύ κόκκινο

Τις κάλτσες!

(αλλιώς: η αποκαθήλωση ενός φαύνου)

Οι παλαιοί ποδοσφαιρόφιλοι θα θυμούνται γνωστό γραφικό προπονητή, ο οποίος είχε φτάσει σχεδόν στο κέντρο του γηπέδου και φώναζε, έχοντας κάνει χωνί τα χέρια του: «τις κάλτσες, τις κάλτσες». Πλησίαζε το τέλος του αγώνα, η ομάδα έπρεπε να κάνει καθυστέρηση, αλλά ο παίχτης που ετοιμαζόταν να χτυπήσει το φάουλ είχε ξεχάσει τις οδηγίες του κόουτς: όταν θέλουμε να κάνουμε καθυστέρηση, κάθε φορά που είναι να χτυπήσουμε φάουλ, κόρνερ ή πλάγιο, πρώτα ταχτοποιούμε με αργές κινήσεις τη φανέλα μέσα στο σορτσάκι και μετά σκύβουμε και με ακόμη πιο αργές κινήσεις κατεβάζουμε τις κάλτσες και μετά τις ξανανεβάζουμε.

Θυμηθήκαμε το περιστατικό γιατί αισθανόμαστε την ανάγκη να υπερασπιστούμε τον Μπαρουφάκη, καθώς έχει αρχίσει μεθοδικά η αποκαθήλωσή του από το υψηλό βάθρο που τον είχαν τοποθετήσει. Οπως συμβαίνει πάντοτε σε ανάλογες περιπτώσεις, η «επιχείρηση αποκαθήλωση» έχει αρχίσει από τα ΜΜΕ, με κυβερνητική εντολή προφανώς (η οποία μεταφέρεται με τη γνωστή μέθοδο των ψιθύρων).

Δεν έχει ιδέα από διαπραγμάτευση - Εξόργισε τον Σόιμπλε με τη συμπεριφορά του - Δεν κατάφερε να κάνει φίλο ούτε έναν υπουργό στο Eurogroup - Καθυστέρησε ανεξήγητα να προωθήσει την υλοποίηση της συμφωνίας της 20ής του Φλεβάρη - Με όσα έλεγε περί δημιουργικής ασάφειας καλλιέργησε κλίμα καχυποψίας των εταίρων έναντι της ελληνικής κυβέρνησης - Παραμέρισε τον Χουλιαράκη, που ήταν αποδεκτός από τους εταίρους, για να βάλει τον έμπιστό του Θεοχαράκη, επειδή ο Χουλιαράκης ανήκει στο περιβάλλον του Δραγασάκη - Περισσότερο εμφανίζεται στα ΜΜΕ παρά κάθεται στο υπουργείο του να δουλέψει.

Αυτά και πολλά παρόμοια γράφονται και λέγονται σε βάρος του «ροκ σταρ» της νέας συγκυβέρνησης, για να έρθει στο τέλος η κατακλείδα: ευτυχώς που ο Τσίπρας το κατάλαβε, άρπαξε μόνος του το τιμόνι και κατάφερε να συμμαζέψει την κατάσταση, αποκαθιστώντας την εμπιστοσύνη και με τις Βρυξέλλες και με το Βερολίνο.

Τι είναι ο Μπαρουφάκης; Ενας φαύνος της πολιτικής. Ενας μοντέρνος γιδοβοσκός που αντί να βόσκει το κοπάδι του στις πλαγιές του Παλατίνου και να συμμετέχει σε οργιαστικές τελετές, κλήθηκε να κάνει πολιτικά όργια, παράλληλα με μια επιχείρηση γοητείας του πόπολου, που υπακούει στα στάνταρ του αστικού lifestyle. Κλήθηκε «να παίξει καθυστέρηση», αφού προηγουμένως δώσει με το δικό του τρόπο το σόου της «σκληρής διαπραγμάτευσης». Ποιος θα ξεχάσει το σύνθημα που φώναζαν οι συριζαίοι στα «συλλαλητήρια αξιοπρέπειας και αντίστασης»; «Εκανες τη Μέρκελ να τρέμει σαν κλαράκι, Βαρουφάκη, Βαρουφάκη»!

Σε αντίθεση με τον παίχτη του γραφικού προπονητή που ξέχασε τις οδηγίες, ο Μπαρουφάκης άκουσε καλά τις οδηγίες του Τσίπρα: «τις κάλτσες!». Και το εφάρμοσε κατά γράμμα. Φλόμωσε τους γιουρογκρουπάριους με ομιλίες κολεγιακού σεμιναριακού επιπέδου, κάνοντάς τους τα νεύρα τσατάλια. Κι όταν ο Τσίπρας είδε πως 30 τουλάχιστον βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ δήλωναν πως είναι κατά της συμφωνίας της 20ής του Φλεβάρη, ο Μπαρουφάκης μηχανεύτηκε τον όρο «δημιουργική ασάφεια», κλείνοντας με πονηριά το μάτι στο ελληνικό κοινό: «τους τη φέραμε των κουτόφραγκων».

Ο Μπαρουφάκης προσέφερε υπηρεσίες στους Τσιπραίους. Τον είχαν ανάγκη, γιατί ήταν ο σόουμαν της παρέας. Με τα σόου που έδινε, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, ο Τσίπρας και η παρέα του έπαιζαν το θεατρικό έργο «σκληρή διαπραγμάτευση». Αυτό του ζήτησαν να κάνει, αυτό έκανε. Μέσα από τα καμώματά του παραμύθιασαν τον ελληνικό λαό, κέρδισαν χρόνο που τους ήταν απαραίτητος για να μανιπουλάρουν και το εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ και τον ελληνικό λαό, ενώ έχουν κι έναν αποδιοπομπαίο τράγο για να του φορτώσουν πολλά και διάφορα. Να πουν ότι θα μπορούσαν να κερδηθούν περισσότερα, όμως αυτό δεν κατέστη δυνατόν λόγω των χειρισμών του Βαρουφάκη.

Ομως, ό,τι συνέβη και ό,τι θα συμβεί είναι από την αρχή μέχρι το τέλος «έργο Τσίπρα και σίας».

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

ΚΟΝΤΡΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση**:** Εκτύπωση**:** ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση